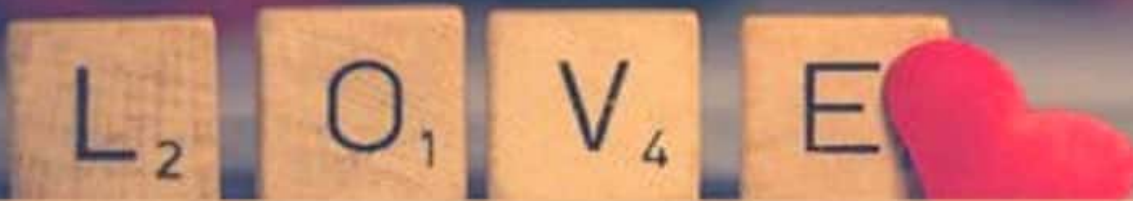

زموږ نيمگړي مينه

((ناول))

Ketabton.com

ليکوال: نیک محمد "بارک"

ډالۍ.....

دا ناول دي گران ملگري محمد داود رحمانی او
خور زینب علي ته ډالۍ وي چي هر وخت يي زما
ملتيا کړيده او دا ناول د دوي سره زما د يو تړون
لمخې تاسو ته آنلاين د دوی لخوا ډالۍ سويدي.

د کتاب په اړه

کتاب.....زمور نیمګړې مینه
لیکوال.....نیک محمد بارک
کمپوز او ډیزاین..... نیک محمد بارک
کره کتنه.....محمد داود رحمانی
د چاپ کال.....۲۰۲۱ع
د چاپ شمیر.....۱۰۰۰ توکه
خپرونډویه ټولنه.....بارک خپرونډویه ټولنه
د خپرونو لړ.....پنځم
د لیکوال سره تماسونه.....
موبایل او واټسف:.....0702110371
ایمیل پته:.....naikbarak786@gmail.com

یادونه: د کاپي رایت د قانون مطابق هیڅوک دا حق نلري چي
د لیکوال د اجازې پرته د هغه کتاب په شخصي توګه استفاده،
چاپ او په خپل نوم خپور کي.

نظر

لومری د هر څه مخکې ټولو لوستونکو ته السلام علیکم
ورحمة الله وایم خوان او تاند لیکوال نیک محمد "بارک"
صاحب راڅخه غوښتنه کړي وه چې باید پر همدې ناول یې
کره کتنه وکړم او نظر ورکړم ناول مې وکتی په ډیر ښایسته او
فصیح انداز جوړ سوی وو که څه هم بارک صاحب تل وایي
چې زما په ناولونو کې د ناول قوانین چندانې نسته خو چې
کله مې ووايه نو په دومره خوانۍ او کم عمر کې دا یو راته
معجزه معلومه سوه چې څوک دې داسې ښکلې ناولونه
ولیکي که څه هم ځنې نیمگړتیاوي لري خو د وخت په تیریدو
زه سل په سلو کې باوري یم چې بارک صاحب به یې مراعت
کوي او تر مور او مینوالو پوري به د مکملو قوانینو په
مراعت کول سره ناول وړاندې کوي د بارک صاحب د لا
بریاوو په هیله یم او د الله د درباره ورته د لا پرمختګ او ښو
لیکنو د توان او توفیق غوښتونکی یم.

په درنښت

محمد داود رحمانی/کالفرونی

د ليکوال خبرې

د پاک او لایزال خدای په ستر نامه:

يو وار بيا د الله حمد وایم چي د يو بل ناول د ليکلو توان او توفیق يي راکي تر څو خپل مینوال يي په لوستلو خوښ وساتم،

که څه هم زما د ناول ليکلو او لوستلو سره هيڅ علاقه نه وه او نه هم ده خو بيا يي هم د دوو سببو په خاطر ليکم، لومړی دا چي پوهان وايي نورو ته په غم، ستونزو او د ژوند د ناخوالو په ويلو سره غم کميري نو ځکه غواړم خپل د ژوند يو څه ناخوالي او ستونزې پخپلو ناولونو کي شريکي کم تر څو مي زړه له دردونو او غمونو څخه څه اندازه خالي سي، که څه هم الله ماته الحمدالله بڼه کورنی او بڼه ژوند راکړیدی نو د چا غمونه يوازې په کورنی او ژوند پورې اړه نه لري چي گواکي څوک چي کورني او د ژوند مشکلات ولري نو هغه دي يوازې غمجن وي نه داسي نه ده بلکي مور په ژوند کي د ځينو پيښو او خبرو سره مخ کيږو د مثال په ډول لکه د کورنی د يو غړي د لاسه ورکول، د يو ملگري د لاسه ورکول، د ځينو ملگرو سره اړيکي لمنځه تلل او داسي نور..... زما په ژوند کي هم همداسي څه پيښ سویدی چي زه يي مجبوره کړم چي ناول ليکلو ته مخ کم او دوهم سبب زما د ناول ليکلو دا وو چي د زياتو مینوالو لخوا زيات تشويق او

د دوی د بیا بیا غوښتنو پر اساس مجبوره سوم چي ناول لیکلو ته مي ادامه ورکم،

را به سم پر خپلو ناولونو به یو څه رڼا واچوم: زما د هر ناول تر شا همدې ناول ته ورته یو حقیقي کیسه وي خو داسي نه ده چي زما د ناول هر کیسه دي نو زما پر ژوند راڅرخي هو په ځینو ناولونو کي یو لږه لږه برخه مي د خپل ژوند هم را اخیستي وي خو مکمل ناول د منظم جوړولو په خاطر یو څه نثرونه مي هم ور اضافه کړي وي چي په حقیقت کي هغسي نه وي پېښ سوي دوهم به راسم همدي زمونږ نیمگري مینې ناول ته دا ناول هم یو کوچنی حقیقي کیسه لري چي همداسي نیمگري کیسه ده خو د ناول د یو قانون مطابق مي چي باید کیسه شروع او پای ولري نو ځکه مي کوښښ وکی چي دا قانون مراعت کم او ناول چي څنگه شروع سویدی همداسي يي په څو جملو ختم هم کم که څه هم ددي ناول حقیقي کیسه پر نیمگري حال ډیره شاته پاته سویده په دي ناول کي چي څه لیکل سویدی حقیقي کیسي ته يي همداسي فکر مکوي، په نوموړي ناول کي ځني نومان چي څنگه په حقیقي کیسه کي وه همداسي په دي ناول کي هم دي د ناول د مرکزي لوبغاري نوم "بارک" نه په ما پوري اړه لري او نه هم ما د خپل تخلص یا قوم په خاطر ور اچولی دی بلکي دا نوم د ښه طرز او د حقیقي کیسي د لوبغاري د اصل نوم په سبب سره ور اضافه سویدی، بله خبره دا چي ما په مخکي ناولونو کي خپل د تماس شمیري په دي سبب پري ایښي وي

چي زما د ناولونو اديب او باخبره لوستونکي زما د ناول په لوستلو سره زما نیمگړتیاوي ماته را په گوته کي تر څو زه يي په راتلونکو ناولونو کي اصلاح کم ځينو د پوهنتون استاذانو او مینوالو میسجونه کړي وه چي په سبب سره يي ما پخپل ناول کي حقیقي غلطی اصلاح کړي خو پوره نه نو ځکه گرانو لوستونکو که مو زما په ناول کي کومه غلطی لیدل نو په اصلاح کولو کي يي زما سره په تماس کي کيږی په واقعیت سره چي زه زیات خوشحاله کیرم ستاسو د هر یوه میسجونه ماته د قدر وړ دي او د فارغه وخت سره سم به جواب درکوم، بله خبره دا چي ځينو مینوالو میسجونه کړي وه چي تاسو باید عامه پښتو استعمال کړي په خپل ناول کي د مثال په ډول "سو" په "شو" ولیکم "وکي" باید په وکړي ولیکم په دي اړه به ووايم چي کندهاری پښتو چي ټول هیوادوال خبر دي چي خلاصه او فصیحه پښتو ده او په کندهار کي "شو" په "سو" ویل کيږي او "وکړي" په "وکي" ویل او لیکل کيږي نو ځکه یو څو زه په همدې سبب شو په سو لیکم.... او بل دا چي زما عادت هم همداسي جوړ سویدی چي شو په سو لیکم هیله ده مینوال د تعصب فکر پر ونکي ما ته ټول پښتانه او هیوادوال گران او د قدر وړ دي ستاسو د روغتیا او سلامتیا په هیله.

په درنښت

نیک محمد بارک

زموږ نيمگړې مينه

د کال لومړۍ موسم وو د ټول کال کاروبارونو خلک زياتره
خسته کړی وي زبیر خپل څلور ورونه سره راتول کړل هغو
ورته وويل: څه خبره ده ياره چې مور دې دلته سره را ټول
کړو؟

زبیر وويل: ملگرو خوبنه مو نه ده چې مور ته ووايو چې په
پسرلني رخصتي په سياحت ولاړ سو؟

د زبیر د دوو مشرانو ورونو کوچنيو زامنو وويل: هو کاکا
هو کاکا خوبنه مو ده،

زبیر ورونو ته وويل: تاسو وگورۍ کوچنيان هم خسته
سوئدي ولاړ به سو نو؟

د زبیر مشر ورور عادل وويل: خو مور به اجازه را نه کي،

زبیر وويل: مور به ټول مور ته ورسو او ورته وبه وايو چې
مور ډير خسته سوی يو تر هغه وخته کار ته نه خو چې تر
څو مو ميله نه وی کړې،

عادل وويل: سمده خو دا خبره به ته ورته کوي زه یی نسّم
ورته کولای،

زبیر وويل: سمده لالا خو ټول يو ځای ورځو،

ټولو وويل: سمده،

بيا ٽول يو ځای د مور اطاق ته ورغلل په دي وخت کي يي سپين سري مور لمونځ کوی ٽول ورته انتظار سول، څو شيبی وروسته يي مور لمونځ خلاص کی تر دعا وروسته چي يي شاته وکتل نو ټوله کورنی يي ورته انتظار وه مور يي وويل: څه خبره ده چي ٽول سره را يو ځای سوی یاست؟

زبير خپله مور تر لاسو ونيول او تر کته يي ورسول او بيا ٽول پر کت وړ سره کښينستل زبير د مور پښې کښپکښلي او په خوره لهجه يي ورته وويل: مور هغه مور يو فيصله کړيده چي د رخصتی لپاره په سياحت ولاړ سو کوچنيان هم ډير خسته دي،

په دي وخت کي کوچنيانو هم په خوره لهجه وويل: هو انا،

انا په دي وخت کي کوچنيانو ته په غوسه وکتل هغوی ژر شاته سول او څه يي ونه ويل او ټولو سرونه کښته اچولي وه، بيا تر څو شيبو وروسته يي مور وويل: کوم ځای ته ځی؟

په دي سره ټولو سرونه را پورته کړل او ډير خوشحاله سول او ټولو مور په غير کي ونيول،

مابښام ټوله کورنی سره يو ځای ناست وه او د هيوادو عکسونه يي کتل زبير خپل مشر ورور عادل ته وويل: لالا سويدن ښه ځای نه دی؟

د زبير بل ورور سکون وويل: يا لالا هغه ډير ليری دی او چندانې منظرې هم نلري،،

د زبیر بل ورور امجد وویل: لالا زه خو وایم چي سینگاپور
ته به ولاړ سو هغه ډیر ښه خای دی،

زبیر وویل: یا یاره هغه خو ډیر نیردې دی چي ورسو بیا به
مور وایې چی هلي درخي نور، داسي خای چي یو څه لیری
وی بیا مو مور ژر نه راوولي،

عادل وویل: زه یو وار امریکا ته تللي یم هلته ډیرې ښه ښه
منظرې سته هلته به ولاړ سو؟

تولو پر امریکا هوکړه وکړه او بیا یې د سفر لپاره چمتوالی
شروع کی تر ویزو او ټکیتانو وروسته ټول آماده سول او د
هوایې میدان پر خوا روان سول ټول طیارې ته وختل، زبیر
او سکون چي ودونه یې نه وه کړي په طیاره کي د مور تر
څنگ کښینستل، امجد او عادل د میرمنو او کوچنیانو سره
کښینستل،

زبیر او سکون خپل مور په غیر کي ونيول زبیر وویل: مور
ته پر مور ډیره گرانه یې،

مور یې د غیر څخه لیری کی او ورته یې وویل: چاپلوسی
مکوی زه در پوهیږم،

زبیر او سکون دواړه موسکي سول بیا یې وویل: نه مور د
زړه راباندې گرانه یې پر بابا به هم دومره نه وي گرانه لکه
پر مور،

د بابا د نوم په ویلو سره د زبیر د مور تر سترگو اوښکې
راغلي، سکون و زبیر ته اشاره وکړه چې چپ سه!

بیا زبیر وویل: زه بخښنه غواړم مور،

د زبیر مور دواړه زامن په غیر کې ونيول او ښکول یې
کړل،

تر څو ساعتو وروسته ټول امریکا ته را ورسیدل او د
اوسیدلو لپاره یې په یو هوټل کې اطاقونه ونيول،

کله چې یې سټریا لیری سول نو دوی پخپلو منظرو پیل وکې
او هره ورځ به د سیاحت لپاره یو سیمې ته وتل او ماښام به
بیرته خپل هوټل ته راتلل، یو ورځ زبیر او ورونه چې یې د
سیاحت څخه خپل هوټل ته راغلل نو ماښام وو زبیر خپلو
ورونو ته وویل: نن لږ وختې بیده سی سبا سهار وختې د قدم
وهلو لپاره وڅو خبر یاست دلته د قدم وهلو لپاره پیرې
ښایسته جادې جوړ سویدې پیاد ولری سبا سهار وختې،

ټولو د هوکړې سر وښوروی او بیا خپلو اطاقو ته ننوتل،

څو ساعته وروسته د سهار د مرغانو اوازونه خپاره سول او
د سهار یخ شمال زبیر او ورونه یې د خوبه راکښینول تر
لمانځه ادا کولو وروسته ټول د قدم وهلو لپاره آماده سول
زبیر خپل مور تر لاس ونيول او ټول د هوټل څخه دباندې
راووتل او د قدم وهلو سرک ته یې ځان برابر کي، ټولو کرار
کرار قدم وهی او روان وه، زبیر خپل مور او ورونو ته چې

تر څنگ يې روان وه وويل: چې دلته مو استوگنه شروع
کړی وای څومره آرام او خوږ ځای دی که څنگه مور؟

د زبیر مور هغه ته په غوسه وکتل او وويل: ستا د پلار د
وطن يو موټ خاوره هم ماته تر دي ټولې امريکا گرانه ده
هلته ستا د پلار يادونه دي چې په سبب يې زه ژوندی يم ستا
د پلار وطن زما روح دی،

زبیر وويل: زه بڅښنه غواړم مور او نه پوهيرم مور چې پر
بابا به هم ته دومره گرانه وی لکه څومره چې هغه پر تا
گران دی؟

د زبیر مور وويل: ستا پلار الماس وو زه ډيره بختوره يم چې
هغه زما په نصيب سوی وو هغه بيل سړی وو،

تر زيات قدم وهلو او خبرو وروسته د زبیر مور سترې سوه
نو ځکه ټول د جادې بغلته پر يو چوکي کښيښتل،

امجد وويل: هي هغه وگوري څومره غټ ستور دی،

ټولو ورته وکتل چې ډير غټ ستور وو بيا عادل وويل: فکر
کوم چې د يو ډير غټ او سرمايه داره سړي به وی،

امجد وويل: زه به ورسم څو بوتله اوبه به ځني را واخلم دننه
به يې هم ووينم،

وروسته امجد د هغه ستور پر خوا روان سو او ستور ته دننه
ورغلی، امجد چې کله ستور ته ور دننه سو نو ويليدل چې

ڊير غٽ او بنايسته خاي وو، امجد هلته گرځيدی تر څو اوبه پيدا کړي چي په دي وخت کي د ستور عمومي دفتر ته نيردي سو امجد د خان سره وويل: دا يي لکه چي د مشر خاي دی واه څومره بنايسته،

د امجد سترگي په هغه دفتر کي پر ديوال ولگيدي چي د يو ځوان غٽ عکس وو ورباندي په دي سره امجد ڊير حيران سو او په ځغاسته د ستور څخه دباندې راووتی، امجد د مور او ورونو پر طرف راځغستل ورونه او کورنی يي حيرانه سول چي امجد ولي راځغلي کله چي امجد را ورسيدی نو ورونو يي پوښتنه ځنی وکړه چي څه خبره ده؟ امجد چي ڊير حيران وو او ساوي يي کښلي وويل: مور هغه هلته په ستور کی..،

امجد نورې خبرې نسوای کولای ورونو يي ورته وويل: څه په ستور کی څه وسول راته ووايه،

امجد وويل: مور هغه هلته په ستور کي بابا... ،

ټول ڊير حيران سول او بيا يي وويل: بابا؟

ټول د ستور پر خوا ور روان سول امجد هغوی د هغه دفتر و خواته ور وساتل نو ټولو پر ديوال هغه عکس ته وکتل او بيا د زبير مور په حيرانی وويل: بارک!؟

دوی د دفتر سره ولاړ وه چې په دې وخت کې د ستور یو امریکایي ساتونکی راغلی او په انګلیسي یې دوی ته وویل: څه خبره ده؟

عادل وویل: پر دا دیوال عکس د چا دی؟

د ستور ساتونکي وویل: ستاسو یې ددې عکس سره څه؟

عادل وویل: دا زما د پلار عکس دی،

ساتونکي وویل: څه؟!

بیا سکون ورمخته سو او ساتونکي ته یې وویل: هو دا زما د پلار د ځوانی عکس دی دلته څه کوي؟

ساتونکي وویل: دا زموږ د مشري دفتر دی عکس هم د هغې دی،

عادل وویل: ستاسو مشره؟

ساتونکي وویل: هو دا زموږ د مشري عاليې دفتر دی،

د عاليې د نوم په ویلو سره د زبیر مور حیرانه سول او عادل ته یې وویل: ده د چا نوم یاد کی ویل عالیه څه؟

عادل وویل: مور دی وای دا ځای د عاليې دی،

په دې سره د زبیر مور حیرانه سول پښې او بدن یې په ریریدو سول او تر سترگو یې اوښکې روانې سوې او بغلته

پر یو چوکی کبښینستل ټولو مور ته را وځغستل او ورته یی
وویل: مور څه خبره ده دا عالیه څوک ده؟

په دي وخت کي یو بل ساتونکي زنگ ووهلي او ویویل: سلام
مشرې! مشرې دلته څو کسان راغلي دي او ستاسو په دفتر
کي هغه عکس ولا ځوان یادوی وایې چې دا زموږ پلار
دی....،

عادل وویل: مور څه خبره ده دا ښځه څوک ده؟

د مور تر سترگو اوبښکي جاري وی او ویویل: هغه دلته
اوسیرې؟ دومره لیرې راغلي وه زه غواړم د هغې سره وویښم
او ستاسو د پلار اخیرې غوښتنه پر ځای کم،

سکون، عادل او امجد وویل: اخیرې غوښتنه؟!

کله چې دوی دا وویل په دي وخت کي د ستور مخته موټران
ودریدل او د یو موټر څخه په بیره یو سپین سري ښځه
راکښته سول او په ځغاسته ستور ته را دننه سوه کله چې
ساتونکو ته را ورسیدل نو هغو د زبیر او د ورونو خواته یې
اشاره ورته وکړه چې هلته ناست دي،

کله چې هغې سپین سري د زبیر مور ولیدل نو د هغو خواته
ور رهي سول د زبیر د مور سر کښته وو زبیر خپل مور د
هغې خواته متوجي کړه کله چې د زبیر مور هغې ته وکتل نو
بدن یې په ریزیدو سو او په رپانده بدن ولاړه سوه او په دي

وخت کي هغه سپين سرې هم را ورسيدل د زبير مور په ژړا
وويل: عاليې ته؟

په دې سره عاليه هم په ژړا سول او وويل: فاطمې ته دلته؟
دواړو په ژړا په غير کي سره ونيول تر څه شيبو وروسته
چي کله آرامې سوي نو عاليې وويل: بارک ستاسو سره نه
دی راغلی؟

تولو يو وبل ته سره وکتل او بيا فاطمې وويل: بارک دا څو
کلونه کيږي چي مړ سویدی،

عاليه ډير حيرانه سوه او بيا يې وويل: څه بارک مړ سویدی؟!

ددي خبرې وروسته د عاليې پښو حرکت پريښوی او پر
مخکه ولويدل او تر سترگو يې اوبښکې روانې سوي عاليې
ډير وژړل بيا يې فاطمه تر څنگه کښينستل او د عاليې سر يې
خپل پر اوږه کښيښوی او بيا يې وويل: بارک تر اخيري
سلگيه يادولې واده خو هغه زما سره وکی خو تر مرگه پوري
يې مينه يوازي او يوازي ستا سره کول پر هغه ته ډيره گرانه
وي،

عاليې ډير وژړل فاطمې هغې ته دلسايې ورکول تر ډيري
ژړا وروسته عاليه څه آرامه سول بيا يې د فاطمې زامنو ته
وکتل او فاطمې ته يې وويل: دا ستا و د بارک اولادونه دي؟
فاطمې وويل: هو،

عاليې په ژرغونې اواز او په موسکا وويل: بارک ته په شکل
کي ډير سويدي کت مت د بارک پخیر مخان يې دي،

په دي سره ټول په موسکا سول بيا عاليې وويل: فاطمي په
امريکا کي څه کوي؟

فاطمي وويل: د سياحت لپاره راغلي يو دلته مو په هوټل کي
اطاقونه نيولي دي،،

عاليې وويل: زما کور دلته نيردي دی نور هوټل ته حجت
نسته،

فاطمي وويل: نه نه تاسو ته تکليف نه در کوو مور هوټل کي
اوسيرو،

عاليې وويل: فاطمي زما کور ستاسو کور دی او په هوټل کي
خو پردي اوسيري خپل نه،

وروسته عاليې خپلو ساتونکو ته وويل: ورسې د دوی سامان
زموږ کورته راوړئ،

عاليه او فاطمه سره روان سول او زامن يې د شا په پسي
سول زبير خپلو ورونو ته وويل: دا اوس څه کيسه ده زما خو
په هيڅ هم سر نسو خلاص؟

عادل وويل: نه پوهيرم چي څه خبره ده او جالبه خبره لا دا
چي بابا او ددي بنځي تر منځ کومه خبره سته چي مور نه يو
په خبر،

سکون وویل: نو دا به څنگه معلومو چي د بابا او ددي عاليې تر منځ څه خبره وه او بابا ولي پر دې بنځي دومره گران دی چي د هغه د شلو کالني عکس تر اوسه ور سره دی،

د عادل ميرمني وویل: د تلواريه کار مه اخلي که مور ته ووايو شايد هغه کيسه نيمگري راته وکړي ځکه چي هغه په زياتو خبرو نه ده خبره داسي وکي چي دا عاليه خاله راضي کي چي کيسه درته وکي،

امجد وویل: دا بنه خبره ده اوس خو د هغي کور ته هم خو هلته به يي راضي کو،

ټولو وویل: سمده،

ټول موټرانو ته وختل عاليه او فاطمه جلا موټر ته وختل او د عاليې د کور پر طرف روان سول،

په لاره کي عاليې د کلکين څخه دباندې کتل او تر سترگو يي اوبنکي رواني وي فاطمي ورته وویل: عاليې ته پوهيري چي ته په دې اوبنکو سره د بارک روح نا آرامه کوي،

عاليې په ژړا وویل: د بارک بڼه مې په غوږو کي آزانگي کوي دا شل کاله ما په آرامه خوب نه دی کړی د هغه انتظار مې کړیدی اوس هم هغومره مينه ور سره کوم لکه څنگه چي مې مخکي ور سره کول خو بس د الله ليکل سوی نه په بله کيري چي هغه يي زما په نصيب کي نه وو ليکلی،

فاطمې وويل: ته پوهيرې عاليې بارک هم ستا سره تر اخيرې سلگيه مينه کول او ته يې يادولي هغه ماته وويل چې زما روح به هله پر کراره سي چې هغه زما قبر ته راسي،

عاليه حيرانه سوه او د فاطمې خواته يې وکتل بيا فاطمې وويل: هو عاليې د هغه اخيرې غوښتنه همدا وه چې ته به د هغه قبر ته ورځي،

عاليې په سرو او د اوبنکو په ډکو سترگو سر وښوروی چې سمد،

څو شيبې وروسته د عاليې کور را ورسيدی ټول د موټرانو څخه راکښته سول او عاليې خپل کور ته دعوت کړل کله چې کور ته ننوتل نو عاليې خپل خدمتگار ته وويل: دوی ته خپل اطاقونه ور وښيه،

وروسته عاليې فاطمې او د هغې کورنۍ ته مخ را واړوی او ورته يې وويل: تاسو خپل اطاقونه وگورۍ زه به مخ پريولم، ټولو وويل: صحتی دی،

وروسته عاليه د خپل اطاق خواته ولاړل او خدمتگار فاطمې او د هغې کورنۍ ته د هغوی اطاقونه ور وښول کله چې ټول پر ځای سول او خپلو اطاقو ته ولاړل نو زبیر او ورونه يې سره راټول سول زبیر وويل: نه پوهيرم چې دا څه خبره ده، بابا ددې ښځې سره مينه کول مور هم په دې هر څه خبره ده،

عادل وويل: زه هم نه پوهيرم چي څه خبره ده دا بنځه خو ما هيڅکله نه ده ليدلي نه بابا او نه هم مور په دې اړه مخکې څه ويلي دي،

امجد وويل: بڼه خبره دا ده چي همدا اوس مور ته ورسو او دا کيسه ځني وپوښتو،

ټول وويل: همدا صحي خبره ده راځي چي ورسو،

کله چي ټول د مور اطاق ته را ورسيدل نو ټولو د دروازي څخه دزنه اطاق ته وکتل نو ويليدل چي مور يې ژړل امجد غوښتل چي د مور اطاق ته دزنه سي خو نورو ورونو راوگرځوي،

وروسته يې په مور پسي دروازه وتړل او ټول دباندې را ووتل،

عاليې خپل مخ پريولي کله چي يې ځان ته په هنداره کي وکتل نو يو وار بيا يې تر سترگو اوبسکي راغلي او ډير يې وژړل تر ډيرې ژړا وروسته د تشناب څخه راووتل آتوال يې واخيستي او مخ وچول يې شروع کړل د عاليې په دې وخت کي د کلکين څخه دباندې عادل، امجد، سکون او زبير ته پام سو چي په پارک کي ډير پريشانه ناست دي او په فکرو کي غرق دي، تر څه شيبو وروسته عاليې پارک ته د زبير او ورونو لپاره چاي راوړي، زبير او ورونه يې د هغې په ليدو

پر ځای ودریدل او عادل وویل: خاله تاسو ولي تکلیف وکی
مور به راوړې وای،

عالیه موسکی سوه او ویویل: نه نه زویه دا ماته بڼه خوند
راکوي چي ستاسو خدمت کوم زه په دې ډیر د ارامی احساس
کوم،

عادل وویل: خاله فکر کوم ستاسو په امریکا کي ډیر وخت
کیري چي اوسیری خو بیا مو هم پښتو ډیره بڼه زده ده،

عالیه موسکی سوه او ویویل: ستاسو د مور او پلار د واده
څخه څه وخت وروسته زه دلته راغلم،

سکون وویل: خاله ولي ستاسو مجبوریت څه وو چي خپل
هیواد مو پرینوی او دلته راغلاست،

د عالیې تر سترگو اوبنکې روانې سوی او بیا یې وویل: کله
چي یو ځای د ژوند کولو سبب ختم سي نو هلته اوسیدل ډیر
گران سي.

زبیر د عالیې تر څنگ کښینستی او هغې ته یې وویل: خاله
مور غواړو ستاسو د ژوند په کیسه پوه سو هیله کوم مور ته
حقیقت ووايست مور پوهیرو چي زمور پلار ستاسو سره بي
وفایې کړیده،

عاليې وويل: نه نه زويه ستاسو پلار زما سره بې وفايي نه ده
کړي بلکې ما ستاسو د پلاره سره بې وفايي کړيده بارک خو
ډير يو ساده او رښتيني ځوان وو،

بيا عاليې وويل: زه هغه وخت د ۱۹ کالو وم او بارک د ۲۰
کالو وو چې ما هغه په لومړي ځل وليدی زموږ په کلی کې
نوی مکتب فعاله سو زموږ د کلي ټول کوچنيان هلکوان او
انجونې هغه مکتب ته ورتلل شروع کړل لکه څنگه چې ټولنه
کې رواج وو چې بايد هلکوان ته نارينه استاذ درس ووايي او
انجونو ته بنځينه استاذه زموږ په کلي کې ما او زما خور او
ستاسو مور فاطمي سيواد درلودی نو ځکه يې د انجونو د
درس لپاره موږ په مکتب کې د استاذانو په هيس مقررې کړو
زه په دې نه وم خبره چې همدا مکتب به زما په ژوند کې يو
لوی بدلون راوړي، د هلکوانو او انجونو د درس ځايونه سره
جلا وه نو ځکه څو ورځې ما بارک نه وو ليدلی چې همدې
مکتب ته به راتلی بارک د استاذی تر څنگ د همدې مکتب
ځنې نور مسؤليتونه هم سرته رسول هغه پر ټولو ډير گران
وو زه تر دې دمه نه وم خبره چې په مکتب کې د هلکوانو
استاذان څوک وه ځکه زموږ ځای د هلکوانو د ځای څخه
جلا وو څو ورځې تيرې سوي موږ به هره ورځ راتلو او
کوچنيانو ته به مو درسونه ويل يو ورځ چې زه کله صنف ته
راغلم او ډير وخت مي د شاگردانو سره تير کی نو د ډيرې
ولارې څخه مي پښو درد شروع کی ما خپل يو کوچنی
شاگردې ته وويل: جميلي هلته د هلکوانو صنفو ته ورسه او

مدیر صاحب ته ووايه چي عاليه استاذه وایي یوه چوکی د
کښینستو لپاره راکه،

زما شاگرده ولاړل او خو شیبې وروسته بیرته راغلل او
ویویل: استاذې مدیر صاحب نه وو پر خای یې بارک استاذ
ناست وو او ویل یې چي هله ورسه چوکی نسته،

ما خپلې شاگردې ته بیا وویل: ورسه هغه استاذ ته ووايه چي
زموږ استاذه یې غواړې،

کله چي هغه ولاړه او خو شیبې وروسته راغله نو ویویل:
استاذې هغه استاذ وایي چي ستاسو استاذې ته ووايه چي په
صنف کي باید استاذ نه کښیني باید شاگردانو ته درس ووايي
او ماته یې غوسه هم وکړه،

زه حیرانه سوم او په عیني حال کي په غوسه هم سوم او د
خان سره مي وویل چي ته څوک یې چي ماته نصیحت کوي
ددي مکتب مدیر خو نه یې، بیا زما تلوسه سوه چي باید دا
استاذ ووینم نو خو شیبې وروسته د هغې دروازي خواته
ورغلم چي زموږ او د هلکوانو د صنفو تر منځ وه ما هغه
دروازه کرار خلاصه کړه او د هلکوانو د صنفو خواته مي
وکتل هغه لومړی ځل وو چي ما بارک هلته ولیدی زموږ
کیسه د همدې خایه شروع سوه، بارک د صنفو مخته یو میز
ته ناست وو په کوم څه لیکلو مصروف وو د هغه ورینستیان
لږ وه او لوړې خواته یې اړول ما هغه ته خو شیبې کتل د
هغه ساده ستایل او موږ زه جذبه کړم خو خو شیبې وروسته

په صنف کي د شاگردانو غالمغال سو زه بیرته خپل صنف ته راغلم خو څو شیبې وروسته صنف ته یو کوچني هلک چوکی راوړل ما هغه ته ژر وویل چي دا چا درکړه هغه وویل: بارک استاذ راکړه،

زه ډیره خوشحاله سوم او هغه شاگرد ته مي وویل: بارک استاذ ته ووايه چي ډیره مننه،

بارک په خوی او کردار کي ډیر غوسه ناک وو خو زړه يې ډیر نرم او پاک وو نو ځکه د غوسه ناکي څپهری او کردار سره سره پر ټولو گران وو د مکتب مدیر د مکتب ټول صلاحیت بارک ته ورکړی وو ځکه هغه پر بارک ډیر باور درلودی،

مور به هره ورځ مکتب ته تلو ما به کله کله چي به مي وخت پیدا کی نو تر دروازي به مي پټ بارک ته وکتل خو هغه به د خپل مصروفیت څخه هیڅ لور نه کتل نو ځکه به يې زه نه لیدلم ما و ستاسو مور فاطمه د صنفو د نشتون لکبله په یوه صنف کي وو کله به شاگردانو ته ما درس وایه او چي زه به سترې سوم نو ستاسو مور به درس ورته وایه او زما د خور صنف زموږ څخه څه اندازه لیري وو، ستاسو مور په ما پوهیدل چي زما په زړه کي بارک ته ځای پیدا سویدی،

لکه څنگه چي زموږ په کلي کي دا لومړی مکتب وو چي د هلکوانو تر څنگ يې انجونو ته هم د درسو زمينه برابره کړی وه نو ځکه په مکتب کي د انجونو داخله او شمولیت وار

په وار زیاتیدل نو ځکه مور مجبوره سوو چي د هلکوانو
صنفو ته واورو او هلکوان زموږ صنفو ته راسي ځکه چي د
هلکوانو د صنفو ساحه غټه هم وه او صنفونه يي هم زیات وه
نو د مکتب مدیر فیصله وکړه چي باید د هلکوانو او انجونو
صنفونه سره تبدیل کي، څو ورځي وروسته مور د هلکوانو
او هلکوان زموږ صنفو ته راغله لکه څنگه چي زموږ
مخکيني د صنفو ځای ډیر تنگ او کوچنی وو نو ځکه به چي
کله بارک مکتب ته راتلی نو موټر سیکل به يي زموږ د صنفو
سره دروی او بیابه خپل صنف ته تلی، بارک د ځان سره یو
بسته هم راوړل هغه به خپل بسته د ځانه نه ليري کول د ځان
سره به يي گرځول زموږ به هره ورځ پکښي فکر وو او تر
کلکين به مو ورته کتل مور پوهیدو چي د بارک په بسته کي
به حتماً د هغه کوم مهم څه وي نو ځکه يي د ځانه نه ليري
کوی خو مور دا هدف د ځان لپاره وگرځوی چي حتماً به یو
ورځ د بارک بسته گورو چي څه دي پکښي مور به هره
ورځ کوښښ کوي او پسي کتل به مو چي کله د بارک بسته
لاسته راوړو، یو ورځ زه خپل دي هدف ته د نورو څخه
مخکي ورسیدم لکه څنگه چي د مکتب مدیر یو سپین ږيري
په عمر پوخ سړی وو نو هغه به زموږ د صنفو په ساحه کي
کښینستی او مکتب به يي اداره کاوه کله چي یو ورځ بارک
راغلی نو مدیر ورته وویل: بارک تاسو راسی زما سره دا د
نوو شاگردانو لیستونه ترتیب کي،

بارک هم د لیستونو په ترتیبولو وړ سره مصروف سو تر ډیره وړ سره مصروف وو او زیات ستړی سو تر یو یا یونیم ساعت وروسته د لیستونو کار خلاص سو نو بارک مدیر ته وویل: مدیر صاحب زه به نور خپل صنف ته ولاړ سم،

مدیر هم هغه ته د تلو اجازه ورکړه د الله مهرباني وه د بارک څخه د ستړیا په وجه د هغه بسته پاته سول ما په دې وخت کي د کلکین څخه ورته کتل کله چي بارک ووتی نو زه په ځغاسته ورغلم هغه ځای ته چیری چي بارک ناست وو کله چي ورسیدم نو د بارک بسته د مدیر تر څنگ پرته وه زه نه پوهیدم چي څه ډول د بارک بسته را واخلم خو څو شیبی وروسته مي دماغ ته یو فکر راغلی هغه دا چي ما مدیر ته وویل: مدیر صاحب زما مارکر قلم خراب سو تاسو مارکر قلم نه لری؟

زه پوهیدم چي د مدیر سره مارکر قلم نه وو دا صرف زما یو بهانه وه نو ځکه هغه راته وویل: نه لورکی نسته را سره،

زه ډیره خوشحاله سوم بیا مي ورته وویل: دا ستاسو بغلته بسته د چا ده په دې کي به نه وی؟

مدیر راته وویل: دا د بارک استاذ بسته ده نه پوهیرم چي مارکر به پکښي وی او که نه زه مصروفه يم تاسو یي در واخلي او پکښي وگوری،

ما له خدایه همدا خبره غوښتل چې مدیر ماته ووايي چې بسته
در واخله،

زه په بیره ورغلم او بسته مي د مدیر له څنگه را واخیستل او
د مدیر څخه په څه فاصله کي کښینستم او بسته مي خلاصه
کړل لومړی مي یو سپینه د ډاکټرانو چپنه ولیدل تر هغه
لاندي مي څه اندازه کتابونه ولیدل خو کله چې مي هغه
کتابونه پورته کړل نو هلته مي یو د یاداشت کتابچه او یو د
شعرو کتاب ولیدی پر کتاب لیکلی وه چې لیکوال بارک ما
هغه ژر را پورته کړل او مدیر ته مي وویل: مدیر صاحب
مارکر مي نکي پیدا خو ایا دا کتاب او کتابچه د تفریح تر
وخته کتلی سم؟

مدیر موسکی سو او وویل: زه پوهیدم چې ستا مقصد مارکر
نه وو بلکې په دا بسته کي څیرنه کول وه،

زه موسکی سوم او څه مي ونه ویل ځکه زه نه وم خبره چې
مدیر به دومره چلاکه وی زما په هر حرکت به پوهیږی بیا
یې راته وویل: سمدې واخله خو تر تفریح پوری یې باید
خلاص کي ځکه چې د بارک دا نه خوښیږی چې د هغه په
بسته کي دې څوک وگوري یا هم د هغه د یاداشت کتابچه دې
څوک ووايي نو باید ژر یې ووايي،

ما مدیر ته وویل: صحتی دی تفریح ته به یې بیرته راوسوم،

ما د بارک کتابچه او کتاب یورل بارک په خپله کتابچه کې
ډیرې خوږې او ځنې ډیرې غمگینې خبرې لیکلې وې لکه
ځنګه چې مدیر راته ویلې وه چې باید تفریح ته یې وګورم نو
ځکه مې د بارک د یاداشت کتابچه ژر ژر وویل بیا مې د
بارک د شعرو کتاب خلاص کې بارک ډیر بنایسته شعرونه
لیکې وه خو ځنې نیمګړتیاوې یې درلودې ما پینسل را
واخیستی او هغه نیمګړتیاوې مې نښانې کړې او لاندې مې
صحې ورته ولیکلې کتابچه او کتاب مې بند کړل او ولاړم
بیرته مې د بارک په بسته کې کښیښول تفریح ته لا څه وخت
پاته وو زه د مدیر سره کښینستم او هغه ته مې وویل: مدیر
صاحب فکر کوم دا بارک استاد شاعر دی؟

مدیر وویل: هو شاعر او لیکوال دواړه دی هغه په ژوند کې
د ډیرو ستونزو سره مخ سویدی چې هغه یې چاته نسي ویلای
نو ځکه یې د شعر او نثر په ډول لیکلې دي او خپل د زړه
غمونه یې څه پرې کم کړيدي،

ما ورته وویل: مدیر صاحب بارک تاسو د څه وخت څخه
پیژنئ؟

مدیر وویل: تقریباً دا دریم کال دی چې زما سره استاد دی او
همکارې را سره کوي ډیر دیندوسته او پرهیزګاره ځوان دی
نو ځکه زما سره دا درې کاله کیري چې را سره دی،

د مدیر په خبرو بارک زما په زړه کې نور ځای هم ونیوی او
زما د بارک سره مینه پیدا سول نو ځکه مې غوښتل د مدیر

خُخه نوري پوښتني هم وکم خو په دې وخت کي تفریح سول
او کوچنيان دباندې را ووتل زه هم ولاړم او د نورو استاذانو
سره مو چای وچینلي،

همدا ورځ تیره سوه سبا سهار چي کله مور مکتب ته راغلو
زه دې ته انتظار وم چي بارک به نن کوم عکس العمل وښيي
خکه ما د هغه په کتاب کي لاسوهنه کړی وه، بارک به زمور
خُخه نیم يا يو ساعت وروسته راتلی خکه د هغه کور د مکتب
خُخه ډیر لیری وو، زه په کلکین کي ناسته وم او د دروازي
خواته مي کتل او بارک ته په انتظار وم خو شیبې وروسته
بارک راغلی ما ژر د هغه خواته وکتل ومي لیدل چي د بارک
پر مخ کومه د غوسې ښې نه وی او خوشحاله معلومیدی نو
خکه زما زړه هم ډیر خوشحاله سو، بارک د مدیر خواته
راغلی تر سلام او روغبر وروسته یې مدیر ته وویل: مدیر
صاحب تیره ورځ زما بسته دلته پاته سوی وه او چا لاسوهنه
پکښې کړی وه،

مدیر وویل: هو هغه عالیې استاذې مارکر غوښتی زما سره
نه وو نو خکه یې ستاسو په بسته کي وکتل ویل شاید په دې
بسته کي وی،

بارک وویل: ښه ښه نور خه خو به یې نه وی کتلي؟

مدیر کښته وکتل او وویل: نه زما ومخته یې په مارکر قلم
پسي وکتل او وروسته یې بیرته بنده کړل،

بارک موسکی سو او ویویل: مدیر صاحب تاسو چي کله کومه خبره پتوی نو بیا کښته گوری زه پوهیرم هغې زما کتاب او کتابچه هم کتلي وه او په دې هم پوهیرم چي د کتلو اجازه تاسو ورکړی وه،

مدیر موسکی سو او بیا یی ویویل: ښه نو تاسو څنگه پوه سواست چي هغې ستاسو کتاب او کتابچه کتلي دي؟

بارک ویویل: هغې زما په کتاب کي زما نیمگرتیاوی نښاني کړې وې او لیکلي یي وه چي باید دا داسي ولیکم،

مدیر ډیر حیران سو او ویویل: دا یي نو ښه کار نه دی کړی ځکه دې ویل چي صرف یي گورم،

بارک ویویل: نه مدیر صاحب زه په دې ډیر خوشحاله سوم چي هغې ماته زما نیمگرتیاوی را په گوته کړی وی ورته ووايه چي بارک وای ډیره مننه،

تر څه خبرو وروسته بارک خپل صنف ته ولاړی او زه ژر د صنف څخه راووتم او مدیر ته مي ویویل: مدیر صاحب بارک څه ویل؟

مدیر ماته په غوسه وکتل او بیا یی ویویل: تا خو ویل چي زه یي صرف گورم خو تا د هغه په کتاب کي لاسوهنه کړی وه،

د مدیر په دې خبرو زه ډیره شرمینده سوم او سر مي کښته وځړوی ما فکر وکی چي بارک به د هغه په کتاب کي د

لاسوهني په خاطر ډير خپه سوي وي نو ځکه زه هم ډيره پريشانه سوم خو مدير بيا په موسکا راته وويل: بارک ويل مننه چي زما نيمگرتياوي دي را په نښه کړي وي،

په دي سر ما سر راپورته کي او ډيره خوشحاله سوم او مدير ته مي ژر وويل: په رښتيا هغه خوشحاله سوي وو؟

مدير وويل: هو نو ځکه يي مننه هم در څخه کول،

زه مدير ته نيردي کښينستم او هغه ته مي وويل: بارک نور څه ويل زما په اړه؟

مدير وويل: ستا په اړه يي څه نه دي ويلي خو ويل يي چي زه په دي ډير خوشحاله کيرم چي ماته زما نيمگرتياوي څوک را په نښه کي،

ما ورته وويل: نه نه هغه خو ډيري بنايسته ليکني کړي وي خو انسان عاجزه دي کوم کوچني کوچني نيمگرتياوي چي يي درلودې هغه ما ورته په نښه کړي که نه نور ډيري بنايسته ليکني وي،

مدير وويل: پوهيرم د بارک ليکني ډير مينوال لري او په دي نيردي وخت کي ډير مشهوره سوي دي خو هغه ددي هيڅ پروا نلري هغه ډير ساده ځوان دي،

ما وويل: پوهيرم مدير صاحب بارک ډير عاجزه او ساده ځوان دي څومره چي په ظاهره غوسه ناکه او تريخ دي خو

په باطن کي تر هغه څو چنده زيات مهربانه نرم خويه او
خور دی،

مدیر وخنډل او بيا يي وويل: فکر کوم ليکنو يي پر تا هم
تاثیر وکی؟

زه موسکی سوم او بيا می وويل: نه دا يوازي زه نه بلکي
ټول وايي چي بارک مخامخ توند مزاجه دی خو په زړه کي
ډير مينه ناکه دی،

مدیر وويل: هو هغه خو دی،

ما غوښتل د بارک سره په څه ډول شناخت او روابط پيدا کم
نو ځکه مي يو خط وليکی او مدیر ته مي وويل: مدیر صاحب
دا خط بيا بارک استاذ ته ورکی ما د هغه څخه په دې خط کي
يو کوچنی غوښتنه کړیده هيله ده تر هغه پوری يی ور
ورسوی،

مدیر زما څخه خط واخيستی او بارک ته يي ور وړی مدیر
بارک ته وويل: بارک دا خط ستاسو لپاره عاليې استاذي
راکی ويل دا بارک استاذ ته ورکه،

بارک حيران سو او وويل: زما لپاره؟

کله چي مدیر ولاړی نو بارک خط خلاص کی نو ليکلي وه:
السلام عليكم هيله لرم چي روغ او جوړ به ياست لومړی در
څخه ددې بخښنه غواړم چي ستاسو بښته مي بيله ستاسو د

اجازي پرته خلاصه ڪره زه ڊيره بخڻنه غوارم هيله لرم چي تاسو به بخڻلي یم په دوهم قدم کي به ووايم چي ماشاءالله ستاسو ليکني ڊيري بنايستي وي خو غمگيني ڊيري وي او زه د غم خبري او ليکني نسّم زغملای نو خُڪه مي ٿوله نه وويل لڙ مي وويل دريم به ووايم چي زه ستاسو همڪاري ته ضرورت لرم زما يو د ياداشت ڪتابچه ده غوارم ڪتاب خني جور ڪم ڪه تاسو وخت لري نو زه به بي درڪم تاسو بي ڪمپيوٽري کي او بيا بي را چاپ کي دا به مو پر ما يو لوي احسان وي ستاسو د جواب په هيله عاليه،

بارک چي ڪله خط ووايه نو موسکي سو او بيا بي د عاليي د خط په جواب کي خط وليکي او مدير ته بي ور وري او ورته بي وويل: مدير صاحب دا د هغه خط جواب دی چي اغلي عاليي راستولي وو دا بيا هغي ته ورکي،

مدير د بارک خخه خط واخيستي او عاليي ته بي ورکي،

عاليه د خط په ليدو ڊيره خوشحاله سوه او ژر بي خلاص کي بارک ليکلي وه: وعلیکم السلام مننه زه بنه یم الله دی وکي چي تاسو به هم روغه او جوړه ياست ستاسو د لومري ليکني په جواب کي به ووايم چي پروا نکوي کومه خبره نه ده او د دوهمي خبري په جواب کي به ووايم چي زما ليکني هغه خوک نسي زغملای چي د زره تکليف لري هاهاها نو خُڪه دي ونه سواي کولای چي ٿول ووايي او د دريمي خبري په جواب کي به مو ووايم باور وکي چي زيات مصروف یم

تاسو کتابچه را واستوی ان شاءالله چي فارغه سوم بیابه یی
درته کمپیوتري کم هیله ده چي خپه نسی په درنښت بارک،

عالیه د بارک په خط زیاته خوشحاله سوه ژر یی قلم او
کتابچه را واخیستل تر څو بیا بارک ته خط ولیکی خو په دې
وخت کي د صنف دباندې د موټرسیکل ږغ سو کله چي عالیې
په کلکین کي دباندې وکتل نو ویلیدل چي بارک د مکتب څخه
ووتی عالیه په دې سره زیاته خپه سوه چي بارک ولی زما د
خط ورکولو مخکي ولاړی،

سبا ته بیا عالیه د بارک په انتظار وه او په کلکین کي یی د
مکتب دروازي ته کتل چي کله به بارک راسي څه وخت
وروسته بارک راغلی موټرسیکل یی ودروی او خپل صنف
ته روان سو عالیه نوره هم په غوسه سول او بارک ته لیکلی
خط یی نه ور واستوی همدا ورځ همداسی تیره سوه عالیې
فکر کوی چي بارک به پوه سي چي زه د هغه څخه خپه یم
نو ځکه به خط را واستوی خو بارک دې ته هیڅ خط نه ور
واستوی دا ورځ پر عالیې پیره سخته تیره سوه کله چي سبا
ته بارک مکتب ته راغلی نو عالیې فکر وکی چي بارک بیا
نن همداسی ځی نو ځکه کله چي بارک موټرسیکل ودروی
عالیې خپلې شاگردې ته وویل: ثناء! هله ورسه بارک استاذ
ته ووايه چي عالیه استاذه وایي زه ستا څخه خپه یم،

کله چي بارک د انجونو د صنفو د دروازي څخه وتی په دې
وخت کي ثناء ور ناره کړه: استاذه! استاذه!

بارک تر شا ورته وکتل او ورته يي وويل: څه وايي؟
ثناء چي کله بارک ته نيږدي سول نو ورته يي وويل: استاذه
هغه زمور استاذه عاليه وايي چي زه ستا څخه خپه يم،
بارک په دې خبره سره وخنډل او وويل: ولي څه پيښه ده؟
ثناء وويل: نه پوهيرم خو زمور استاذه ډيره غوسه وه،
بارک موسکي سو او بيا يي قلم او کتابچه واخيستل او عاليي
ته يي خط وليکي او ثناء ته يي په لاس ورکي او ورته يي
وويل: دا ستاسو استاذي ته ورکه،
ثناء خط عاليي ته راوړي او عاليي ژر خط خلاص کي بارک
ورته ليکلي وه: هاهاها ولي په څه خاطر خپه ياست ما کومه
غلطي کړيده؟
عاليي خط وليکي او ثناء ته يي ورکي او ورته وويل: ثناء دا
خط بارک استاذ ته ور وړه،
ثناء خط بارک ته ور وړي کله چي بارک خط خلاص کي نو
عاليي ليکي وه: بس زه نور ستا سره خبري نکوم ته ولي هغه
تيره ورځ زما د خط د درکولو مخکي ولاړي ما تاسو ته خط
وليکي خو چي ومي کتل تاسو نه واست مکتب کي ماته ډيره
غوسه راغله بس زه نور ستا سره خبري نکوم،

بارک لا خط ویل نه وه خلاص کری چي په دې وخت کي
ثناء راغله او بارک ته یي وویل: استاذه زمور استاذه وایي
چي د خط جواب راکه،

بارک د خط په ویلو موسکی سو او بیا یي ثناء ته وویل: ته
دلته انتظار سه اوس یي درکوم، بارک عالیې ته خط ولیکي
او ثناء ته یي ورکي ثناء خط عالیې ته راوړی او عالیې
خلاص کی بارک لیکلی وه: زه ډیره بڅښنه غواړم په هغه
ورځ یو څه مریض وم ولاړم ډاکټر ته نو په دې خاطر ستاسو
خط ته نسوم انتظار زه بڅښنه غواړم خیر د هغه خط جواب
اوس راکي،

عالیې بارک ته خط ولیکي او ثناء ته یي وویل: ثناء! دا بارک
استاذ ته وروړه،

ثناء خط بارک ته راوړی او ورته یي وویل: استاذه دا خط
زمور استاذې راکي،

بارک د ثناء څخه خط واخیستی او خلاص یي کی عالیې
لیکلي وه: زه ډیره بڅښنه غواړم زه نه وم خبره چي تاسو
مریض واست الله دی خیر کی څه مریضې مو وه ما فکر
وکی چي تاسو ته زه ارزښت نه لرم نو ځکه زما د جواب
مخکي ولاړاست خیر بارک صاحب اوس مو صیحت څنگه
دی او گوره بارک صاحب زه د زړه مریضې نلرم ښه،

بارک د عالیې د خط جواب ولیکی او په جیب کې یې واچوی
څه وخت وروسته ثناء راغله او ویویل: استاذه زمور استاذه
وایې چې د خط جواب راکه،

بارک د خط جواب ورکی او ثناء و عالیې ته یوړی کله چې
عالیې خط خلاص کې نو بارک لیکلی وه: نه کومه خبره نه
ده یو لږ سر دردی مې وو اوس سم سوم تیره ورځ ما فکر
کوی چې تاسو نه یاست راغلي نو ځکه مې څه ونه ویل او
ولاړم او هاهاها هغه د زړه خبره خو ما بس داغسی وکړه
خدای دي داسې نکوي،

عالیه د بارک په خط ویلو سره موسکې سوه او بیایې بارک
ته خط ولیکی خو په دې وخت کې یې د صنف دروازه
خلاصه سول عالیې چې وکتل نو خور یې وه عالیې بارک ته
لیکلی خط په کتابچه کې پټ کې چې خور یې ونه وینې،

د عالیې خور وویل: عالیې په څه اخته یې ته نه وینې چې
تفریح سویده؟

عالیې وویل: شاگردانو ته مې درسونه ویل وروسته در وتلم،
د عالیې خور پر هغې باندي څه شکمنه سوه چې کله عالیې د
خور په لیدو کتابچه پټه کړل خو څه یې ونه ویل او د صنف
څخه ووتل،

تفریح د ۱۵ دقیقو وروسته خلاصه سول عالیې ډیره خوشحاله
سول ځکه د هغې خط پاته وو تر څو بارک ته یې واستوی د

تفریح تر خلاصیدو وروسته عالیې ثناء ته وویل: ثناء هله ژر
راسه او دا خط بارک استاذ ته یوسه او گوره که زما خور
درته وویل چې چیرې ځی ورته ووايه چې د کور څخه اوبه
راوړم سمدې؟

ثناء وویل: سمدې استاذې همداسي ورته وایم،

عالیې وویل: شاباس زما زمري هله ورسه نو چې وخت لږ
پاته دی رخصتی ته،

ثناء خط بارک ته راوړی او بارک خط خلاص کی عالیې
لیکې وه: بڼه بڼه بس الله دی روغ صیحت درکړی نه تیره
ورځ زه راغلي وم خو تاسو ته پیره غوسه وم نو ځکه مي
خط نه در ولیري خو چې ومي لیدل چې تاسو زما پوښتنه نه
وکړه نو ما فکر وکی چې زما غوسه کومه گټه نه کوي نو
ځکه بیرته پخلاء سوم او هو زه د زړه تکلیف نه لرم،

بارک د عالیې د خط په ویلو موسکی سو او د عالیې خط يي
په جیب کي واچوی،

څو شیبې وروسته رخصتي سوه عالیه د بارک خط ته په
انتظار وه ټول شاگردان ووتل خو عالیه لا هم په مکتب کی
وه تر ډیر ځنډ وروسته يي خور ورناره کړه: عالیې! عالیې
چیري يي ژر راووځه چې ناوخته دی،

عالیه په مات زړه راووتل او د کور پر طرف روان سول،

عاليې ټوله شپه د بارک په اړه فکر کوي او پر کټ به يو اړخ او بل اړخ ته او بښل په همدې فکر وکي تر سهاره ويښه وه کله چي د سهار رڼاگاني خپرې سوي نو عاليه ډيره خوشحاله سوه او د مکتب شروع کيدو ته يي ډيره تلوسه وه د سهار تر چايو وروسته يي د مکتب ته تلو تياري شروع کي او تر څو شيبو وروسته مکتب ته دا او خور روانې سوي کله چي صنف ته ورسيدل نو ساعت ته يي وکتل خو د بارک راتلو ته نيم ساعت وخت پاته وو عاليه ډيره په غوسه سول او د غوسې يي خپل پښې د مخکې ووهلې او ويويل: اوف يو خو دا بارک دومره ناوخته راځي،

ثنا په خپله کوچني او خوره ژبه وييل: استاذي! بارک استاذ خو د هلکوانو استاذ دی نو تاسو ولي هغه ته انتظار ياست او هره ورځ دا خطونه ولي ور استوي ايا هغه ستاسو قريب دی؟

عاليه په دې خبره موسکي سوه او ويويل: زما گراني ته نه پوهيري کله چي غټه سوي بيا پوهيري بارک خو زموږ قريب نه دی خو قريب به مو سي که د الله خوښه وه،

د عاليې د خبرو په وخت کي د موټرسیکل ږغ سو عاليه ژر د کلکين خوا ته ولاړل ويليدل چي بارک دی نو ډيره خوشحاله سوه،

کله چي بارک موټرسیکل ودروی د مدیر سره تر روغبر وروسته مدیر ورته وویل: بارک! زه ډیر ستړی سوی یم زه به یو پیشنهاد در ولیکم تاسو یې د پوهنې ریاست ته یوسی، بارک وویل: سمده مدیر صاحب تاسو یې ولیکی،

مدیر پشهاد ولیکی او بارک ته یې ورکی هلته عالیه په دې انتظار وه چي کله به بارک صنف ته ولاړ سي او دې ته به خط را واستوي خو څو شیبې وروسته یې ولیدل چي بارک موټرسیکل چالانده کی او ولاړی په دې سره عالیه ډیر مایوسه او خپه سوه،

بارک ریاست ته ورسیدی یونیم ساعت په جریان کي یې د ریاست کارونه خلاص کړل بارک خپل موټرسیکل د ریاست په پارکینگ کي درولی وو کله چي یې کارونه خلاص کړل نو پارکینگ ته راغلی غوښتل یې چي موټرسیکل چالاند کي چي په دې وخت کي یې موبایل ته زنگ راغلی کله چي بارک موبایل د جیب څخه را وایستی نو ولیدل چي د مدیر تلفون وو کله چي یې جواب ورکی نو مدیر وویل: السلام علیکم بارک،

بارک وویل: وعلیکم السلام مدیر صاحب جور یاست پخیر یاست؟

مدیر وویل: هو الحمدالله څنگه سو د هغه پیشنهادو کار مو وکی؟

بارک وویل: هو مدیر صاحب هغه کار می خلاص کی اوس
نو ناوخته دی زه به ولاړ سم کور ته،

مدیر وویل: صحی دی خو ما دیو بل څه په اړه تاسو ته
زنگ در ووهلی،

بارک وویل: کومه خبره مهرباني مدیر صاحب ووايست،

مدیر وویل: بارک! فکر کوم دا عاليه استاذه ستاسو سره مينه
کوي،

بارک ډیر حیران سو او بيا يي وویل: څه؟ تاسو څه وویل زه
پوه نسوم مدیر صاحب،

مدیر وویل: هو بارک عاليه ستا سره مينه کوي،

بارک بيا په حیراني وویل: مدیر صاحب دا اوس تاسو څه
وايست زه خو په هيڅ نسوم پوه عاليه او زما سره مينه؟

مدیر وویل: بارک! ستا تر تلو وروسته عاليه راغلل او ستا په
اړه يي زما څخه ډیرې پوښتنې وکړي د هغې د خبرو څخه دا
معلومات چي هغه ستا سره مينه کوي،

بارک وویل: څه ډول پوښتنې مدیر صاحب؟

مدیر وویل: اول يي ويل چي بارک تاسو د کومه وخته پیژنی
ما ورته وویل چي دا درې کاله کیری زما انډیوال او استاذ
دی را سره بيا يي وویل چي دوی څو ورونه دي ما ورته
وویل چي بارک د شخصي ژوند په اړه چاته معلومات نه

ورکوي او په اخيره کي يي وويل چي ايا بارک واده کړيدی
ما ورته وويل چي نه نه يي دی کړی په دې خبره سره هغه
ډيره خوشحاله سول،

بارک په دې خبرو ډير غوسه سو کله چي سبا ته مکتب ته
راغلی نو عاليې ته يي خط وليکلی او ثناء ته يي په لاس
ورکی ثناء هم هغه خط عاليې ته راوړی او عاليې خلاص
کی بارک ليکې وه: لومړی درته سلام وایم هيله لرم چي
روغه او جوړه به یاست تیره ورځ غرمه مهال مدير صاحب
زنگ راووهلی او ډيري جالبې خبرې يي کولې ستاسو په اړه
غواړم ستاسو د خولې يي واورم،

کله چي عاليې د بارک خط ووايه نو پوه سوه چي مدير ټوله
کيسه بارک ته کړيده نو موسکې سوه او بيا يی بارک ته خط
ولیکي او ثناء ته يي وويل چي دا بارک ته وروره،

ثناء خط بارک ته را ورسوی بارک چي کله خط خلاص کی
نو عاليې ليکلې وه: وعلیکم السلام مننه کوم خدای دی وکي
چي تاسو به هم روغ او جوړ یاست ما ستاسو په اړه څه
معلومات ځني وپوښتل نو په دې کي غلط څه دي؟

بارک چي کله د عاليې خط ووايه نو د هغې په جواب کي يي
خط ورته وليکي او ور وایستوی کله چي عاليې خط خلاص
کی نو بارک ليکلې وه: ته گوره اغلي تاسو به ماته په ښه
نیت خط را استوی او په ښه نیت به مو زما په اړه پوښتني
کړی وی خو که سبا خلک په خبر سول هغوی بيا ډول ډول

تاپي راباندې وهی هسي به مو رنگ بد سوی وی بیا که تاسو ماته په ورور خطاب هم وکی خو خلک به یي ونه مني زه خو به پر خپله لاره ولاړ سم خو تاسو د همدې کلي یاست تاسو به بیا د خلکو خبرې ونسی زغملای نو هیله کوم نور مه خطر را استوه او مه هم زما په اړه د چا څخه پوښتنې کوه،

عالیه ددې خط په ویلو سره ډیره خپه سوه او بیا یي خط ولیکی او بارک ته یي ور واستوی بارک چي خط خلاص کی نو عالیې لیکلې وه: بارک زه د هیچا پروا نه لرم د خلکو خولې خو مور نسو ور بندولای او بل هغه مثل دی نه دی اوریدلی چي وای د ښار دروازي بندیدای سي خو د خلکو خولې نه بندیري هو مدیر صاحب چي څه ویلي دي رښتیا یي درته ویلي دي او ورور خو زه تاته هیڅکله نه وایم ما مدیر ته وویل چي زه هم استاذه یم او بارک هم استاذ دی ما هم واده نه دی کړی بارک هم واده نه دی کړی نو په دې کي بد څه دي مدیر صاحب ستاسو په اړه ماته هر څه ویلي دي،

بارک ددې خط په لیدو ډیر په غوسه سو بیا یي قلم او کتابچه واخیستل او عالیې ته یي خط ولیکی او ور وایستوی کله چي عالیې خط خلاص کی نو بارک لیکي وه: گوره اغلي فکر کوم ستاسو عصاب له فعالیتته لویدلي دي ما هیڅکله تاسو ته په دې نظر نه دي کتلې او نه هم غواړم وگورم ځکه دا مکتب دی زموږ مسؤلیت دا دی چي باید کوچنیانو ته درس ور زده

کو دا بی معنا کارونه نه نو ځکه زه د هم اوس څخه دې بی
معنا کار ته د پای ټکی ایږدم بڼه وخت ولري،

کله چې عالیې د بارک خط ووايه نو تر سترگو یې اوبښکې
روانې سوي څو شیبې وروسته د مکتب دروازه وټکیدل
عالیې د کلکین دباندي وکتل کله چې کوچني دروازه خلاصه
کړل نو ویلیدل چې بارک وو عالیه پیره وارخطاء سول
بارک د مدیر خواته ورغلی او تر څه خبرو وروسته بیرته
خپل صنف ته ولاړی کله چې بارک ووتی نو عالیه د صنف
څخه په پیره د مدیر خواته ورغلل او په ژرغوني اواز یې
مدیر ته وویل: مدیر صاحب بارک څه ویل؟

مدیر اوږده ساه و ایستل او بیا یې عالیې ته یو خط ورکی او
ورته یې وویل: دا یې ویل تاسو یې خپله وگوری،

کله چې عالیې خط خلاص کی نو بارک مدیر ته لیکلې وه:
محترم مدیر صاحب د وظیفوي غفلت له وجې او په مکتب
کی د خپل مسؤلیت د نه ادا کولو له وجې نور نسیم کولای
خپل وظیفې ته ادامه ورکم نو ځکه غواړم تاسو ته د خپلې
وظیفې استعفاء درکم هیله ده زما استعفاء ومني په درنښت:
بارک،

عالیه ددې خط په لیدو په ریریدو سوه مدیر پوه سو چې
عالیه د بارک سره پیره مینه کوی نو ځکه یې ورته وویل: ته
مه خپه کیره لوري زه هغه ته په هیڅ ډول اجازه نه ورکوم
چې ولاړ سي،

عاليه ددي خبرې په اوريدو خوشحاله سوه او بيره يي څه ناڅه ليري سوه خو بيا يي هم زړه نه مطمئن كيدى بيا مدير وويل: خو لوري زه بارك پيژنم هغه ددي ميني او محبت څخه ډير نفرط كوي هغه و نورو ته لا نصيحتونه كوي چي اوس رښتيني مينه نسته.....) ورځ تياره سول زبير، عادل، سكون او امجد د خپل پلار او عاليي د ميني كيسې ته غور و و د عاليي تر سترگو اوښكي رواني وي او وويل: د بارك مفكوره رښتيا وه چي رښتيني مينه لمنځه تللي ده،

عاليه په فکرو کي ډوبه وه چي په دې وخت کي خدمتگار راغلی او وويل: اغلي د ډوډي وخت دی ډوډي تياره ده،

عاليي زبير، عادل، سکون او امجد ته وويل: درځي زامنو د ډوډي وخت دی ډوډي به وخورو،

زبير، عادل، سکون او امجد د خپل پلار كيسې ته په فکرو کي ډوب وه او په دې فکر کي وه چي مخته به څه پيښ سوي وي په همدې فکرو کي ولاړ سول او د ډوډي خورلو لپاره روان سول لکه څنگه چي ټول د خپل پلار او د عاليي په كيسه کي پاته سوي وه او هغه كيسه يي په دماغ کي گرځيدل راگرځيدل نو ځکه د ټولو ډوډي ته زړه نه کيدى د عاليي د خوبسي خواره برگر وو کله چي خدمتگار د هغي مخته برگر کښيښوى نو عاليي ته بارک ور پياد سو چي دې به په تلفون کي ورته ويل: اي بارک زه برگر غواړم،

بارک ورته وویل: په دا سهار وختې زه برگر چیرې پیدا کم
ټول خوړنځایونه ترلې دي بل شی به درورم؟

عاليې ورته وویل: یا یا زه برگر غواړم،

بارک وویل: افه سمده لیونی،

عاليه د بارک دا خبرو ژرول خو چې ویکتل چې مخکې لا
زبیر، عادل، سکون او امجد خپه دي او ډوډۍ نه خورې نو
ځکه یې اوبنکې کنټرول کړي،

تر ډوډۍ خوړلو وروسته ټولو د عاليې خواته وکتل عاليه پوه
سوه چې دوی د پاته کیسې په امید دي نو یې ورته وویل:
زامنو اوس بیده سی پاته کیسه به سبا ته در ته وکم،

ټولو وویل: سمده خاله،

وروسته ټول خپلو اطاقو ته ولاړ او عاليه خپل اطاق ته
راغلل او بیده سول کله چې شپه نیمایې سول نو عاليې ته په
خوب کي بارک راغلی چې سپین کالي یې اغوستي وه او
ددې پر خوا را روان دی او خاندې کله چې دي ته را ورسیدی
د عاليې تر سترگو اوبنکې بهیدلې بارک په خپل لستونې د
عاليې اوبنکې ور پاکی کړی او ورته یې وویل: لیونی ته خو
پوهیری چې زه ستا اوبنکې نسیم زغملای نو ولي په هر
واري اوبنکو تیولو ما زهیروي؟

عاليې ورته وويل: بارک زه په تا پسي ډيره خپه سوي يم بيله
تا مي ډير ژوند سخت دی زه ژمنه کوم بيا به ستا زړه نه در
ماتوم هيله کوم بارک ما د خان سره بوخه هيله کوم،

بارک وويل: زه نسو کولای عاليې چي تا له خانه سره بوخم،

بارک دا وويل او د عاليې څخه روان سو عاليې نارې ور
پسي وهلی: بارک! بارک! ما يوازي مه پريرده بارک!
بارک!

د عاليې په نارو سره فاطمه له خوبه راکښينستل او د عاليې د
اطاق خواته ورغلل او د هغې د اطاق دروازه يي نيمايي
خلاصه کړل او عاليې ته يي وکتل، فاطمې وليدل چي عاليه
پريشانه پر کت ناسته ده او د بارک عکس ته ژارې، فاطمې
دروازه بنده کړه او په پريشاني خپل د اطاق پر خوا روانه
سول، عاليه د بارک د عکس سره خپل د کور پارک ته ووتل
او تر سهاره نسوه بيده د بارک عکس ته يي کتل، څه وخت
وروسته ټول د خوبه راکښينستل کله چي زبير، عادل، سکون
او امجد د خپلو اطاقو څخه راووتل نو ټول سره يو ځای سول
او د پارک خواته عاليې ته ورغلل عاليه د بارک عکس ته په
فکرو کي ډوبه وه چي په دې وخت کي زبير وويل: سلام
خاله!

عاليې خپل اوبسکي پاکي کړی او بيا يي په موسکا وويل: اوه
زويه تاسو راکښينستلاست شپه پخیر تيره سول درباندي؟

عادل وويل: هو الحمدالله پر تاسو باندي هم پخير سول فكر
كوم خاله چي تاسو نه ياست بيده سوي؟

عاليي اوريده ساه و ايستل او ويويل: هو زويه خني يادونه مي
آرام او خوب ته نه پريردې،

امجد وويل: خاله چي تاسو زما د پلار سره دومره مينه كول
نو بيا زما پلار زما د مور سره ولي واده وكى او تاسو ولي د
هغه خخه جلا سولاست او زما پلار بيرته خنگه پاته سو
مكتب كي هغه خو مدير ته استعفاء خط وركړى وو؟

عاليي وويل: (..... د مدير صاحب تر خبرو وروسته ما
بارك ته خط وړ واستوى كله چي هغه خلاص كي نو ليكلي
وه: بارك هيله كوم مه خه او مكتب مه پريرده زه غواړم تاته
د خپل زړه خبره وكم هيله كوم مه خه،

بارك د عاليي تر خط ويلو وروسته هغي ته خط وليكي او
وروايستوى كله چي عاليي ته خط را ورسيدى نو بارك
ورته ليكلي وه: د زړه خبره؟ تاسو خه ويل غواړي مهرباني
ووايست،

خو شيبې وروسته بارك ته خط راغلى كله چي بارك خط
خلاص كى نو عاليي ليكلي وه: بارك هيله ده زما د زړه
خبره په غور واوره زه غواړم تاته د زړه خبره وكم خو اف
خه وكم نه يى سم كولاى خير زړه به وكم او درته وبه وايم
بارك زه ستا سره مينه كوم هو بارك ما چي ته په اول وار

وليدلي لا درباندي ميننه سوم گوره د ميني اظهار بايد هلکوان
وکی خو دا دی ما و تاسو ته اظهار وکی نو اوس هیله کوم
بارک زما څخه مه څه زه ستا سره رښتیني مینه کوم،

بارک د عالیې خط ووايه او څو شیبې يې فکر کوی او بیا يې
خط وليکي او عالیې ته يې ور واستوی عالیې چي کله خط
وکتی نو بارک ليکي وه: گوره اغلي ما مخکې هم درته وويل
چي زموږ مسؤليت دلته کوچنيانو ته درس ويل دي د ميني او
عاشقی خبرې نه دي او بل زه نه غواړم چي د چا سره کومه
خپلوي جوړه کم ځکه ماته د هرې خپلوي څخه صرف او
صرف غم او تکليف رسيدلی دی نور نه غواړم چي خان
غمگين کم،

عالیې چي کله د بارک خط ووايه نو د هغه په جواب کي دي
هم خط وليکي او بارک ته يې ور واستوی کله چي بارک خط
خلاص کی نو عالیې ليکي وه: بارک زه پوهيږم چي زموږ
مسؤليت کوچنيانو ته درس ويل دي خو د ژوند يو ښه او پاک
نفسه ملگری پيدا کول هم يو ضرورت دی چي ما الحمدالله
ښه والی او پاک نفسي په تاسو کي پيدا کړه نو ځکه غواړم
تاسو د ژوند ملگری جوړ کم او بله خبره بارک د زرو په
قدر زرگر پوهيږي هغه کسان چي ستاسو زړه يې در مات
کړيدی هغوی ستا په قدر نه پوهيدل او هغو ستا وړتيا نه
درلوده خو زه ستا سره وعده کوم چي زما په مینه کي به ته
هيڅکله غمجن نسي زه به هيڅکله تاته د شکايت موقع در نه

کم زه به تل ستا سره همداسي رښتيني مينه کوم ته وگوره
بارک تاسو چيري اوسيري او مور چيري اوسيرو خو الله
پاک ته تر دي خايه خکه را وستلي چي زما و ستا د يو خای
کيدو نصيب او تقدير يي ليکلي وو نو هيله کوم ما يوازي مه
پريرده او مه را خخه خه هيله کوم،

بارک چي کله د عاليې خط ووايه نو زره يي خه نرم سو او
عاليې ته يي خط وليکي او ور وايستوي کله چي عاليې خط
خلاص کی نو بارک ليکلي وه: زه ستا د ميني جواب اوس
نسم درکولای زه وخت ته اړتيا لرم د دوو ورځو وروسته به
زه تاته جواب درکم،

عاليه په دي سره خه ناخه خوشحاله سوه او بيا يي بارک ته
خط وليکي کله چي بارک ته خط ورسيدی نو عاليې ورته
ليکلي وه: صحي دی خو بارک که ستاسو جواب منفي وو نو
هيله کوم مکتب مه پريرده مور به تل ښه ملگري يو خو بس
ته مه خه زه به تل ستا ميني ته په انتظار يم،

بارک يي په جواب کي وليکل: صحي دی نه خم خو ته يو
خبره راته وکه زه خو نه ستايلي يم نه پيري پيسي لرم نو بيا
ته پر ما څنگه مينه سوي؟

د بارک د خط په جواب کي عاليې ورته وليکل: ستاسو ساده
والی او پاک نفسي مي خوښه سوه هره انجلی دا غواری چي
د ژوند لپاره يو داسي څوک انتخاب کي چي يوازي او يوازي
ددي سره مينه وکي دا د يو انجلی لپاره هر خه دي،

عاليه د بارک جواب ته په بي صبري انتظار وه او په فکرو کي ډوبه وه چي بارک به هغي ته څه جواب ورکي دوي ورځي ورباندي دوه کاله سول خو تيري سوي او د دريمي ورځي په سهار عاليه وختي را کښينستل تر لمانځه وروسته يي ډيري دعاوي وکړي د سهار تر چايو وروسته وختي مکتب ته ولاړل خپلو څو شاگردانو ته يي وويل: هلي ورسى د بارک استاذ صنف صفاء او جارو کى،

يو کوچنى پخپله معصومانه لهجه وويل: استاذي بارک شتا ورور دى؟

عاليه او فاطمه موسکى سوي عاليي وويل: چپ سه بي عقلي هغه زما راتلونکى خاوند دى،

بل کوچني وويل: استاذي دا خاوند څه شي ته وايي؟

عاليي وويل: اف زما گراني تاسو نه پوهيرى چي کله غټاني سى نو بيا پوهيرى چي خاوند څه شي ته وايي،

هغه کوچني وويل: يا يا استاذي راته ووايه که نه مورن سبقان نه وايو،

عاليي وويل: اف سمده درته وایم خاوند دي ته وايي چي مورن د هغه سره ټول عمر تيره وو هغه زمورن د سر ساپوان وى هغه زمورن د سر تاج وى مورن ته مينه راکوي خوشحالي راکوى د غمو او مثبتو څخه مو ليري ساتي،

کوچنی وویل: زه یی هم غوارم استاذی،

عالیه او فاطمه موسکی سوی او بیا عالیی وویل: سمدہ خو
چی غتہ سی زه به ستا مور ته ووايم چي د بارک استاذ پخیر
خاوند تاته در پیدا کی،

کوچنی وویل: یا یا استاذی زه بارک استاذ غوارم،

عالیی وویل: بی عقلی بارک یوازی زما دی،

عالیه د کوچنیانو سره په خبرو مصروفه وه چې په دې وخت
کي د بارک د موټرسیکل ږغ سو عالیه ډیره خوشحاله سوه
خو کله چې یې بارک ته په کلکین کي وکتل نو بارک ډیر
پریشانه وو عالیه د هغه په پریشانه لیدو ډیره خپه سول او پوه
سوه چې بارک هغې ته منفي جواب ورکوي عالیه پر هغه
خای پریشانه ناسته وه چې خو شیبې وروسته یو کوچنی
هلک یې صنف ته راغلی او عالیی ته یې وویل: تاسو عالیه
استاذه یاست؟

عالیی په ترخه خوله ورته وویل: هو زه یم وایه څه وایې؟

هغه کوچنی د جیب څخه یو د خط پاکت را وایستی او عالیی
ته یې ورکی او ورته یې وویل: دا بارک استاذ راکی ستاسو
لپاره،

پاکت غټ معلوم سو عالیه حیران سول چې په دې کي به نو
څه وی خو کله چې یې خلاص کی نو د حیرانتیا او خوشحالیه

بي لويه چغه وڪره خڪه بارڪ ورته سور د گلابو گل را
استولى وو عاليه د خوشحاليه په صنف كي په گرځيدو سوه
او ټول کوچنيان يي بنگل ڪرل لږ وروسته يي فاطمه صنف
ته راغله او په ريزديدلى اواز يي عاليې ته وويل: څه پيښه
سوه ولي دې دومره غټه نارو وڪره؟

عاليې فاطمه په غير كي ونيول او ورته يي وويل: بارڪ ماته
گل را استولى دى هغه زما مينه قبوله ڪره،

فاطمه خوشحاله سوه او ويويل: نور يي څه ويلې دي كه يي
صرف گل درته را استولى دى؟

عاليې وويل: اوه نور خط خومي هير سو راسه راسه چي
دواړي يي وگورو چي نور يي څه راته ليكلي دي،

كله چي عاليې د بارڪ خط خلاص كى نو بارڪ ورته ليكلي
وه: سلام هيله لرم چي روغه او جوړ به ياست چي دا دوي
ورځي مي انتظار ڪري ډيره بڅښنه غواړم ما تر څه فكر
وروسته فيصله وڪره چي زه بايد ستا مينه رد نه ڪم نو خڪه
درته وايم چي اغلي ليونى ستا مينه زما قبوله ده زه هم ستا
سره مينه كوم او تل به يي كوم،

عاليې بيا د خوشحاليه نارو ڪره فاطمې ورته وويل: ته خو
رښتيا هم ليونى يي خو ڪرار سه اوس به دې خور دا ستا
ناري واورې،

بيا عاليي بارک ته خط وليکي او ور وايستوي کله چي بارک خط خلاص کي نو عاليي ورته ليکلي وه: و عليكم السلام زه بنه يم ستاسو د روغتيا په هيله يم او ډيره ډيره مننه بارک چي زما د ميني جواب دې راکي او زما مينه دې قبوله کړه خو بارک زما ذهن ته يو پوښتنه راغله هغه دا چي تا خو زه نه يم ليدلي دا که زه بدرنگه او بدشکله وم نو ايا ته به بيا هم زما سره مينه وکي ايا زما ارزښت به تاته همدومره وي لکه څنگه چي اوس دې هيله ده بارک چي ددې پوښتنې جواب راکي بيا هم مننه بارک پر ما گران يي،

بارک د عاليي د خط په ويلو موسکي سو او بيا يي ددې د خط په جواب کي خط ور وايستوي کله چي عاليي خلاص کي نو بارک ليکلي وه: ليونۍ! مينه په زړه کي کيري مينه له زړونو سرچينه اخلي او زما زړه ته ستا نوم داخل سويدي اوس به تر مرگه زه او زما زړه ستا وي او ته او ستا زړه به زما وي،

عاليه د بارک ددې خط په ويلو ډيره خوشحاله سوه او هغه يي ښکل کي او بيا يي بارک ته خط وليکي او ور وايستوي کله چي بارک خط خلاص کي نو عاليي ليکي وه: زه دي له تا قربان سم بارک زه ډيره بختوره يم چي ستا په رکم د ژوند ملگري مي پيدا کي اوس بس د الله څخه دا خواست کوم چي ژر تر ژره مو واده سره را وکي او زه ستا تر څنگ ستا پر

ځنگون په ارامۍ خوب وکم اي بارک مور جانہ دي کله را
استوي زه ډير انتظار نسَم کولای،

بارک د عاليې د خط په ويلو موسکۍ سو او بيا يي په جواب
کي خط ورته وليکۍ او عاليې ته يي ور واستوي عاليې چي
خط خلاص کی نو بارک ليکلې وه: اول دا چي بيا داسي
خبره ونکي چي تر تا دي قربان سم زما داسي خبرې نه
خوښيری چي ته تر ما قربان سي نو زه بيا دا دنيا څه کوم او
دوهم دا چي اغلي د مور راضي کيدل پاته دي چي مور مي
راضي سوه نو بيا به زما واده کيري نو يو څه وخت به صبر
کوي زما خو دا زړه غواړي چي همدا نن واده در سره وکم
خو څه وکم کلتور او رواج مو اجازه نه راکوي چي د مور د
اجازې پرته واده وکو،

کله چي عاليې د بارک خط ووايه نو بارک ته يي په جواب
کي خط وليکۍ او ور وايستوي کله چي بارک ته خط
ورسیدی نو عاليې ورته ليکلې وه: بلکل بارک د مور
رضایت دي بايد وي خو زه بيريزم داسي نه ستا مور درته
ووايي چي زه یی پخپله خوښه در کوم اي بارک که مور
جانې دي داسي درته وويل نو ورته ووايه چي ته زما سره
ډيره مينه کوي او زه هم ستا سره ډيره مينه کوم،

بارک د عاليې د خط په جواب کي خط ور واستوي کله چي
عاليې خط خلاص کی نو بارک ليکلې وه: زه به نن ماښام د
مور سره دا موضوع شريکه کم زه مطمئن يم چي زما د مور

به ته خوبسه سي زه نن ماښام دا خبره ورته كوم خو اوس ماته اجازه راکه زه هم يو خای مي څه کار دی زه وختي تلم خو بيا مي فکر وکی چی ستا څخه اجازه واخلم که نه نو بيا به خدای خبر چي خو ورځي خپه يې نو اغلي زه تلای سم؟

کله چي عاليې خط ووايه نو موسکی سوه او بيا يي بارک ته وليکل: هو نن دا خبره ور سره شريکه که بايد چي راضي يي کي بارک او هو درته اجازه ده خو په يوه شرط سبا چي راځي نو ماته به يو برگر هم در سره راوړي،

بارک د عاليې د خط په ويلو سره موسکی سو او بيا يي ورته وليکل: سمدې بابا درته راوړم يي،

کله چي زمور کليوالو د شاگردانو سره زمور کونښن او زيار وليدی نو شاگردان وار په وار زياتيدل تر دې پوری چي زما په نظر ورکولو مدير صاحب ار سو چی يو بل صنف جوړ کي خو زه نه وم خبره چي دا صنف به زما لپاره يو مصيبت او سرخوړی جوړيري کله چي صنف جوړ سو نو مدير ورته د استاذي په لټه کي سو زمور د کلي يو سپين ږيري مدير صاحب ته راغلی او د خپلي لور د استاذي په حيث د مقرريدو پيشنهاد يي ورته وکی مدير صاحب ورته وويل: بلکل ولي نه چي د بل خای څخه يي راولم تر دې خو دا ښه دی چي د همدې کلي استاذه مقرره کم،

نو هغه وو چي مدير صاحب زمور د کلي يو بله د کاینات په نوم استاذه مقرره کړه د هغې صنف زما د صنف تر څنگ

وو کله چي به ما بارک ته او بارک ماته خطونه را استول نو دا به په کلکين کي ولاړه وه او ثناء ته به يي کتل د هغې به ټوله ورځ همدا کار وو چي زما و د بارک په خطو پسې به يي څارنه کول کله چي به بارک ماته کومه تحفه راوړل نو ما به خپل خور ته ويل چي دا زما د شاگردانو والدينو ماته را استولي ده هغې به نور څه نه ويل خو کله چي کاینات راغلل او ماته به بارک کومه تحفه راوړل نو هغې به قصداً په تفریح چي مور یو ځای کښینستلو زما د خور ومخته ماته وويل: عاليې دا تحفه چا درته راوړل؟

ما به ورته وويل: دا مي د يوې شاگردې والدينو را استولي ده،

بيا به يي وويل: د کومي شاگردې والدينو؟

چي ما به زما يوه شاگرده ور ياده کړه نو دې به بيا وويل: هغه خو زه پيژنم ډير غريبان دې د ماښام د ډوډۍ وس نه لري نو تاته يي تحفه څنگه را واستول،

کله چي به هغې دا وويل نو زما خور به ماته وکتل او پر ما به يي شک پيدا سو چي ماته دا تحفې څوک راوړې بارک په دې موضوع نه وو خبر چي کاینات ماته ستونزې جوړوي او زما لپاره يو سرخوړی جوړه سویده نو ځکه ما بارک ته وويل: بارک نور ماته تحفې مه را استوه،

بارک ماته وويل: ولي څه خبره ده خيريت خو به وی؟

بارک ډير غوسه ناکه وو په دې خاطر چې هغه په غوسه کي کوم داسي اقدام ونه کي چې زما و دده مينه رسوا سي نو ځکه مي د کاینات خبره ځنې پټه کړه او ورته ومي نه ويل يو بله بهانه مي ورته وکړل بارک زما سره دا خبره ومنل خو زه هغه خبرې ډيره وژړولم په هغه ورځ چې کله ما بارک ته وويل چې ماته نور دا تحفي مه راوړه نو هغه ډير مايوسه سو او ماته يي وويل: عاليې زه پوهيرم چې زما تحفي ډيري کوچنی دي او د کمو پيسو شيان پکښي کي وی خو زه وعده در سره کوم چې پيسي پيدا کم نو د ډيرو پيسو تحفي به درکم، د بارک دې خبرې زه ډيره وژړولم او څو ورځې مي خوب ونه کي خو کاینات ته ډيره په غوسه وم خو په وس کي مي نه وه چې سزا مي ورکړي واي خو خير دا ورځې پر ما تيري سوي يو ورځ بارک راته وويل: عاليې مور مي راضي کړيده او هغه وايي چې سبا ورځو،

ددي خبرې په اوريدو زه ډيره خوشحاله سوم او د سبا لپاره مي تياری ونيوی او مور ته مي وويل: مور سبا ته خو به ته کوم ځای ته نه ځي؟

مور مي وويل: ولي څه خبره ده؟

ما اصلي خبره نسواي ورته کولای نو ځکه مي ورته وويل: کالي مي درته تيارول،

مور مي وويل: يا نه ځم،

په دې سره زه ډیره خوشحاله سوم او اوس د سبا سهار د راتلو انتظاره مړه کړم الله دا ورځ هم راباندې تیره کړه کله چې سبا سو نو زه وختې مکتب ته ولاړم مدیر چې کله راغلی نو ما د لیونۍ پڅیر ورته وویل: مدیر صاحب زه نن ډیره وختې راغلم مکتب ته خو هو نن وختې بیرته ځم،

مدیر چې زما دا د لیونیانو خبرې واوریدې نو موسکې سو او ویویل: سمده لورکې ولاړه سه چې هر وخت دي خوبنه وی، خو شیبې وروسته بارک راغلی عالیې ژر هغه ته خط ور واستوی او ورته لیکلې یې وه: سلام بارک! هیله لرم چې پخیر به را رسیدلی یې څنگه سو مور راځې زموږ کور ته؟

بارک عالیې ته خط واستوی او ورته لیکې یې وه: وعلیکم السلام زه ډیره بڅښنه غواړم عالیې د مور فیصله مي بیرته واوښتل او ماته یې ویل چې ما تاته په کوچنیوالي کوزده درکړیده ویل هغه انجلې د لوی خاندانه څخه ده چې زه دوستې نسو ور سره ماتولای نو ما ته بڅښنه وکه زه ستا نسو کیدای،

عالیه ددې خط په ویلو ډیره خپه سوه او خط یې څیرې کی او ویغورځوی څه وخت همداسې په غمو او فکرو کې غرقه وه چې یو هلک پر اوږه وټکول او ورته یې وویل: استاذې! استاذې!

کله چي عاليې ورته وکتل نو تر سترگو يي اوبنکې روانې
وی او هغه هلک ته يي په ژرغونې اواز وويل: څه دي؟

هغه هلک ورته وويل: استاذې زموږ استاذ وايي چي زه نور
ځم،

عاليې په ژړا ورته وويل: ورته ووايه چي ولاړ سه زه دي په
کيسه کي نه يم،

هغه هلک هم ترې روان سو او بارک ته راغلی او وويل:
استاذه عاليې استاذې ژړل او ويل يي چي ولاړ سه زه دي په
کيسه کي نه يم،

بارک ډير پريشانه سو او بيا يي عاليې ته خط وليکي او ور
وايستوی کله چي عاليې خط خلاص کی نو بارک ليکلې وه:
هي! هي! هي! ليونۍ ما مسخري کولي ته رښتيا سوي؟ او
ژارې؟ سمدېه بخښنه غواړم بيا داسي نکوم مور مي را روانه
ده څو شيبې وروسته به را ورسيري اوس نو مه ژاره،

عاليې د بارک خط ليري وغورځوی او بيا يي وژړل څه
وخت وروسته هلک راغلی او ورته يي وويل: استاذې زموږ
استاذ وايي چي خط راکه،

عاليې په درد ورته وويل: څه ولاړ سه نسته خط ورته ووايه
چي زه نور خط نه در استوم،

هلک ولاړی او څو شیبې وروسته بیرته راغلی او عالیې ته یې خط راوړی کله چې عالیې خط خلاص کی نو بارک ورته لیکلې وه: سمدې نو چې ته زما څخه خپه سوې یې زه به اوس مور ته تلیفون وکم چې بیرته کور ته وگرځي،

عالیې ددې خط په ویلو د بارک لخوا را استول سوی هلک ته وویل: هله ورسه استاذ ته مو ووايه چې عالیه استاذه وایي چې زه بیرته پخلاء او خوشحاله سوم هله ژر ورسه،

هغه هلک بارک ته راغلی او ورته یې وویل: استاذ! عالیه استاذه وایي چې زه بیرته پخلاء او خوشحاله سوم،

بارک ددې خبرې په اوریدو موسکی سو او بیا یې د جیب څخه تلیفون را وکښی او مور ته یې زنگ ووهلی او ځای یې وروښوی څه وخت وروسته د بارک مور او دوی خویندې را ورسیدې او بارک د عالیې کور وروښوی او هغوی ورغلي، عالیه په صنف کې ډیره پریشانه وه بیا بارک خط ورو لیری او ورته لیکلې یې وه: مور او خویندې مي ستاسو کور ته ور ولیرلي،

عالیې ورته ولیکل: ایا زموږ کور ته دې ور وستلې داسې نه کوم بل ځای دي استولې وي،

بارک په خط کې ورته ولیکل: نه ستاسو کور وو،

خو د عالیې زړه نه صبریدی نو خپلې شاگردې ته یې وویل: ثناء هله ته ورسه زموږ کور ته وگوره چې څوک راغلي دي

که نه؟ او گوره زما مور ته ووايه چي د عاليې کتاب پاته
سویدی دلته هغه وږم،

ثناء ولاړل او د هغې خوا بیرته راغلل او عاليې ته يې وویل:
هو استاذې ستا د مور سره نورې بنځې هم ناستې وې،

د عاليې زړه څه ارام سو څو شیبې وروسته تفریح سوه بارک
د شاگردانو سره د مکتب مخته راووتی عاليې مدیر ته وویل:
مدیر صاحب زه نوره ځم،

مدیر هغې ته اجازه ورکړه او عاليه د مکتب څخه ووتل کله
چي يې د مکتب مخته بارک ولیدی نو د هغه ورته شاه وه او
عاليه يې نه لیدل کله چي عاليه بارک ته ور نیردې سوه نو
بارک يې پر شا تینگ ووهی کله چي بارک مخ ورته را
اړوی نو دا د کور پر خوا روانه سول بارک هغې ته وکتل او
موسکی سو پوه سو چي عاليې د نن د هغه اول خط سزا
ورکړه کله چي عاليه کور ته ورسیدل د بارک د مور او
خویندو يې ډیر زیات خیال وساتی او ډیر زیات خدمت يې
وکی د بارک د مور او خویندو عاليه ډیره خوبنه سوه،

بارک په صنف کي ډیر په فکر و غرق ناست وو او فکر
يې کوی چي د عاليې مور به دده مور او خویندو ته څه جواب
ورکي ایا دده د مور به عاليه خوبنه سي او که نه په همدې
فکرو کي وو چي یو ساعت وروسته ورته د تلیفون زنگ
راغلی چي بارک وکتی نو مور يې وه کله چي بارک تلیفون

جواب کی نو مور یی ورته وویل: زویه مور نور خو کور ته ته زموږ سره ځي او که وروسته بیا راپسي راځي؟

بارک ورته وویل: نه زه بیا وروسته پسي در ځم او مور څنگه سو انجلی دي خوبنه سول او د هغي مور څه ويل؟

مور یی ورته وویل: چي کور ته راغلي بیا به درته ووايم، بارک ورته وویل: سمده مورکی،

کله چي مکتب رخصت سو نو بارک په ډيري تلواری کور ته ولاړی او د مور تر څنگ کښینستی او ورته یی وویل: بنه مور کیسه وکه چي څه پيښ سول،

د بارک مور وویل: هو بنه کورنی وه او انجلی مو هم خوبنه سوه خو مور یی ويل چي زه مي لوني خپلو دوستانو ته ورکوم،

بارک په دي خبره ډير خفه سو او ټوله ورځ پریشانه وو سبا ته چي کله مکتب ته ولاړی نو مدیر ورته وویل: بارک! تاسو راسی دا د شاگردانو لیستونه را سره ترتیب کی چي په ریاست کي یی را څخه غواړي،

بارک هم د مدیر تر څنگ کښینستی او د لیستونو پر ترتیبولو کي ور سره مصروفه سو څو شیبی وروسته مدیر وویل: بارک! زه به ورسم لویان او کوچنیان به په صنفو کي سره بیل کم او تاسو دا لیستونه ورسوی،

بارک وویل: سمدہ مدیر صاحب ولي نه،

مدیر ولاړی او بارک د لیستونو په ترتیبولو مصروفه سو څو شیبې وروسته د بارک تر څنګ کلکین وټکیدى کله چې بارک ورته وکتل نو عالیه په تور حجاب کي ولاړه وه او بارک ته یې وویل: سلام زما بارکه،

بارک چې عالیه یې دا لومړي ځل وو چې لیدل یې نو ځکه یې څو شیبې د هغې خواته کتل عالیې بیا ورته وویل: تاته وایم ای بناغلي سلام مي درته ووايه،

بارک موسکى سو بیا یې وویل: وعلیکم السلام،

عالیې وویل: بڼه ته څنګه یې زما گران خاونده،

بارک اوږده د غم ساه و ایستل او څیهره یې خفه معلومه سوه عالیې وویل: څه پېښه ده بارک خیریت خو به وی مور جاني زما په اړه څه ویل؟

بارک وویل: ستا مور ورته ویلې وه چې زه مي لوني خپلو دوستانو ته ورکوم په دې خپه یم،

عالیه موسکى سوه او ویویل: اوه زما ساده خاونده نو څوک خو په اول ځل چاته لوني نه ورکوي دا خو زموږ و ستاسو کلتور دی چې اول انجلی گوري بیا دوهم ځل ورته وایي چې تاسو مشوره وکى او دریم ځل د اخیری جواب دی چې یا یې در کوو یا یې نه درکو نو ته مه خپه کیره چې ستا مور زموږ

کور ته دوه واري لا راسي نو ان شاءالله زما مور به حتماً ورته ووايه چي صحي دی در کوو يي،

بارک وويل: عاليې زه به خپل مور ته ووايم چي دوه واري نور ستاسو کور ته درسي خو ته دي هم مور ته ووايه چي زه ددي استاذ سره مينه کوم او غواړم واده ور سره وکم،

عاليې وويل: اي بارک مور انجونو ته که څه هم اسلام دا حق را کړيدی چي په خپله خوبنه واده وکو خو کلتور مو دا حق را څخه اخيستی دی او څه نه سو ويلای زه مي مور ته نسيم ويلای هو چي ستا مور جانه لا يو واري راسي بيا ورته وایم وعده ده،

بارک وويل: سمدې خو زما مور ډيره غوسه ناکه ده بيا به يي ځنگه راضي کوم چي ستاسو کور ته درسي،

عاليې وويل: الله مهربانه دی او هو رښتيا ستا مور زما په اړه څه ويل ايا زه يي خوبنه سوې وم؟

بارک بيا سر کښته کی عاليه په فکر کی سوه او په غمگينه لهجه يي وويل: ولي لکه چي زه يي نه وم خوبنه سوې څه يي ويل چي څه عيب يي درلودی؟

بارک وويل: مور مي ويل چي پزه يي ډيره غټه وه،

عاليې په غمگينه لهجه وويل: نور يي څه ويل؟

بارک وويل: ويل عمر يي ډير وو خو په تنه ډيره کوچني وه،

عالیې وویل: نور یې څه ویل؟

بارک وویل: ویل وربښتیان یې داسې وه لکه د لیونۍ دا،

عالیې وویل: ښه نور یې څه ویل؟

بارک عالیې ته وکتل چې ډیره پریشانانه سول بیا یې په خندا وویل: ویل ددې هر څه سره سره مو خوښه سول،

کله چې عالیې دا واوریدل نو پوه سوه چې بارک ور سره مسخري کولې نو ځکه هلته ورته پروت د اوبو په پلاستيکي گلاس یې بارک وويشتی گلاس تر بارک واوښتی او پر و نه لگیدی خو بارک پر خپل تندي لاس ونيوی او د اف اف نارې یې کړي عالیې په دې سره وارخطاء سول او ژر دباندې ور ووتل او بارک ته یې وویل: بارک! بارک کم ځای دي ژوبل سو ما خو قصداً نه ويشتلي زه بخښنه غواړم بارک،

بارک چې عالیې بیا وارخطا ولیدل نو ويخندل او د خپل صنف پر طرف یې وځغستل عالیې پوه سوه چې بارک بیا مسخري کولې نو گلاس یې بیا د بارک پر طرف ور وغورځوی،

کاینات بارک او عالیې د خپل صنف د کلکین څخه څارل او د دوی په دې ساعتیري ډیره خپه سوه خو څه یې ونه ویل څو ورځې تیرې سوې یو ورځ چې کله د مکتب د تفریح وخت سو څو شیبې مخکې بارک د خپل صنف څخه مدیر ته ورغلی او ورته وویل: مدیر صاحب یو ملگري مي تلفون راته کړی وو سخت یې پکار يم زه به ورسم،

مدیر وویل: بارک! دا مکتب زما و ستا په دواړو دی چي هر وخت او هر کله ځي زما اجازې ته اړتیا نسته،

بارک وویل: نه مدیر صاحب تاسو ددي مکتب تأسیس کوونکي یاست او بیا تاسو زما د پلار په درجه کي یاست او د پلار څخه د کوم څه اجازه اخیستل پر اولادو لازم دي،

وروسته بارک د مدیر څخه رخصت واخیستی او د خپل موټر سیکل پر خوا روان سو کله چي موټر سیکل ته ورسیدی نو د کاینات د صنف څخه کاینات ور ناره کړه او ورته وویل: مینه در سره لرم،

بارک په دې خبره سره تر شا وکتل خو کاینات ژر د کلکین څخه لیرې سوه بارک په دې سره ډیر وشرمیدی او د مدیر پر خوا یې وکتل خو هغه په خپل کار اخته وو بارک مدیر ته ورغلی او ورته یې وویل: مدیر صاحب هغه د پای صنف د چا دی؟

مدیر وویل: د کاینات استاذې دی ولي څه خبره ده؟

بارک وویل: تاسو دا ناره نه واوریده؟

مدیر وویل: نه ولا نه ده مي اوریدلې څه خبره وه؟

بارک وویل: زه پر موټر سیکله روانیدم چي د هغه پای د صنف څخه یو چا راناره کړه بده خبره یې وکړه تاسو ورسی وگوری چي دا څوک وه؟

مدیر د هغه صنف پر خوا ورغلی، بارک پر موترسیکل کښینستی او ولاری سبا ته چې کله بارک راغلی تر روغبر وروسته یې مدیر ته وویل: مدیر صاحب تیره ورځ څه خبره وه هغه تاسو چې بیا ورغلاست؟

مدیر وویل: هغه نوې استاذ کاینات وه چې ږغ یې درکړی وو،

بارک په دې خبره حیران سو او وویل: نو هغې ولې داسې وکړه نه خو زه هغه پیژنم نه هغه ما پیژني نو بیا یې ولې داسې کار وکړی؟

مدیر وویل: نه پوهیږم خو زه چې کله صنف ته ورغلم نو ډیره مې تهدید کړه او په غوسه مې اخطار ورکړ چې بیا داسې ونه کړی،

کله چې مدیر کاینات تهدید کړه نو په دې سره د هغې په زړه کې بارک او عالیې ته سخته دوښمني او بغض پیدا سو او د بدل اخیستو قصد یې وکړی، څو ورځې وروسته کاینات خپل د پلار سره د بارک او عالیې څخه د بدل اخیستلو پلان جوړ کړی د عالیې پلار یو ساده سړی وو چې د هر چا په خبرو به یې باور کوی نو ځکه د دوی پلان د عالیې و پلار ته وو، د کاینات پلار یو ورځ د عالیې د پلار سره پر څنگ سو او هغه ته یې د مکتب بحث شروع کړی او بیا یې ورته وویل: زه غواړم نور مې لور د مکتب د استاذی څخه منعه کم ولې چې اوس وخت ددې نه دی حالات خراب دي هسې نه سبا مو په

کلي کي نوم را بد کي بيا به چاته هيڅ سترگي ونه لرو که
زما په قول کوي ته دې هم خپلې لوني د مکتب څخه راوباسه،
د عاليې پلار د کاینات د پلار په خبرو باور وکی او عاليې او
د هغې خور ته یی وویل چي نور به مکتب ته نه ځی، په دې
سره عاليه ډیره پریشانه سول کله چي بارک ته دا خبر
ورسیدی نو هغه هم ډیر پریشانه سو او ټوله ورځ به د عاليې
په فکر کي وو چي څه به پيښ سي او بيا به کله د عاليې سره
ووینم او که نه پر بارک څو ورځې ډیرې سختې تیرې سوي
چي نه يي عاليه لیدل او نه د هغې خط، څو ورځې وروسته
چي کله بارک مکتب ته راغلی په صنف کي ډیر غمگین
ناست وو چي یو کوچنی انجلی راغلل او بارک ته يي خط
ورکی بارک د خط په لیدو ډیر خوشحاله سو او خط يي ژر
خلاص کی ویلیدل چي د عاليې خط دی عاليې لیکلې وه:
سلام زما بارکه هیله لرم چي روغ او جوړ به يي کله کله دي
زما شاگرداني کیسي راته کوي وايي بارک استاذ چي اوس
کله مکتب ته راځي نو ډیر غمگین وي پوهیرې بارک زه تر
تالس چنده ستا په لیدو او خطو پسي خپه سوي يم خو څه
وکم هيڅ نسیم کولای زما پلار ته د کاینات پلار ویلي وه چي
لوني دي د مکتب څخه راوباسه زما پلار ډیر ساده دی د
هغې د پلار په دوکه او چمبازی يي باور وکی او مور يي
مکتب ته د درتلو څخه منعه کړو بارک ته هيڅ فکر او غم
مکوه زه ستا يم ستا سره مینه کوم او ستا سره واده کوم او د

مرگ تر ساعته به پر همدې خبره ولاړه يم نور دي پر خدای
سپارم پر خان پام کوه ستا عاليه،

بارک د عاليې د خط په ويلو ډير خوشحاله سو او بيا مدير ته
ورغلی او د کاینات د پلار او د عاليې د پلار په اړه ور سره
ورغیدی مدير پلان ونيوی چي بايد د عاليې د پلار سره
ووینې، خو ورځې وروسته مدير د عاليې د پلار سره وليدل
او هغه يې د ټول حقيقت څخه خبر کی کله چي د عاليې پلار
پوه سو چي د کاینات د پلار مقصد صرف زما د لونو د
مکتب څخه را ایستل وه نو ځکه يې پریکړه وکړه چي يو ځل
بيا خپلې لوني مکتب ته واستوي کله چي بارک او عاليې ته
دا خبر ورسیدی نو دواړه ډير خوشحاله سول سبا ته بارک
مکتب ته د معمول خلاف وختي راغلی عاليه هم وختي
راغلي وه کله چي عاليې د بارک د موټرسيکل برغ واوریدی
نو ژر د بارک د لیدو لپاره په موسکا د صنف دباندې را
ووتل، بارک چي کله د مدير سره روغبر وکی نو پر مخامخ
کلکين يې پر عاليې سترگي ولگیدې د هغې په لیدو ډير
خوشحاله سو خو د مدير مخته يې هيڅ نسوای ورته ویلای نو
ځکه پټه خوله دواړو سره خندل عاليې بارک ته په کلکين کي
کتل چي څو شیبې وروسته يې خور د صنف څخه نابیره پر
راووتل لومړی يې عاليې ته وکتل چي خندل يې او بيا يې
بارک ته وکتل چي هغه هم خندل د عاليې خور ته پام نه وو
خو چي کله يې د هغې خواته فکر سو او هغه ورته ډيره په
غوسه وه نو ډيره وبيريدل او صنف ته ولاړه د عاليې خور

هم څه ونه ويل او خپل صنف ته ولاړه کله چې ماښام سو نو د عاليې خور د هغې په پټه خپل مور ته ټوله کيسه وکړه، د عاليې مور په دې سره ډيره پريشانه سوه خو عاليې ته يې څه ونه ويل او د عاليې خور ته يې وويل: شايد هغه خطايستلې وي خو ته پسي گوره که يې بل وار داسي وکړه نو بيا زه مدير ته خپله ورځم او ورته وایم چې دا استاذ نور په مکتب کي مه پرېږده که نه نو زه خپل لوني بيا نه را استوم،

د عاليې د مور په زړه کي بارک ته ډير نفرط پيدا سو او د هغه په اړه به يې ډول ډول غلط فکرونه کول، عاليې بارک ته څو ورځي خط نه ور وليږي ځکه چې خور يې پسي کتل او څارل يې خو د بارک زړه نه صبريدی نو ځکه يې عاليې ته خط وليکی او ور وايستوی کله چې عاليې ته خط ورسیدی نو بارک ورته ليکلي وه: سلام! اغلي لکه چې مينه دي نوره ختمه سويده را سره که څنگه اوس دي هيڅ خط نه معلوميري او نه هم ته معلوميري څه خبره ده خيريت خو به وي؟

عاليې لومړی د صنف دباندي وکتل چې خور خو به يې نه وي او بيا يې بارک ته خط وليکی او ور وايستوی کله چې بارک خط خلاص کی نو عاليې ليکلي وه: وعلیکم السلام! هيڅکله نه زما بارکه زه به تل ستا سره مينه کوم تر مرگه هغه ورځ چې ما او تا په کلکين کي سره وليدل په هغه ورځ زما خور زه وليدلم او ته يې هم وليدلي هغه بيا ولاړه او زما مور ته يې ټوله کيسه وکړه زما مور اوس دا پر ما مقرره

کړیده پر ما څارنه کوي نو ځکه زه تاته اوس خط نسـم در استولای زما بارکه هیڅکله دا فکر ونه کي چي زما مینه ستا سره کمه سویده زه اوس هم ستا سره هغومره مینه کوم څومره چي مي اول کول یو څو ورځې به صبر وکو چي حالات سم سول بیابه خبرې وکو اوس دي پر خدای سپارم زما بارکه،

بارک په دې خبر سره ډیر پریشانه سو چي یو بل غم راباندې راغلی هره ورځ پر بارک او عالیې ډیره سخته تیریده یو ورځ عالیې بارک ته خط واستوی کله چي بارک خط خلاص کی نو عالیې تر سلام وروسته ورته لیکلې وه: بارکه بس ده نور زه دا حالت نسـم زغملای نور دي مور را واستوه زمور کور ته،

بارک د عالیې د خط په جواب کي هغې ته خط ور واستوی بارک ورته لیکلې وه: عالیې ستا مور چي زمور په کیسه خبره سوه نو د هغې په زړه کي به زما لپاره ډیر نفرط پیدا سوی وي اوس که زما مور ستاسو کور ته درسي نو ستا مور به حتماً بیا منفي جواب ورکي نو بنه حل لاره یي دا ده چي ته خپل مور ته خپله ووايي چي زه د بارک سره مینه کوم او غواړم واده ور سره وکم کله چي ستا مور پوه سي چي ته هم زما سره مینه کوي نو بیا به زما او ستا په واده راضي سي اوس ستا مور دا فکر کوي چي ما ته خطایستلې یي یا هم زه غواړم په زور سره ستا سره مینه وکم او تا خپله کم او که ته

ورته ووايي چي نه داسي نه ده چي ته هم زما سره مينه کوي
نو بيا به ستا د مور باور وسي چي ما ته نه يي خطايستلي،
عاليه د خپلي کورني څخه بيريدل نو ځکه يي د بارک دا
خبره نه منل خو بارک دوهم وار خپل مور نسواي ور
استولای هغه پوهيدی که مي مور ورسې نو کيسه به خرابه
سي خو سمه به نسي همداسي د ژوند شپې او ورځې تيريدې
يو ورځ بارک عاليې ته وويل: عاليې نور مه ماته خطونه را
استوه او مه هم زما سره وينه که ستا نيت نه وي چي زما
سره واده وکي نو دا زمور خطونه او ليدل بي معنا او بي
فايدي دي،

عاليې ورته وويل: بارک زه په رښتيا ستا سره مينه کوم او تا
غواړم خو څه وکم زړه نسوم کولای چي مور ته مي ووايم،
بارک وويل: خو اخير ولي ايا ته دي د مور څخه بيريري
هره مور دا غواړي چي د هغې لور دي تل خوشحاله اوسي
او مور د لور هر څه او هر درد ډير ژر درک کولای سي
لور مور ته ډيره ور نيردي وي که غواړي چي زما سره واده
وکي نو مور ته به دي وايي چي ته هم زما سره مينه کوي
کله دي مور ته وويل نو بيا به زه مور ته ووايم چي ستاسو
کور ته درسي،

عاليې وويل: صحي دی خو زه يو څه وخت ته اړتيا لرم هيله
ده بارک چي درک مي کي،

بارک وویل: سمدہ چي هر وخت ورته وايي ورته ووايه خو
چي هر څومره ژر وي،

عاليې د بارک سره وعده وکړه چي مور ته به وايي چي دا
هم د بارک سره مينه کوي او غواړي واده ور سره وکي هره
ورځ به يي مور ته د ويلو کوښښ کوي خو ويلای به يي
نسواي ورځي شپي تيريدې يو ورځ چي عاليه مکتب ته
وختي راغلل نو يي مدير ته وويل: مدير صاحب تاسو يو ځل
ستاسو موبایل راکي زه مي پلار ته تليفون کوم چي ماښام ته
څه څه راوړه،

کله چي مدير عاليې ته تليفون ورکي نو عاليه خپل صنف ته
ولاړل او بارک ته يي تليفون وکي تر څو شيبو وروسته
بارک تليفون ته جواب ورکي عاليې د مدير په اواز کي بارک
ته وويل: بارکه نور مکتب ته مه راځه ته ولي د عاليې سره
واده نکوي؟

بارک وخنډل او پوه سو چي عاليه ده نو يي وويل: مدير
صاحب هغه ډيره بي عقله ده بد شکل يي هم دی زه مينه هم
نه ور سره کوم،

عاليه په دي سره غوسه سوه او بيا يي بارک ته وويل: ښه ښه
ته زما په غياب او پټه په ما پسې داسي خبرې کوي؟

بارک په خندا وويل: ليونی زه پوه سوم چي ته يي او زما
سره ساعتيری کوي نو ځکه مي داسي درته وويل،

عاليې وويل: نه زه يې نه منم ته زما سره رښتيا هم مينه
نكوي او زه تاته بدشكله معلوميرم،

بارك وويل: ليونى وايم ما مسخري كولي ته ماته د نړۍ تر
ټولو ښكلي معلوميري او زه ستا سره تر حد زياته مينه كوم
او تل به يې كوم كه يې ته كوي او كه يې نكوي،

عاليې وويل: هو بس بس اوس مي په دې خبرو بيرته مه
راضې كوه زه ستا څخه خپه سوم،

بارك وويل: اخه سمدې بابا بخښنه غواړم بيا په مسخرو او
ساعتيري كي لا داسي نه وايم اوس خو نو پخلاء سه هيله
كوم،

عاليې وويل: سمدې په يوه شرط نن زه دوه دانې برگره غواړم
د خاله لور مي هم راسره راغلي ده يوه دانه د هغي لپاره او
يوه دانه زما لپاره،

بارك موسكى سو او بيا يې وويل: نه يې دروړم،

عاليې وويل: اي بارك زه برگر غواړم،

بارك ورته وويل: په دا سهار وختي زه برگر چيري پيدا كم
ټول خوړنځايونه ترلي دي بل شى به دروړم،

عاليې ورته وويل: يا يا زه برگر غواړم،

بارك وويل: اف سمدې ليونى،

عاليې خپل د خاله لور ته د بارک کيسې کولې عاليې د خاله لور ته وويل: بارک زما سره ډيره زياته مينه کوي نو ځکه به تر واده وروسته زموږ ژوند ډير خوشحاله وي،

د عاليې د خاله لور موسکې سوه او بيا يې وويل: د نن زياتره هلکوان صرف پر ژبه خواږه وي مينې ته هيڅ اهميت نه ورکوي مينه يې تر محدوده وخته وي،

عاليې وويل: زما بارک داسې نه دی هغه زما سره ډيره مينه کوي،

د عاليې د خاله لور وويل: د زياترو هلکوانو کيسې مي اوريدلې دي چې نن د يوې انجلې سره سبا د بلې انجلې سره وي،

عاليې په غوسه د خاله لور ته وويل: ما درته وويل چې زما بارک داسې نه دی،

د عاليې د خاله لور وويل: صحې دی راسه امتحان به يې کو چې څنگه ستا بارک بلې انجلې ته گوري که نه،

څو شيبې وروسته د بارک د موټرسیکل ږغ سو عاليې وويل: بارک راغلی!

د عاليې د خاله لور وويل: بڼه ته د بارک د موټرسیکل ږغ پيژني؟

عاليه موسكى سوه سر يي وبنوروى چي هو، خو شيبى وروسته يو کوچنى شاگرد راغلى چي کڅوره يي هم په لاس کي وه او عاليې ته يي وويل: استاذې دا بارک استاذ راکړل چي عاليې استاذې ته يي ورکه، عاليې د شاگرد څخه کڅوره واخيسته ويکتل چي برگر وو نو ډيره خوشحاله سوه، په دې وخت کي د عاليې د صنف مزته کاینات هم تيريدل چي د عاليې په لاس کي يي برگر وليدل پوه سوه چي دا بارک ورته راوريدي نو ډيره غوسه سوه او د خان سره يي وويل: عاليې فقيرې ته يي بيا برگر راوريدي،

د عاليې د خاله لور وويل: عاليې ته برگر اوس پريرده بيا به يي وروسته وخورو اوس به زه بارک معلوم کم چي ايا هغه هم د نورو هلکوانو پخیر چمبازه دی او که رښتيا هم ستا سره رښتيني مينه کوي،

عاليې ورته وويل: صحې دی خو که هغه رښتيا هم زما سره رښتيني مينه کول نو تر غور دې نيسم او ښه ټينگ يي در پيچم چي ښه درد وکي،

د عاليې د خاله لور وويل: صحې دی خوبنه مي ده،

عاليه او د خاله لور يي دواړې تر صنف راووتلې ويليدل چي بارک د مدير سره پر څه موضوع ليکنه کوي د عاليې د خاله لور عاليې ته وويل: عاليې ته همدلته د صنف ترڅنگ راته گوره زه د کلکين خواته ورځم او بارک خائنه متوجي کوم

اشاري ورتہ کوم که هغه هم ماته څه اشاره وکړه يا يي
وخندل نو پوه سه چي سم نه دی،

د عاليي د خاله لور د کلکين خواته ورغله هلته ودریدل بارک
سر کښته ځړولی وو او کښته يي کتل د عاليي د خاله لور
بارک ته اشاري کولي خو د هغه پام نه وو ورتہ څو شيبی
وروسته بارک د ستړيا احساس وکی او چوکي ته يي څنگ
ووھی چي په دې وخت کي يي د عاليي د خاله لور ته پام سو
چي اشاري يي ورتہ کولي او خندل يي، بارک ډير حيران سو
فکر يي کوی چي شاته يي بل څوک دی شاید هغه ته يي کوي
نو ځکه يي شاته وکتل خو هلته څوک نه وو بيا يي د عاليي د
خاله د لور خواته وکتل هغي همغسې اشاري ورتہ کولي
بارک ډير وشرمیدی او سر يي لاندي وځړوی څو شيبی
وروسته چي يي سر راپورته کی نو د عاليي د خاله لور بيا
ورتہ اشاري کولي، بارک مدير ته وويل: مدير صاحب زه به
نور صنف ته ولاړ سم چي مکتب رخصت سو بيا به راسم،

مدير وويل: نه لږ پاته دي دا به سرته ورسو و بيا به ولاړ سي،

کله چي مدير و بارک ته د نه تلو وويل نو بارک بيا د کلکين
خواته وکتل خو د عاليي د خاله لور لا هم هلته ولاړه وه خو
بارک په خپل کار اخته سو او د هغي خواته يي ونه کتل څو
شيبی تيري سوي بارک په کار کولو ستړی سو خو کله چي
يي سر راپورته کی نو د عاليي د خاله لور بيا اشاري ورتہ
شروع کړي بارک د ځايه ولاړ سو مدير ته يي وويل: مدير

صاحب زه خم په خپل صنف کي به يي ورسوم دا کاغذان،
بارک دا وويل او ولاړی عاليې خپل د خاله د لور غوږ ټينگ
ونيوى او صنف ته يي بوتله او ورته يي وويل: ما نه درته
وويل چي بارک يوازي زما سره مينه کوي خو تا نه منل
اوس دي وليدی؟

د عاليې د خاله لور وويل: هو هو ومي منل چي بارک يوازي
ستا سره مينه کوي خو اوس مي نو غوږ ايله که،

عاليې د خاله د لور غوږ ايله کی او د خاله لور يي وويل:
رښتيا هم بارک ډير ښه ځوان دی ته ډيره بختوره يي چي
بارک دي پيدا کړيدی بس اوس چي مو د خيره واده وسي نو
نوره به هم بختوره سي زه پوهيرم چي بارک به تاته ډيره
مينه درکي،

د عاليې او د خاله د لور مجلس سره روان وو وروسته يي د
بارک د راوړل سوو برگرانو په خوړولو شروع وکړه کاینات
خپل يو کوچنی شاگردې ته وويل: زوها! هله ورسه د عاليې
استاذې د خور صنف ته ورسه او هغې ته ووايه چي بارک
استاذ عاليې ته برگر راوړل،

زوها هم ورغلل او د عاليې خور ته يي وويل چي بارک
استاذ عاليې ته برگر راوړل، ددي خبرې په اوريدو د عاليې
د خور مخ له درده تک سور سو او بيا د موضوع د رښتيا
معلومولو لپاره د عاليې صنف ته ورغله نو هلته په رسيدو
يي وليدل چي رښتيا هم بارک عاليې ته برگر راوړې دي، د

عاليې هم خپل خور ته پام سو چې ډيره ورته په غوسه وه
عاليه ډيره وارخطاء سوه د خان سره يي وويل چې اوس نو
بيا مور ته وايي دا ورځ ورباندې ډيره په سختۍ تيره سوه كله
چې كور ته ولاړل نو خور يي تر دې مخكې راغلي وه د
عاليې زړه ډير غورځيدى چې خور به مي مور ته ټول حال
ويلى وي خو مور يي ورته څه ونه ويل په دې سره عاليه
ډيره خوشحاله سوه چې گواكي خور مي مور ته هيڅ نه دې
ويلى،

د ماښام تياري خپرې سوي بارك پر بيستر پروت د عاليې
سره په وينه د واده خوبونه وينې د خان سره يي وويل چې
سبا به عاليې ته وايم چې زما او ستا د اطاق او خونې ډيزاين
به څه ډول وي زه به ورته ووايم چې زما خوبنه خو داسي ده
چې زما او ستا د خونې ديوالونه به په تور رنگه ديوالي كاغذ
كي وي په خونه كي به مو سپينه او سره رنگه غالى هواره
وي د پلنگ تر څنگ به بنايسته كوچونه وي پر ديوال به
عصري ډوله ساعت وي..... ،

عاليه هم په داغه فكر كي وه هغې هم د خان سره وويل چې
زه بارك ته وايم چې د خونې رنگ به مو تور وي او پر
ديوال به درختي ته ورته د كتابو الماري وي.....، كله چې
سهار سو او د عاليې د مكتب ته د تلو وخت سو نو عاليې د
مكتب بسته واخيستل او د مكتب پر خوا روانه سول خو كله
چې د كور دروازي ته رسيدل نو ويليدل چې ورور يي د

دروازې مخته ولاړ دی عالیه ډیره وار خطاء سوه خو څه یې ونه ویل او د دروازې خواته ور نیردې کیدل کله چې دروازې ته ورسیدل نو ورور یې ورته وویل: چیرې څي؟

عالیې وویل: مکتب ته ځم،

ورور یې وویل: بیرته کورته وگرځه نور مکتب ته مه ځه ددې وروسته دې ونه وینم چې بیا ولاړه سي،

عالیې ورته وویل: خو ولي څه خبره ده؟

ورور یې په غوسه وویل: بس مه ځه وگرځه بیرته کورته هله!

په دې سره عالیه ډیر پریشانانه سوه نیردې وه چې ددې لویه غمه یې لویه چغه او ناره کړې وای خو که یې داسې کړي وای نو د ورور د سخت غبرگون سره به مخ سوې وای کله چې یې د کور خواته مخ واړوی نو تر سترگو یې اوښکې روانې سوې او ډیره مایوسه سوه، څو شیبې وروسته بارک مکتب ته را ورسیدې او ضاع داسې معلومیده چې عالیه نه ده راغلي نو ځکه بارک د مدیر خواته ورغلی او تر روغبر وروسته یې په زړه نا زړه مدیر ته وویل: مدیر صاحب فکر کوم عالیه نه ده راغلي؟

مدیر وویل: هو عالیه او خور یې دواړې نه دي راغلي شاید کوم ځای تللي وي،

کله چي به عاليه مکتب ته نه وه راغلي نو بارک به ډير پريشانه وو او ټوله ورځ به ورباندې په پريشاني تيريدل د بارک زړه څه خوشحاله وو چي خير يو ورځ ده تيره به سي خو کله چي سبا ته راغلي نو بيا هم عاليه نه وه د بارک پريشاني دوه چنده سوه خو اميد يي سبا ته وو خو سبا ته بيا هم عاليه نه راغله د عاليي د هرې ورځې په نه راتلو د بارک پريشاني وار په وار زياتيدل په همدې کي څو ورځې تيري سوې بارک د عاليي او د هغې د کورنۍ د عزت په خاطر د عاليي پوښتنه هم د چا څخه نسواي کولای د عاليي د جدایي غم به يي پر زړه تيروي) عادل او ورونه يي ټول د عاليي کيسې ته غور ووه بيا عاليي وويل: د بارک حال به ماته زما شاگردانو راوړي بارک په ما پسې ډير خپه سوی وو کله چي به زه د هغه څخه يوه ورځ هم ليري سوم او مکتب ته به نه وم ورغلي نو پر هغه به دا ورځ ډيره سخته تيريدل ولي چي هغه زما سره رښتيني مينه کول ستاسو د پلار زړه ډير صفاء او رښتيني وو هغه به په ډير لږ وخت کي د خلکو په زړو کي ځای پيدا کوي،

امجد وپوښتل: ښه خاله جاني بيا څه وسول ايا بيا تر هغه وروسته تاسو زما د پلار سره وليدل؟

عاليي وويل: بارک به هره ورځ زما د ليدو په اميد راتلی خو زه به ورونو نه پريښوولم چي مکتب ته ولاړه سم تر داسي حده چي ما نسواي کولای چي بارک ته خط هم

واستوم ډير وخت تير سو چي نه ما د بارک سره وليدل او نه هم بارک زه وليدل، يو ورځ بارک په صنف کي ناست وو چي يو کوچنی د دباندې څخه بارک ته ور ږغ کړه: استاذه! استاذه!

بارک لکه د خوبه چي څوک ناره پر وکي همداسي وغورځيدی او هغې کوچنی ته يي وويل: ها وايه څه خبره ده؟

هغې وويل: تاسو راسی زما څه پکار ياست،

کله چي بارک ورغلی نو هغې تر پورنې لاندې په لاس کي خط پټ کړی وو او بارک ته يي ورکي بارک د خط په ليدو ډير خوشحاله سو کوچنی انجلی بارک ته وويل: استاذه زه يي څو شيبې وروسته په جواب پسي راځم،

بارک په بیره خط خلاص کی نو وليدل چي د عاليې خط دی بارک هغه خط بنگل کی او بيا يي په ويلو شروع وکړه عاليې بارک ته ليکلې وه: سلام زما بارکه الله دی وکي چي روغ او جوړ به يي زه بيله تا د مرگ په اميد ناسته يم په ژوند تر مرگ خوشحاله يم ته به نو پوښتنه کوي چي ولي هغه اوله ورځ چي زه نه درلم مکتب ته وجه يي دا وه چي خور مي بيا زما مور ته زما شکايت کړيدی کله چي ما غوښتل مکتب ته درسم نو ورور مي د کور په دروازه کي ولاړ وو ويل يي چي نوره مکتب ته مه ځه زه يي اوس په کور کي د ليونۍ

پخیر بنده کړي يم زما ډیره نفستنگي کيږي بارک نور ما ددي زندانه خلاصه که ما يو ليري خای بوخه هيله کوم بارک،

بارک ددي خط په ويلو اوږده ساه و ایستل او بيا يي عاليې ته خط وليکي او ور وايستوي کله چي عاليې خط خلاص کی نو بارک ورته ليکلي وه: سلام ته دي و عليكم السلام وایم د ژوندي حيوانه چي کله غوښه پريکوي نو پر هغه به خومره زيات تکليف تيريري خو هغه رکم تکليف مي قبول دی نه ستا جدايې نو ته فکر کوي چي زه به خوشحاله يم خو خير دا هر څه زغم په دي هيله چي يو ورځ به ته زما کيږي او بيا به د ميني په بدل کي دا هر څه هير کم او عاليې د بي عقلا نو خبرې مکوه چي ما ليري خای بوخه تنبتي خو څوک د پردو څخه د خپلو څخه نه که دا کار ما کولای نو د وخته به مي درته ويلي وای چي راځه خو نه زه داسي کار هيڅکله نکوم ولي چي زه نه غواړم ستا د پلار او ورونو عزت د خاورو سره ور خاورې کم زه الله ته امید لرم چي يو ورځ به ستا ورو نه خپله دا هيله ولري چي تا و ماته راکي ما ستا د غوښتلو ډيري دعاوي کړيدي او الله زما هره دعا راقبوله کړيده امید لرم چي دا به هم راقبولوي نو بيا داسي د بي عقلا نو خبرې مکوه،

څنگه چي بارک ويلي وه هم هغسي وسوه داسي ورځ راله چي زما ورونو او کورنی دا هيله درلودل چي ما بارک ته ور په نکاح کي خو هغه وخت ډير ناوخته سوی وو ما او زما

کورنی د بارک په پیژندلو او خپلولو کې ډیر ناوخته کړی وو. مور د بارک د خپلولو موقع د لاسه ورکړې وه څه چې مور د بارک سره وکړه شاید په تاریخ کې چا داسې نه وي کړې کله چې بارک دا خط ماته ولیکی چې هغه به هیڅکله داسې کار ونکې چې په سبب یې زما او زما کورنی به عزته سي نو ما هغه ته خط ولیکی او ور ومی لیری، کله چې بارک خط خلاص کی نو لیکلې وه: نو بارک ته راته ووايه چې باید څه وکو چې زما و ستا واده وسي،

بارک د عالیې د خط په جواب کې خط ولیکی او ور وایستوی کله چې عالیې خط خلاص کی نو بارک ورته لیکلې وه: عالیې مور بله لار نلرو بيله دي چې ته خپل کورنی ته ووايي چې ته هم زما سره مینه کوي او غواړي یوازې زما سره واده وکي دا خبره زموږ د مذهب خلاف هم نه ده زموږ مذهب مور ته دا اجازه راکړیده چې پخپله خوښه د ژوند ملگري انتخاب کړو خو ته جرأت وکه او کورنی ته دي دا خبره وکه،

عالیې دا جرأت نسوای کولای چې کورنی ته ووايي په دي خاطر نه چې هغه د خپلې کورنی څخه بیریدل هغې د بارک څخه یو راز پټ کړی وو که یې هغه راز بارک ته ویلای وای نو بارک به هیڅکله د هغې سره مینه نه وای کړې خو د وخت په تیریدو بارک د هغې په دي راز پوه سو هغه داسې چې د بارک او عالیې خط یو ځل بیا دوام مندلی وو او هره

ورخ به بي خطونه سره استول چي کورنی بي يو ځل بيا په خبره سول او عاليه بي ډيره وترتل د عاليي ددي کړنو څخه بي کورنی ډيره سترې سوي وه نو ځکه بي د هغي د واده کولو فيصله کړي وه د عاليي مور چي څنگه د بارک مور ته ويلې وه چي مور بي خپلو دوستانو ته ورکوو نو هم هغسي د عاليي کورنی د خپلو دوستانو په يو کور کي د هغي د ورکولو فيصله وکړه لکه څنگه چي د عاليي کورنی پوهيدل چي عاليه د بارک سره مينه کوي خو د ضد او غوسې لکبله بي داسي فيصله وکړه چي پخپلو خپلوانو کي د هغي واده د ماهر نامي هلک سره ور وکي عاليي ددي څخه انکار کوي خو يو ورځ بي خور ورته وويل: عاليي ته بي عقله بي ته پوهيري چي ماهر ډير يو پيسه داره هلک دی هغه ته د پلار ډيره شتمني ور پاته سویده هغه به تا ډيره خوشحاله وساتي په پيسو کي به بازی کوي بازی بارک نو څه لري پر زور موټرسيکل گرځي خو ماهر ته يو نه بلکي څو څو موټران ولاړ دي بارک د يو غريبي کورنی دی ته به د هغه سره سم ژوند ونکي....) د عاليي کيسه تر دي ځايه راورسيدل بيا عاليي وويل: زه مي د خور په خبرو و غوليدم او زړه مي د بارک پر ځای ماهر ته ميلان پيدا کي دا زما په ژوند کي يو لويه غلطي وه چي زه تر اوسه پوري ددي غلطي سزا کالم ما د الماس پر ځای سکور انتخاب کي د يو حياء ناک او پرهيزگاره شخص پر ځای مي يو بي حياء او عياش شخص

انتخاب کی الله ماته د بارک سره د چم کولو لویه سزا راځړه
چي ما د ماهر سره د واده کولو فیصله وکړه... ،

د عالیې خبرو جريان درلودی چي په دې وخت کي د هغې
خدمتگار راغلی او ویویل: اغلي ډاکټر صاحب راغلی دی
تاسو يي غوښتي یاست،

عالیې د بارک زامنو ته وویل: وبخښی زه به د ډاکټر صاحب
سره ووينم،

عادل وویل: څه خبره ده خاله خیریت دی؟

عالیې وویل: هو زویه خیریت دی د تشویش وړ خبره نه ده،

عالیه د ډاکټر خواته ورغلل او تر روغېر وروسته ډاکټر د
عالیې فشار وکتی او تر څه معایناتو وروسته يي ورته وویل:
اغلي عالیې ما مخکې هم تاسو ته ویلي دي چي د تشویش
څخه ځان وساتی که نه دا به ستاسو لپاره ډیره خطرناکه وي،

عالیې وویل: ډاکټر صاحب په واک کي مي نه ده تیر یادونه
مي زوروي خوب او آرام ته مي نه پریږدي،

ډاکټر وویل: اغلي عالیې زه ستاسو غم درک کولای سم خو
پر تیر وخت افسوس او تشویش کول ډیر خطرناک وي د
روغتیا لپاره تاسو باید د خپل روغتیا خیال وساتی،

تر څه نورو سپارښتنو وروسته ډاکټر د عالیې څخه رخصت
واخیستی او ولاړی عالیه د شپې د خوب لپاره خپل د خوب

اطاق ته ولاړه په نيمه شپه کې فاطمه بيا د عاليې په لويو لويو چغو او نارو د خوبه راکښينستل کله چې د عاليې د اطاق خواته ورغلل نو ويليدل چې عاليه پر کت پریشانه ناسته ده او په فکرو کې غرقه ده، فاطمه د هغې خواته ورغلل او تر څنګ يې کښينستل او ورته يې وويل: عاليې ما د ډاکټر خبرې واوريدې تاسو بايد پر خپل ځان پام وکړئ او تشويش ونه کړئ څه چې پيښ سول په نصيب کې مو ليکلې وه،

د عاليې تر سترگو اوښکې روانې سوې او ويويل: فاطمې! څه وکم دا هر څه زما په واک کې نه دي د کمه وخته چې د بارک څخه جدا سوې يم هره ورځ او هره شپه زوريرم د هغه يادونه مې خوب او آرام ته نه پريردي هره ورځ چې بیده سم بارک په خوب کې راته راسي سپين کالي يې اغوستې وي او په خدا زما و خواته را روان وي زما اوښکې په خپل لسټونې را پاکې کړي او راته ووايي: ليونۍ ته خو پوهيری چې زه ستا اوښکې نسيم زغملای نو ولي په هر واري اوښکو تيو لو ما زه يروى؟

زه بارک ته ووايم چې ما د ځان سره بوځه خو بارک راته وائي چې زه نسيم کولای تا له ځان سره بوخم، دا ووايي او راځه ولاړ سي زه په هغه پسې ډيرې نارې ووهم خو هغه راځه ورک سي فاطمې! دا خوب د هغه وخت راهيسې زه وينم چې کله ما د بارک رښتيني مينه درک کړل ما هغه ډير

زهير کي ڊير تکليفونه او غمونه مي ورکړل هغه به ماته
ډيري بنيراوي کړي وي،

فاطمې وويل: نه داسي نه ده عاليې بارک تر اخيري سلگيو
پوري ستا د بنه ژوند دعاوي کولي او تر اخيري سلگيو يي
يادولي او ويل به يي چي زه د عاليې څخه هيڅ گيله نه کوم
هغه بي عقله وه ناپوه وه نو ځکه يي داسي وکړل خو زه
پوهيرم چي يو ورځ به حتماً هغه د خپلې ناپوهۍ احساس
وکي، او بيا يي راته په اخيرو شپو کي وويل: فاطمې تا زما
ټول حقوق پر ځاي کړيدي زه به دي دا احسانات هيڅکله نه
کم هير خو يوه اخيري غوښتنه درڅخه کوم زما تر مرگ
وروسته عاليه پيدا که او ورته ووايه چي يو ځل بس يو ځل
زما قبر ته راسه زما روح به پر آرامه سي،

د فاطمې تر سترگو اوښکي روانې سوي او بيا يي وويل: د
بارک تر مرگ وروسته ما ډير کوښښونه وکړل چي تا پيدا
کم او د بارک اخيري وصيت او غوښتنه پر ځاي کم خو کله
چي ستاسو پخواني کور ته ورغلم همسايه گانو مو ويل چي
هغوی دا څو کلونه کيري چي ددې ځاي څخه تللي دي ما ډير
ځايونه په تا پسي وکتل خو پيدا مي نکري زه ډيره مايوسه
سوم الله ته مي ډيري دعاوي وکړي چي تا پيدا کم او د بارک
قبر ته دي ور ولم او د هغه روح پر آرامه کم کله چي مي ستا
په ستور کي د بارک عکس وليدی او ستا د ستور د
کارکونکي څخه مي ستا نوم واوریدی نو د ډيري خوشحاليه

مي بدن په ريرديدو سو هو عاليې د بارک اخيري غوښتنه
همدا وه چي بايد ته يي قبر ته ورسې،

عاليې وويل: فاطمي زه د هغه لپاره خان قربانولای سم خو
زه به په کم مخ د هغه سره مخ کيرم ما هغه ته دومره غمونه
ورکړل چي په ژوندوني څه چي زه د هغه د قبر سره لا نسلم
مخامخ کيدلای که نه ما به د هغه سره په ژوندوني ليدلي وای
او بخښنه به مي ځني غوښتي وای،

فاطمي وويل: عاليې ستا د بارک دا عادت ياد نه دی چي کله
به هغه ډير هم خوابدی او خپه سو نو تر درو ورځو به اضافه
نه وو خوابدی ما درته وويل چي هغه ډير وخت مخکې لا ته
بخښلې وې او دا د بارک اخيري غوښتنه وه چي بايد ته يي
قبر ته ورسې اوس پريکړه ته وکه که ستا په زړه کي اوس
هم بارک ته يو څه مينه پاته وي نو ته به د هغه دا غوښتنه
ومني او زموږ سره به خپل هيواد ته ولاړه سي او د هغه د
روح د آرامي لپاره به د هغه قبر ته ورسې،

عاليې وويل: فاطمي زه د بارک لپاره هر څه کولای سم که د
هغه اخيري غوښتنه زما ژوند اخيستل وای نو ما به بيله فکره
خپل ژوند د هغه پر نامه قرباني کړی وای سمدې زه تياره يم
چي ولاړه سم،

په دي سره فاطمه ډيره خوشحاله سوه او د عاليې څخه يي
مننه وکړه د بارک زامنو د څو ورځو تر رخصتيو او ميلو
وروسته د بيرته تللو تياری شروع کی تر څو ورځو وروسته

ټول تيار سول او د خپل هيواد پر خوا روان سول، په طياره کي د بارک زامن او لمسيان د عاليې تر څنگ کښيښتل او د عاليې څخه يي د پاتې کيسې غوښتنه وکړه عاليې وويل: (..... کله چي مي کورنۍ زما رضاييت وليدی نو يي د ماهر سره زما د کوزدي کولو تياري شروع کی بارک په دي نه وو خبر يو ورځ چي کله هغه مکتب ته راغلی نو مدير ډير پريشانه ناست وو بارک ورته وويل: څه خبره ده مدير صاحب ولي داسي غمگين ياست،

مدير نه غوښتل چي بارک پريشانه سي نو يي ورته وويل: کمه خبره نه ده بس داغسي مي يو څه طبعيت خراب دی،

بارک شمکن وو چي حتماً يو خبره ده چي مدير يي دده څخه پتوي نو يي ورته وويل: مدير صاحب حتماً يو خبره ده چي تاسو يي زما څخه پتوي راته ووايست هيله کوم،

مدير وويل: سبا ته د عاليې کوزده ده،

کله چي مدير بارک ته دا خبره وکړه نو بارک د ديواله سره وجنگیدی هوبښ او سد يی له بدنه څخه ووتی، مدير چي کله وليدل چي بارک د ډيري پريشانه د سد څخه ووتی نو يي بارک وښوروی خو بارک لا هم په سد کي نه وو د مدير د څو وارو ښورولو وروسته بارک پر سد سو مدير ورته وويل: بارک! ته ښه يي؟

بارک په ماته زړه وويل: هو ښه يم،

مدیر بارک ته د هغه د سکون او زړه بنه کیدني لپاره څو خبرې وکړي خو بارک په اخیره کي وویل: زه نه پریږدم چي دا کوزده وسي ما او عالیه هیڅوک نسي سره جلا کولای،

بارک دا وویل او وروسته خپل صنف ته روان سو او هلته يي کتابچه او قلم واخیستل او عالیې ته يي خط ولیکی او خپل کوچني شاگرد ته يي ورکی او ورته يي وویل چي دا عالیې استاذې ته یوسه، شاگرد هغه خط عالیې ته ورکی کله چي عالیې د بارک خط خلاص کی نو بارک تر سلام وروسته ورته لیکلي وه: عالیې نن سهار چي کله مکتب ته راغلم نو مدیر راته وویل چي ستا کوزده کیري عالیې ته هیڅ فکر مکوه زه په هیڅ صورت نه پریږدم چي ستا کوزده او واده د بل چا سره وسي هیڅوک په تا په زوره واده نسي کولای زه ستا سره یم ته مه وارخطاء کیره،

عالیې چي کله د بارک خط ووايه نو په جواب کي يي خط ورته ولیکی او ور وایستوی، بارک په صنف کي په فکر وکي ډوب ناست وو چي د عالیې خط ور ته راورسیدی بارک په تلواری سره د عالیې خط خلاص کی عالیې ورته لیکلي وه: بارک هیله کوم نور ماته خطونه مه را استوه زما کوزده او واده د بل چا سره کیدونکی دی نور نه غواړم په دي خطونه وخت ضایع کم،

بارک د عالیې ددي خط په ویلو ډیر حیران سو او بیا يي په جواب کي خط ور وایستوی کله چي عالیې خط خلاص کی نو

بارک ورتہ لیکلی وہ: عالیہ زہ پوهیزم چي پر تا کورنی
فشار راوری دی چي کومه پیننه ونسي نو ته ماته داسي خبري
کوي عالیہ ما درته وویل چي ته مه وارخطا کیره زه یم ستا
سره زه به هر څه سم کم،

عالیہ د بارک ددي خط په جواب کي بارک ته خط ور
واستوی کله چي بارک خط خلاص کی نو لیکلی وه: پر ما
هیچا فشار نه دی راوری ما په خپل رضایت دا ریشته خوبنه
کړي او منلي ده هر څه سم دي نو ستا څخه هیله کوم چي ته
يي مه را خرابوه،

بارک د عالیہ د خط په جواب کي خط ور واستوی کله چي
عالیہ خط خلاص کی نو بارک ورتہ لیکلی وه: عالیہ دا ته
څه وایي ایا ته پر سد يي ما او تا خو یو د بل سره مینه کوو
نو بیا ته څنگه د بل چا سره د واده کولو فیصله کولای سي
ایا زما څخه کومه غلطی سویده که راڅخه سوې وي نو
بخښنه غواړم بیا به هیڅکله داسي کار ونه کم چي ته دې په
ناراضه سي خپل بارک ته بس دا یو ځل بخښنه وکه هر څه به
د پخوا پخیر عادي کو خو بس ته ما یوازي مه پریرده زه بيله
تا نیمگری یم عالیہ،

عالیہ د بارک د خط په جواب کي خط ورتہ ولیکی او ور
وايستوی کله چي بارک خط خلاص کی نو عالیہ ورتہ لیکلی
وه: ستا پیاد نه دي چي ما درته ویلي وه چي زما لپاره زما
کور زندان دی ما ددي زندانه وباسه ما صرف غوښتل چي

ددي زندانه ژر واوخم زما ستا سره مينه كول نيت نه وه اوس
زما مقصد دا دی د يو بل چا سره پوره کيږي نور ستا ميني
او تاته اړتيا نلرم،

بارک د عاليې د خط په ويلو د درد په خندا سو او ډير يي
وخنډل او بيا يي عاليې ته خط وليکي او ور وايستوی کله چي
عاليې خط خلاص کی نو بارک لومړی ورته خندلې وه او بيا
يې ورته ليکلې وه: عاليې په دومره اسانۍ خو دي نه پريږدم
ته ما نه پيژني چي زه څومره ضدي يم که زما نسوي نو د بل
چا کيدلو ته به دي هم نه پريږدم زه به وگورم چي ته دا واده
څنگه زما څخه کوي،

عاليې د بارک ددي خط په ويلو هيڅ ونه ويل او فکر يي کوی
چي بارک يو کمزوری بسوونکی دی هيڅ به ونه کولای سي
خو وروسته يي فکر وکی که يي چيري ماهر ته صرف يوه
خبره وکړه نو هم به ددي ژوند خراب سي نو ځکه په دي اړه
ډيره پريشانه سوه او بارک ته يي ژر ژر خط وليکي او ور
وايستوی خو څو شيبې وروسته هغه کوچنی انجلی بيرته
راغله او عاليې ته يي هغه خط بيرته ورکی او ورته يي
وويل: استاذې! بارک استاذ نه وو مکتب کي تللی وو،

عاليه ډيره پريشانه سوه چي هسي نه بارک د هم اوس څخه
ددي پر ضد کوم اقدام ونه کي، بارک چي کله کور ته
ورسيدي نو خپل اطاق ته ولاړی او خپل بسته يي ليري
وغورځول او پر کت يي پر بالبنست سر کښيښوی او تر څه

فکر وروسته يي تر سترگو اوبسکي رواني سوي او د عاليي په ياد کي يي ډير وژړل، عاليه د سبا د لمر را ختلو په انتظار وه کله چي لمر راوختی او مکتب ته د بارک د راتلو وخت سو نو عاليي خپل شاگردې ته وويل چي ورسه وگوره چي بارک استاذ راغلی دی که نه کله چي د عاليي شاگرده مکتب ته ورغلل نو څو شيبې وروسته بيرته عاليي ته راغلل او ويويل: هو استاذې راغلی وو،

عاليي هغي ته خط ورکی او ورته يي وويل چي دا بارک استاذ ته ورکه، هغه شاگرده هم ولاړه او بارک ته يي خط ورکی بارک په غمگين انداز د هغه شاگردې څخه خط واخيستی او خلاص يي کی چي عاليي ورته ليکلي وه: بارکه هيله کوم زما ژوند مه را خرابوه همدا به مو په تقدير کي ليکلي وه نو د تقدير سره جنگ مکوه زه ددي خبرې بڅښنه غواړم چي ما ستا سره د مينې کولو تمثيل وکی نو هيله کوم سزا يي دومره لويه مه راکوه چي بيا زه تل تر تله ددي سزا له امله سوخل کيرم هيله کوم بارک هيله کوم،

بارک د عاليي ددي خط په ويلو د غمه موسکی سو او بيا يي عاليي ته خط واستوی چي ورته ليکلي يي وه: ليونی ما ستا سره رښتيني مينه کړيده او تل به يي کوم تيره ورځ زه په غوسه او درد کي وم چي داسي ترخي خبرې مي درته وکړي زه به هيڅکله داسي ونه کم ماته ستا خوشحالي مهمه ده د هر چا سره چي يي خوشحاله دي يي زه به تل دعاوي درته کوم

چي ستا راتلونکي خاوند تاته د نړۍ ټولې خوشحالي درکي
کوم چي ما يي د درکولو خوبونه ليدل بڼه وخت ولري عاليي
پر الله دي سپارم،،

عاليه د بارک ددي خط په ليدو ډيره خوشحاله سوه او زړه يي
مطمئن سو چي د بارک لخوا کومه ستونزه نسته، د عاليي
کورني د عاليي د کوزدي لپاره تياري نيوي، بارک ورځ په
ورځ په روحي او ذهني نارغيو اخته کيدی او مکتب ته به هم
پر وخت نه راتلای کله کله به هيڅ راتلی نه يو ورځ مدير د
بارک د بد حالت په ليدو هغه ته وويل: بارک! ستاسو حالت
ته په کتلو تاسو څو ورځو رخصتيو ته اړتيا لری ته کولای
سي چي ولاړ سي،

بارک وويل: نه مدير صاحب کومه خبره نه ده زه بڼه يم،

مدير وويل: نو بيا ولي دا څو ورځي داسي په فکرو او سوچو
کي غرق راځي زه پر دي بيريرم چي داسي نه په لاره کي
الله دي نکړي کومه پيښه وکي زه درته وايم چي ته رخصتيو
ته اړتيا لري،

بارک وويل: نه مدير صاحب ما وويل چي سم يم کومه خبره
نه ده،

مدير وويل: صحي دی چي ستا هر ډول خوبنه وي،

بیا مدیر تر څه ځنډ وروسته وویل: ایا عالیه دي ارمان ده زه پوهیزم چي ته په هغې پسي داسي سوی يي زه درته وایم چي د عالیې مینه یو خوب وگڼه او هیر يي که،

د بارک تر سترگو اوبنکې رواني سوې او په ژرغونې اواز يي وویل: د هیرولو کوبښن خو يي کوم مدیر صاحب خو څه وکم چي هر واري يي په هیرولو کښې ناکام سم،

د بارک د اوبنکو په لیدو مدیر ډیر حیران سو او بیا يي وویل: عالیه ډیره بدبخته ده چي ستاسو پڅیر ځوان يي پرېښوی په نن وخت کي ستاسو پڅیر ځوانان ډیر کم دي چي مینه د واده لپاره کوي او هغوی دي پخپله مینه کي ستاسو پڅیر رښتینې وي....)، کله چي د عالیې کیسه تر دې ځایه راورسیدل نو په دي وخت کي د طیارې چلونکي وویل: د دوو ساعتو لپاره استراحت کوو د طیارې د ناستې لپاره آماده سی،

ټول د طیارې د ناستې لپاره آماده سول د طیارې تر کښینستلو وروسته ټول د استراحت او میلی لپاره د هوایې ډگر څخه ووتل، دوو ساعتو پوره کیدو ته لږ وخت پاته وو چي بیرته ټول حاضر سول او د سفر لپاره آماده سول او طیارې په روانیدو شروع وکړه کله چي طیاره پر خپل مسیر برابره سوه نو د عالیې کیسه بیا شروع سوه (.....بارک چي به هره ورځ مکتب ته ننوتی نو د فاطمې به پکښې فکر وو فاطمې به لیدل چي د عالیې په بي وفایۍ بارک ډیر غمگین دی د بارک

غمگینتوب به فاطمه ډیره زهیرول او په عینې حال کې به یې عالیې ته ډیر بد و رد ویل او ورته په غوسه به وه، یو ورځ چې کله بارک مکتب ته راتلای نو د عالیې د کور ومخته ډیر د خلکو او کوچنیانو رش وو بارک د مکتب مخته ودریدی او د یو شاگرد څخه یې وپوښتل چې څه خبره ده دا دومره رش ولې دی؟ شاگرد ورته وویل: استاذه نن د عالیې استاذې کوزده ده،

په دې سره بارک ډیر غمگین سو او تر سترگو یې اوبښکې روانې سوې کله چې یې موټرسیکل دروی نو تر سترگو روانې اوبښکې یې فاطمې ولیدلې او ډیره غمگینه سوه، د مکتب رخصتیدو ته څه وخت پاته وو مدیر فاطمې ته وویل: فاطمې لورې زما یو ځای کار دی زه وختې ځم زه به تاته د مکتب قلف درکم چې کله شاگردان رخصت سول بیا د مکتب دروازه در سره وتړه،

فاطمې وویل: سمه مدیر صاحب،

څو شیبې وروسته د مکتب شاگردان ټول رخصت سول، بارک خپل شاگردان هم رخصت کړل او دی په صنف کې پاته سو یو شاگرد بارک ته وویل: استاذه ته نن همدلته پاته کیږي؟

بارک وویل: نه زه حاضري رسوم بیا څو شیبې وروسته ځم تاسو ورسی ولاړ سی،

شاگردان ټول ولاړل د فاطمې سره يو شاگرده پاته وه فاطمې هغې ته وويل: مرضيې ورسه بارک استاذ ته ووايه چې موټرسیکل دي نور بوځه زه مکتب قلفوم مدير صاحب تللی دی قلف يې فاطمې استاذې ته ورکړیدی،

مرضيه ولاړل او څو شيبې وروسته بيرته راغلل او فاطمې ته يې وويل: استاذې بارک استاذ په خپل صنف کي ناست وو ويل سمدې درځم،

فاطمې وويل: شاگردان يې تللي وه؟

مرضيې وويل: هو استاذې تللي وه او استاذې بارک استاذ ژرله،

فاطمه حيرانه سول او بيا يې وويل: څه؟

مرضيې وويل: بارک استاذ ژرله تر سترگو يې اوبنکې را روانې وې،

بيا مرضيې وويل: استاذې بارک استاذ ولي ژرل؟

فاطمې په دې خاطر چې مرضيه د مکتب دباندي چاته ونه وايي نو يې ورته وويل: ژرل يې نه هغه يې سترگو کي کوم څه لويدي و نه نو په دې خاطر يې سترگو اوبنکې کولي خو ته نور ورسه کورته ولاړه سه مور به دې درته انتظار وي،

مرضيې وويل: سمدې استاذې،

مرضيه کور ته ولاړل او په مکتب کي يوازې فاطمه پاته سول فاطمې دپته انتظار کوی چي بارک موټرسیکل وباسي او دا دروازه قلف کړي، فاطمې ډیر انتظار وکی په دي انتظار کي یونیم ساعت تیر سو فاطمه ډیر خسته سول اخیر کي د هلكوانو د مکتب خواته ورغلل او هغه دروازه يي وټکول او ویویل: وبخښی استاذه وخت پوره دی،

خو د بارک لخوا کوم جواب ور نه کول سو فاطمې بیا دروازه وټکول خو بیا هم بارک جواب ورنه کی اخیر کي فاطمې دروازه خلاصه کړل او دننه ورغلل کله چي د بارک صنف ته ورغلل نو لویه چغه يي وکړل او ډیره حیرانه سول فاطمې ولیدل چي بارک په صنف کي پر چوکۍ ناست دی او د لاس تر مړوند يي ویني بهیري او بي سده سویدی فاطمه يي ژر څنگته ورغلل او بارک يي وښوروی او نارې يي باندي وهلي چي بارک! بارک! خو بارک ضعف کړی وو او سخت بي سده سوی وو، فاطمې خپل د پورنې یو توتې څیرې کړه او د بارک مړوند يي پر ور وتری، فاطمې چي هر څه وکړه خو بارک په هوبښ کي نه راتلی اخیر دباندې ووتل او تر څو شیبو وروسته يي د مکتب مخته موټر را وستی او دا ژر ولاړل او بارک يي تر څنگ نیولی وو موټر کي يي کښینوی دا يي ترڅنگ کښینستل او موټروان ته يي وویل: هله وروره لږ ژر روغتون ته درځه،

عاليې پر ټوله لار پر بارک نارې وهلي خو بارک په هوبښ کي نه راتلی، تر څو شیبو وروسته روغتون را ورسیدی نرسانو بارک عاجل عملیات خونې ته بوتلی او فاطمه دباندې ورته انتظار سوه،

د فاطمې دننه عاجل واټ کي ډیر نفس تنگ سو او خسته سول نو ځکه د عاجل واټ مخته ووتل څو شیبې وروسته په روغتون څو تور رنگ موټران راننوتل د دریدو سره سم تور لباس په تن ساتونکي د موټرانو څخه راکښته سول او ژر يي د مینځ د موټر د شا دروازه خلاصه کړل، کله چي ساتونکي دروازه خلاصه کړل نو د هغه موټر څخه یو پوخ عمره سړی راکښته سو او د عاجل واټ پر خوا د ساتونکو په مینځ کي ور روان سو او ډیر پریشانه او غوسه وو ټول روغتون يي ننداره کوله فاطمې هم ورته کتل او حیرانه وه چي دومره غټ سړی دلته څه کوي، کله چي هغه سړی عاجل واټ ته ننوتی نو د روغتون مشر يي مخته راغلی هغه سړی په ریردیدلي اواز ورته وویل: زما زوی چیری دی؟

د روغتون مشر ورته وویل: دننه عملیات خونه کي دی صاحبه تاسو فکر مکوی زخم يي ژور نه دی تاسو دلته انتظار سی په یو څو شیبو کي به يي عملیات وسي،

هغه سړی ډیر پریشانه وو چي په دي وخت کي دوه نور ساتونکي عاجل واټ ته ننوتل کله چي ننوتل نو هغه مشر سړي ته يي سلام ووايه چي په دي وخت کي د هغه ورته شاه

وه او دوی یې نه لیدل، کله چې مشر سړي ورته وکتل نو دواړه یې پر مخ ټینگ په چپلاخه (څپیره) ووهل او بیا یې ورته وویل: ما تاسو ته نه وه ویلي چې څلرویشته ساعته د هغه پر شاوخوا و اوسې تاسو چیري واست چې هغه پر داسې حال سو،

هغو ساتونکو ورته وویل: صاحبه خو کشر خان مور ځانته نه پرینوولو،

هغه مشر وویل: بي عقلانو یو کار مو سم نسی کولای،

فاطمې د لیري څخه دا حالت څاری او په عینې حال کي یې د بارک د عملیات خونې گرو فانو ته هم کتل خو لا هم د بارک عملیات شروع وو خو څو شیبې وروسته د عملیات خونې زرغون گروف ولگیدی، فاطمه په دي سره ډیره خوشحاله سوه او د بارک د عملیات خونې پر طرف ور روانه سول، چې فاطمه هلته ور رسیدل تر هغه د مخه ډاکتران دباندې راووتل کله چې د بارک د عملیات خونې ډاکتران راووتل چې په دي وخت کي فاطمې هم د هغه مشر سړي د ساتونکو په رش کي ځان راورسوی ډاکترانو هغه مشر سړي ته وویل: مبارک مو سه ستاسو زوی اوس بڼه دی،

په دي سره فاطمه پر ځای حیرانه ودریدل او هغه سړي ته یې زیر زیر وکتل، بیا هغه مشر او ساتونکي یې د بارک عملیات خونې ته ننوتل فاطمه هم ورغلل، مشر سړی د بارک

د کټ تر څنگ کښنستی او د بارک پر تندي يي لاس کښيښوی
او ورته يي وويل: اوس څنگه يي؟
بارک وويل: ښه یمه،

مشر سړي د بارک لاس ونيوی مچ (ښگل) يي کی او تر
سترگو يي اوبنکې روانې سوي او تر څو شیبو وروسته يي
ډاکټرانو ته وويل: زه ستاسو څخه ډیره ډیره مننه کوم چي
زما زوی مو را وژغوری،

ډاکټر وويل: نه نه صاحبه دا خو زموږ مسؤليت دی،

بيا ډاکټر فاطمي ته لاس ونيوی او هغه مشر سړي ته يي
وويل: مننه خو بايد ددې اغلي څخه وکو چي ستاسو زوی يي
پر وخت روغتون ته را ورسوی که نه نو ستاسو زوی به
کوما ته تللی وای،

هغه مشر سړي او بارک د فاطمي خواته وکتل د بارک
لومړی ځل وو چي فاطمه يي وليدل، بيا هغه مشر سړي
فاطمي ته وويل: ډیره ډیره مننه لورکی دا احسان به مو په
ټول عمر نه کم در اداء خو تاسو څوک ياست لوري؟

فاطمي ورته وويل: هغه ما او بارک په يو مکتب کي استاذان
يو بارک د هلکوانو استاذ دی او زه د انجونو استاذه یم،

مشر سړي وويل: خو لوري دا راته ووايه چي زما زوی چا
پر داسي حال کی؟

په دي وخت کي بارک فاطمي ته وکتل او د سترگو او سر په اشاره يي پوه کړه چي هيڅ مه ورته وايه، کله چي بارک فاطمي ته د کيسو د نه کولو اشاره کول نو په دي وخت کي يي پلار ورته وکتل او پوه سو چي بارک فاطمي ته وويل چي کيسه مه ورته کوه نو ځکه يي ورته وويل: گوره زويه! دا به نه راته ووايي خو يو ورځ يي حتماً پيدا کوم او ستا د هر څاڅکي ويني بدله به ځني اخلم،

د بارک پلار د بارک پر سر لاس تير کي او وروسته د روغتون څخه ووتی، فاطمه د بارک تر څنگ کښيښته او بارک ته يي وويل: بارک ته اوس څنگه يي؟

بارک ورته وويل: فاطمي تا بايد داسي نه وای کړي ته پوهيري په دي سره به ستا عزت ته ډير تاوان ورسيري او زه دا نه غواړم چي زما په سبب دي چي چاته کوم تاوان ورسيري،

فاطمي وويل: زما تر عزت ستا ژوند مهم وو خو ته دا راته ووايه چي تا ولي داسي وکړه ايا په داسي کولو به عاليه ستا سي ايا بيرته به تاته راسي الله په هر څه کي خپل حکمت لري په همدې کي به دي خير وو،

تر څه خبرو وروسته بارک د کټه ولاړ سو او فاطمي ته يي وويل: درځه زه دي کور ته ورسوم،

فاطمه ډیره حیرانه سول او ورته یې وویل: نه نه بارک ته استراحت ته دلته اړتیا لري،

بارک فاطمه تر لاس ونيول او روان سول، ډاکټر د واک په دروازه کې ورته وویل: تاسو چیرې ځی مشر صاحب ویل چې تاسو تر ښه جوړیدو پورې باید نه پریردو تر څو چې ښه جوړ سوی نه یې،

بارک وویل: زه د مشر صاحب د امر هیڅ پروا نلرم تاسو یې ومني زه ضرورت نه ورته لرم،

بارک ټکیسې موټر راوگرځوی او د فاطمې سره د مکتب پر خوا روان سول کله چې مکتب ته ورسیدل نو د مکتب پر شاوخوا ولاړو خلکو ورته وکتل چې فاطمه او بارک یو ځای سره راغلل، ټول ډیر حیران سوه او په فکر کې یې ډول ډول خبرې گرځیدي راگرځیدي، بارک پوه سو چې دوی غلط فکر کوي نو یې فاطمې ته وویل: ته ولاړه سه کور ته مکتب زه قلفوم،

فاطمه د کور پر طرف روانه سول خو کله چې د څو ولاړو ځوانانو تر څنګ تیریدل نو هغو په خپل مینځ کې پټې خبرې وکړي د فاطمې خواته یې وکتل او په خندا سول، بارک هغو ته کتل چې په دې وخت کې ډیر په غوسه سو او د هغو پر خوا یې ور وځغستل او تر سوکانو او لغتو یې لاندې کړل او په جنګ ور سره اخته سو، فاطمې د بارک لاس ونيوی او

ورته ویویل: بارک! بارک پریزده یی وایم پریزده دوی د
دوی دا خبری عادت دی،

کله چي بارک د هغو په وهلو ستری سو نو د خپل زخمی
لاس څخه یی پتی وغورځول او هغو ځوانانو ته یی ویل: دا
دی دا وینی ددی لپاره را سره تللی وه دی زما ژوند وژغوری
زما سره د فحشاء لپاره نه وه تللی،

بارک هغوی بیا څو سوکان او لغتی ووهل هغوی ولارل او
ویځغستل، بارک ستری سو او د استراحت لپاره مکتب ته
ولاری تر څو شیبو وروسته مکتب ته پولیس را ننوتل هغه د
بارک په لاس وهل سوي ځوانان هم ور سره وه پولیسو بارک
ته ویل: دوی پر تا عرض کړیدی چي تا دوی وهلی دی،

بارک ویل: هو وهلی می دی ایا تا د دوی څخه پوښتنه
وکرل چي ما پر څه ووهل؟

پولیس ویل: دا خبری درځه بیا په ماموریت کی وکه،

بارک د پولیسو سره روان سو او ماموریت ته ولارل د
ماموریت امر نه وو راغلی څو ساعته وروسته راتلی نو ځکه
یی بارک او هغه ځوانان ټول بندیان کړل، څو شیبی وروسته
د بارک پلار خبر سو او په تلوار د پولیسو ماموریت ته
راغلی ټولو پولیسو سلامی ورته وکړه د بارک پلار چي کله
بارک په زندان کی ولیدی نو ډیر په غوسه سو او د پولیسو

قومندان يي تر گريوان ونيوی او ورته ويويل: پوهيري تاسو
څوک بندي کړيدی دا زما يوازینی زوی دی،

د پوليسو قومندان په ريرديدلي اواز ورته وييل: صاحبه
ستاسو زوی جنگ کړی وو،

د بارک پلار د پوليسو د قومندان گريوان ايله کی او د بارک
خواته ورغلی او ورته ويويل: ستا جنگ ته څه اړتيا وه خو
ماته به دي ويلي وای،

د پوليسو قومندان خپل يو پوليس ته اشاره وکړه چې د زندان
دروازه خلاصه کي کله چې هغه دروازه خلاصه کړل نو
بارک دباندې راووتی او د پلار سره يو ځای د ماموريت
څخه ووتی پلار يي ورته وييل: زويه ته اوس هم زما څخه
خپه يي؟

بارک وييل: د زندانه دي راويستم څه احسان دي نه دی
راباندې کړی د خپل نامه د پاره دي راويستم چې هسي نه
څوک ووايي چې د هيواد د غټ تجار ظفر شاه زوی په زندان
کي دی،

پلار يي وييل: زويه ته ولي تل پر ما منفي فکر کوي هيڅ يو
پلار خپل اولاد په ستونزو کي نسي ليدلای،

بارک وييل: دا خبرې دي هغه وخت چيري وي چې ما او
مور مي ډيره اړتيا درته درلوده هغه وخت خو د هغه بلي

ميرمني سره وي چي ڪله دي هغه په ٽڪر ڪي د لاسه ورڪره
بيا دي مورن پياد سوو،

د بارڪ پلار وويل: داسي مه وايه زويه تاسو تل زما په زره
ڪي واست او اوس هم ياست خو ستا مور سر زوري ڪول او
زه به يي خان او تاته نيردي نه پريڻسوولم زه مجبوره سوم
چي داسي وڪم ما وبخڻه زويه،

بارڪ هيڻ ونه ويل او روان سوو، فاطمي ته يي شاگردانو
وويل چي بارڪ استاذ پوليسو بوتلي، فاطمه ڏيره پريشانه وه
خو ڪله چي يي ماڻسام پلار راغلي نو فاطمي ته يي ڏير په
غوسه ڪتل چي ڪله ورته را نيردي سوو نو ٽينگه چيلاخه
(خپيره) يي ووهل، د فاطمي انا پر راوخستل او ورته
ويويل: ڇه خبره ده چي زما لورڪي دي ووهل بي عقله؟

د فاطمي پلار وويل: ددي ڇه پوڻتنه وڪه چي د پردي هلڪ
سره چيري تللي وه؟

د فاطمي انا فاطمي ته وويل: پلار دي ڇه وايي لورڪي ايا دا
رڻتيا دي؟

فاظمي چي تر سترگو يي اوبنڪي بهيدلي وويل: انا هغه زمورن
د مڪتب د هغه بارڪ د استاذ د لاس مرونڊ پري سوي وو
ڏيره وينه ڇني تللي وه هغه بي سده وو نو ڇڪه ما روغتون
ته ورسوي،

د فاطمي انا د فاطمي پلار ته وويل: نو دا خو يي بنه كار
كړيدى،

د فاطمي پلار وويل: بنه كار؟ ته ورسه وگوره چي په ټول
كلي كي څه اوازه ده چي خلك څه بد و رد وايي،

د فاطمي انا وويل: زويه هغه متل دي نه دى اوريدلى چي
وايي د بنار دروازي ټرل كيداي سى خو د خلكو خولي نه
ټرل كيږي او بل بارك خو زه پيژنم هغه ډير بنه هلك دى
هغه هيڅكله غلط كار نسي كولاى،

د فاطمي پلار خپل اطاق ته په غوسه ننوتى د فاطمي انا
فاطمي ته وويل: ورسه لوري بیده سه خپه كيږه مه پلار دي
ډير غوسه وو،

فاطمه تر سهاره د بارك په فكر كي وه چي ايا بارك به د
پوليسو د ماموريتو راوتلى وي او كه نه ايا د هغه لاس به
جوړ سوي وي او كه نه تر سهاره په همدې فكر و كي وه چي
كله سهار سو نو د مكتب پر خوا روانه سول تر څه وخت
انتظار وروسته بارك راغلى، فاطمه د هغه په ليدو ډيره
خوشحاله سوه كله چي بارك صنف ته ولاړى نو فاطمي د
يوې شاگردې په لاس خط وركى او هغې بارك ته ورورئ
او ورته يي وويل چي دا فاطمي استاذې راكى، كله چي بارك
خط خلاص كى نو فاطمي تر سلام وروسته ورته ليكلي وه:
ستاسو صيحت اوس څنگه دى او تاسو تيره ورځ تر څه وخته
پوري د پوليسو سره واست؟

بارک يي په جواب کي خط ور واستوی ورته ليکلي يي وه:
اوس بنه يم دا خو هيڅ زخم نه دی هغه زخم ته چي زړه ته
مي رسيدلی دی او د يو څو شيبو لپاره د پوليسو ماموريت
کي وم بيا خپل کور ته ولاړم، فاطمه د بارک د بنه صيحت
په اوريدو ډيره خوشحاله سوه،

کله چي د مکتب ساعتونه نيمايي ته ورسيدل نو يو دم د مکتب
دباندي د خلکو غالمغال شروع سو بارک حيران سو چي دا
څه کيسه ده فاطمي هم ژر د مکتب دروازي ته خان را
ورسوی چي وويني څه خبره ده خو کله چي بارک ور ووتی
نو ويليدل چي د يو سړي د نورو څو خلکو سره جنجال دی
او هغو ته وايي: د رزيل زامنو زما لور فاحشه نه ده او نه هم
هغه هيڅکله کوم غلط کار کوي،

فاطمه پوه سوه چي ددي پلار دی نو ځکه تر دروازي ور
ووتل، بارک هم پوه سو چي دا د فاطمي پلار دی نو ځکه
ورغلی او ورته ويويل: کاکا څه خبره ده؟

د فاطمي پلار په غوسه وو او بارک ته يي ويويل: بي غيرته
ته خو برغ مه لره دا ټول ستا د لاسه نه به زما لور ته
روغتون ته بيولای او نه به دي احمقانو داسي بد و رد ويلای،
بارک د فاطمي پلار ته ويويل: ته ارام اوسه کاکا،

بيا بارک هغو خلکو ته ويويل: تاسو بل کار نه لری چي د
نورو په تهمت لگولو پسي مو لستونې رانغښتي دي که مي

اوس يو تليفون وکی نو ټول به زندان ته د کلو کلو لپاره
واستوم تاسو نه پوهیږی چې زه څوک یم؟

هغو وویل: مور خو یوازی دا خبرې نه کوو خو ټول کلی یې
کوي،

په دي خبره سره د فاطمې پلار ډیر پریشانه سو او بارک تر
څو شیبو فکر وروسته د فاطمې پلار ته وویل: کاکا ستا لور
ماته په نکاح راکوي؟

په دي سره فاطمه د هغې پلار او دا نور خلک ډیر حیران
سول، بیا د فاطمې پلار په غوسه وویل: دا ته څه وایي بي
عقله ته څوک یې د کم خای یې څه کاره یې چې زه خپله لور
درکم،

بارک وویل: زما سره راځه کاکا،

بارک د فاطمې پلار او فاطمه په ټیکسي موټر کي کښینول او
روان سول بارک پر لاره موټروان ته لار ورنسول تر څه
وخت وروسته یو ډیر لوی مارکیت را ورسیدی بارک
موټروان ته وویل چې همدلته یې ودروه،

بارک د فاطمې پلار ته وویل: راځه کاکا،

کله چې د فاطمې پلار او فاطمه د موټر څخه کښته سول نو د
فاطمې پلار ډیر حیران سو او بارک ته یې وویل: تا مور زما
کار خای ته ولي راوستوو؟

بارک وویل: تاسو دلته کار کوی کاکا؟

د فاطمي پلار وویل: هو زه دلته کمپیوټر کاره یم،

بارک وویل: زما سره راځه کاکا،

کله چې دوی مارکیټ ته ننوتل نو د هغه ځای کارکونکي ټول
ډیر حیران سول، بارک د معلوماتو د څانگې د مسؤل څخه
وپوښتل: بابا چیري دی؟

هغه ورته وویل: لوړه په غونډه کي دی،

بارک د فاطمي پلار او فاطمي ته وویل: راځی،

هغوی هم ور سره روان سول کله چې لوړه ختل نو مرستیال
ولیدل او ډیر حیران سو او په بیړه د غونډو تالار ته ورغلی
چې هلته د بارک پلار په غونډه کي خپلو مشتریانو ته
معلومات ورکول، مرستیال په غوږ کي ورته وویل: صاحبه
بارک ستا دفتر ته را روان دی،

په دي سره د بارک پلار ډیر خوشحاله سو او ټولو مشتریانو
ته يي وویل: بڅښنه غواړم غونډه لغوه سوه بیا به بله ورځ
خبرې کوو اوس تلای سی،

ټول ولاړل څو شیبې وروسته بارک را ورسیدی پلار يي په
لیدو ډیر خوشحاله سو او د ورتلو يي وویل، کله چې بارک
پلار ته نیردي سو نو تر سلام وروسته يي د فاطمي پلار ته
اشاره وکړه او خپل پلار ته يي وویل: دا سړی ته پیژني؟

د فاطمي پلار سلام ورته وکي او ورته ويويل: صاحبه زه ستاسو په کمپني کي کار کوم کمپيوټر کار يم،

د بارک پلار وويل: هو ولي خيريت دی؟

بارک بيا فاطمي ته اشاره وکړه او ورته ويويل: دا د ده لور ده چي په هغه ورځ يي زما ژوند وژغوري،

د بارک پلار وويل: هو هو ومي پيژندل،

بارک ورته وويل: بابا دا ستا د مبرور په حيث قبوله ده؟

کله چي بارک خپل پلار ته په بابا وويل نو پلار يي د ډيري خوشحاليه د خايه ولاړ سو او ويويل: تا څه وويل؟

بارک وويل: بابا دا ستا د مبرور په حيث قبوله ده؟

د بارک د پلار د خوشحاليه تر سترگو اوبنکي راغلي په ژرغوني اواز يي وويل: زويه تا ماته په بابا وويل؟

بارک وويل: هو بابا،

د بارک پلار بارک په غير کي ونيوی او ويويل: هو زما زويه قبوله مي ده،

بارک ډير خوشحاله سو او بيا يي د فاطمي پلار ته وويل: کاکا اوس دي دا دوستي قبوله ده؟

د فاطمي پلار وويل: زويه په كمه كمپني كي چي زه وظيفه د
خان لپاره ستر ويار گنم نو د هغي كمپني د مشر د زوى سره
دوستي به څنگه ويار ونه گنم زما دا دوستي قبوله ده،

بارك وويل: مننه كاك،

د بارك پلار د فاطمي پلار ته وويل: اوس د كوزدي لپاره
تياري ونيسه زه غواړم چي د خپل زوى كوزده په شاندارو
مراسيمو وړ وكم،

د فاطمي پلار وويل: سمده صاحبه ولي نه،

وروسته د بارك پلار خپل مرستيال ته وويل: دوى تر خپله
كوره ورسوه بارك زوى مي زما سره پاته كيږي،

فاطمه او پلار يي ولاړل د بارك پلار وويل: زويه كه ته نه
خپه كيږي يو پوښتنه وكم؟

بارك وويل: مهرباني بابا ووايه،

د بارك پلار وويل: زويه زموږ حيثيت د دوى تر حيثيت لوړ
دى ما ته ډيرو لوړو چارواكو ستا لپاره د خپلو لونو وړانديز
كړيدى تا دا ولي د واده لپاره انتخاب كړل؟

بارك وويل: بابا زه چي چيري بنسوونكى وم هلته به پر زور
موترسيكل تلم ټول خبر وه چي زه يو غريب ځوان يم هغه
وخت زه ددي انجلي لپاره هر څه وم تر داسي حده چي دي د
خپل عزت خيال هم ونه ساتى او زه يي تر روغگونه پوري

ورسولم د کلي خلک يي په دې کار ورباندې د فاحشي فکر کوي او پيغورونه ورکوي که ما ددې سره واده ونه کي نو دا نوم به پر دې تر مرگه پروت وي او څوک به واده نه ور سره کوي او ددې کار مسؤله به يي زه يم،

د بارک پلار وويل: زويه خو زه به يو بل بڼه هلک ور پيدا کم او په بڼه ډول به يي واده ور سره ور وکم،

بارک وويل: بابا ما اوس فيصله کړيده او ته خو پوهيري چي زه يو وار فيصله وکم نو بيا هيڅکله نه ځني اورم،

پلار يي موسکي سو او د بارک پر مخ يي لاس تير کي او ويويل: پوهيرم زويه بس چي ستا خوبڼه وي زما هم خوبڼه ده خو مور به دي څنگه راضي کوي؟

بارک وويل: هغه ماته پريرده بابا مور هيڅکله زما د فيصلې مخالفت نه دي کړي،

د بارک او پلار خبرو يي تر څه وخت جريان درلودی وروسته بارک د پلار څخه روان سو او د مور سره يي د خپل پلار او فاطمي په اړه خبرې وکړي او مور يي په څه خبرو راضي کړل مور يي هم خبرې ومنلې، فاطمه او پلار کور ته را ورسيدل د فاطمي پلار ډير خوشحاله وو کله چي کور ته ننوتی نو په خوشحالي يي مور ته وويل: مور! مور مبارک دي سه فاطمه لور مي بارک ته په نکاح ورکوم،

مور يي په حيراني وويل: دا څه وايي زويه؟

د فاطمې پلار وويل: هو مور او مور ته پوهيږي چي بارک
څوک دی؟

مور يي وويل: د فاطمې سره په مکتب کي بنوونکی دی،

د فاطمې پلار وويل: يا مور هغه يو عادي بنوونکی نه دی
هغه زموږ د مشر ظفر شاه يوازينی زوی دی ته پوهيږي
مور ظفر شاه ددي هيواد تر ټولو ستر تجار دی په ټول هيواد
کي کمپنی او مارکيتونه لري هغه ډير غټ سړی دی،

مور يي ډيره حيرانه سول او بيا يي وويل: نو تا فاطمه لور
څنگه بارک ته ورکړل مورږ خو يو غريبه کورنی يو؟

د فاطمې پلار خپل مور يعني د فاطمې انا ته ټوله کيسه
وکړل، فاطمه ډيره خوشحاله وه او د پلار په خبرو ډيره
موسکی کيدل کله چي ماښام خپل پر کټ پريوتل نو د بارک
خبرې يي په ذهن کي راگرځيدلې چي ددي پلار ته يي وويل
چي لور دي ماته په نکاح راکوې دا خبرې به يي ذهن کي
راوستلي او موسکی کيدل به او د بارک سره يي د واده
خوبونه ليدل،

سبا ته فاطمه وختې د خوبه راکښيستل او د کور تر کارو
وروسته د مکتب په نيت روانه سول په مکتب کي د بارک په
انتظار وه خو د بارک راتلو ته ډير وخت پاته وو، خو شيبې
وروسته د بارک د موټرسیکل ږغ سو فاطمې ژر د کلکينه
ورته وکتل او د بارک په ليدو ډيره خوشحاله سوه، کله چي

بارک موٽرسيڪل ودروی نو یو شاگردی ته یی خط ورکی او ورته ویویل: دا فاطمی استاذی ته ورکه،

شاگردی خط فاطمی ته ور وری کله چي فاطمی خط خلاص کی نو بارک تر سلام وروسته ورته لیکلی وه: فاطمی تیره ورخ می ستا لاس ستا د پلاره خخه وغوبنتی او هغه زما او ستا دوستی قبوله کره خو زما خخه دا هیر سوی وه چي ستا خخه می هم باید پوښتنه کری وای چي ایا ستا دا دوستی قبوله ده که نه خو اوس هم وخت سته زما او ستا کوزده تر اوسه نه ده سوی که ستا دا دوستی نه وی قبوله یا ستا په ژوند کی بل څوک وی زه به دا دوستی بیرته لغوه کم ستا د جواب په هیله،

فاطمی د بارک د خط په جواب کی ورته ولیکل: زه ډیره بختوره یم چي ستاسو پخیر شخصیت می نصیب کیری زه ډیره خوشحاله یم خو بس د یوی خبری اندیښنه کوم هغه دا چي که ته په دې خاطر مجبوره سوی یی چي زما سره واده کوی چي زما سره به د کلی د خلکو د بدو خبرو لکبله بل څوک واده ونه کی او ته غواری چي د خپل حیثیت سره د برابرې انجلی سره واده وکی خو زما لکبله یی نسی کولای نو په داسی حالت کی زه ستا دا دوستی نسیم قبلولای نه غوایم چي په ژوند کی دی خنډ سم،

بارک د فاطمی د خط په جواب کی ورته ولیکل: څوک چي زما د ژوند لپاره تر خپل عزت هم تیره سوه تر داسی

وفاداري او بني انجلي زه بله نسيم پيدا كولاي او پاته سوه د
حيثيت خبره ماته ستا حيثيت نه بلکي ته مهمه يي او اوس دا
راته ووايه چي ايا دا دوستي دي قبوله ده که نه؟

فاطمه د بارک ددي خط په ويلو موسکي سوه او ورته
ويلیکل: هو زما قبوله ده،

څه وخت وروسته د عاليي واده وو کله چي بارک مکتب ته
راتلی نو ويليدل چي د عاليي د بيولو لپاره د واده موتران
ولار دي، بارک په غوسه مکتب ته ننوتی کله چي يي
موتر سيکل دروی نو فاطمي په بارک پسي کتل چي ايا بارک
د عاليي په واده پریشانه دی که نه، بارک پوهیدی چي فاطمه
ورته گوري نو ځکه په ورين تندي او عادي حالت کي خپل
صنف ته ولاړی، فاطمه ډيره خوشحاله سوه چي بارک يي په
عادي حالت کي وليدی خو کله چي ماښام بارک خپل کور ته
ولاړی د شپي پر بام پر کت پروت وو او آسمان ته يي کتل
او د عاليي خاطرې ور پياديدلې د بارک تر سترگو اوبسکي
روانې سوي څو شيبې وروسته يي مور تر څنگ کښينستل،
بارک ژر خپلې اوبسکي پاکې کړي او د مور پر ځنگانه يي
سر کښينسوی او بيده سو) تر څو ساعتونو وروسته
پيلوت وويل: د استراحت لپاره ناسته کوو هيله ده قمر بندونه
مو وتړی او ځان تيار کي، کله چي د عاليي کيسه د طياري د
ناستي په سبب ودريدل نو د بارک زامن ډير پریشانه سول
کله چي طياره کښينستل نو زبير د طياري خدمتگاري ته

وویل: دا څومره ډیرې ناستې او استراحتونه دي تاسو بي ناستو او استراحتو بل کار لری؟

د طیارې خدمتگاره موسکې سوه او وویل: وبخښی صاحبه خو طیاره او مسافرین استراحت ته اړتیا لري تاسو لکه چي د څو ساعتو سفر څخه هیڅ نه یاست خسته سوي؟

زبیر وویل: یا نه یو خسته سوي خو دا ستاسو د ډیرو استراحتو څخه خسته سوو،

د طیارې خدمتگارانې د زبیر په توکې خبرو موسکې سوي، فاطمې زبیر د لاس پر بازو ووھلی او وویل: بي ادبه څوک د بنځو سره داسي خبرې کوي؟

زبیر وویل: وبخښه مور خو دوی دومره ډیرې ناستې کوي، ټول مسافرین د استراحت لپاره د طیارې څخه کښته سول، د څو ساعتو استراحت وروسته پرواز پیل سو او د بارک زامن بیا د عالیې تر څنګ کښینستل او امجد وویل: خاله تر واده وروسته ستا ژوند ولي خراب سو د خپل خاوند سره؟

عالیې وویل: (..... کله چي زما د واده شپه وه نو په هغه شپه زه پوه سوم چي زما خاوند یو نشه یي او عیاش انسان دی چي د خپل پلار څخه ورپاته سوي پیسې یي ټولې پر عیاشی او نشو مصرفولې هغه پر ما ډیر ظلمونه وکړل ما او زما و کورنۍ ته به یي د مرګ اخطارونه راکول زما پر بدن داسي ځای نه وو پاته چي دده د ظلم زخم به یي نه وو لیدلی ما او

زما کورنی به ویله چي دا د هغه مظلوم بارک ازار مور
ووهلو دا د هغه سره د جفاء سزا وه چي مور لیدل ما د کور
څخه د ژر آزادیدلو او زما کورنی د ماهر د زیاتو پیسو لپاره
بارک پرینسوی او د ماهر سره مي واده وکی تر څو کلونو
وروسته خدای پاک یو داسي ورځ راوستل چي زه یي د ماهر
د ظلمونو څخه آزاده کړم هغه د نشي په حالت کي موټر
چلوی چي د بل موټر سره یي ټکر وکی او په هغه ټکر کي
مړ سو ما هغه ځای او کور پرینسوی او بیرته د خپل مور
کورته راغلم داسي ورځ نه وه چي ما به د بارک په اړه فکر
نه کوی او په هغه پسې دې مي ونه کتل ما په بارک پسې ډیر
وکتل خو پیدا مي نکي زه ډیره سترې سوم د هغه په پیدا کولو
خو یو ورځ زما هغه ورور چي زه یي د بارک سره د خطو
لکبله د مکتبه راگرځولې وم ناست وو او اخبار یي کتی چي
په دي وخت کي یي ماته په حیرت را ناره کړل چي عالیې
هله دلته راسه، کله چي زه ورغلم نو اخبار یي را کی او
ویویل: عالیې دا وگوره!

کله چي ما اخبار ځني واخیستی نو د بارک پر عکس مي
سترگي ولگيدي چي د یو مشر لخوا جایزه ورکول کیده، د
بارک په لیدو زما تر سترگو اوښکې راغلي بیا مي ورور
راته وویل: عالیې د عکس لاندې متن ووايه!

کله چي ما د بارک تر عکس لاندې د هغه په اړه متن ووايه
نو لیکلې وه: د هیواد د ستر تجار ظفرشاه یوازی زوی

بارک نن یو ځل بیا د غوره او پرمختللي تجار جایزه تر لاسه کړل د هغه د پلار په وینا چې د څو کلونو وروسته چې کله د هغه زوی د هغه تجارت ته راغلی دی نو تجارت یې ډیر پرمختللي دی، په اخبار کې د بارک ډیر صفتونه سوي وه زما ورور ماته په حیرانی وویل: بارک د ظفرشاه زوی وو؟

عاليې وویل: نه پوهیږم خو دلته دا دی همداسي وايي خو یو وخت یې راته ويلي وه چې زما پلار مړ سویدی خو بیا ما ته مدیر صاحب وویل چې نه د بارک پلار مړ نه دی بلکې دی او مور یې د هغه څخه جلا دي خو په دې نه وم خبره چې دی به د دومره غټ سړي زوی وي،

د عاليې ورور د غم افف وکی او ویویل: کاش چې بارک مو سم درک کړی وای او سم مو پیژندلی وای څومره غټه غلطي مو وکړه،

د عاليې مور وویل: لوري هغه خو ستا سره ډیره مینه کول وربه سو او بخښنه به ځني وغواړو او که یې وبخښلو نو ستا سره د واده غوښتنه به ځني وکو،

د عاليې تر سترگو اوبنکې روانې وی بیا یې وویل: یا مور زه د هغه سره نسیم مخ کیدلای مور چې د هغه سره څه وکړه د بخښلو وړ نه یو مور موقع د لاسه ورکړیده،

د عالیې ورور وویل: عالیې مور پوهیرو چي مور غلطي
کړیده خو بارک ډیر ښه ځوان وو هغه به حتماً مور وبخښي
کوبښن خو به يي وکو،

ما مي د کورنۍ سره ومنل او د بارک د دفتر په تلاش کي
سوم چي بلاخره مي د بارک د دفتر پته پيدا کړه ما مي
کورنۍ ته وويل چي اول به زه ورسم که يي وبخښلم بيا به
تاسو هم راسی، کورنۍ مي دا خبره را سره خوښه کړه بارک
ته د ورتلو مخکې مي ځان داسي جوړ کي لکه څنگه چي به
زه مکتب ته تلم تر څو بيا د بارک پخوانۍ مينه را تازه کم او
ماته به بخښه وکي تر ځان تيارولو وروسته په موټر کي
کښينستم او موټروان ته مي د بارک د کمپنۍ پته ورکړه چي
دا ځای ته مي بوځه کله چي ورسيدو نو موټروان راته وويل:
وبخښی اغلي تاسو دلته کار کوی؟

ما ورته وويل: نه ددې کمپنۍ مالک زمور د خپلوانو څخه
دی،

موټروان حيران سو او ويويل: ښه ښه تاسو د بارک خپلوان
یاست؟

ما ورته وويل چي هو،

ما غوښتل موټروان ته کرایه ورکم خو هغه راته وويل: اغلي
تاسو د بارک خپلوان یاست نو ستاسو څخه څنگه کرایه
اخيستای سم،

ما ورته وويل چي ولي يي نه اخلي؟

موٽروان راته وويل: اغلي دا موٽر زما د اوسيدلو کور او زما د کوچنيانو د درسو مصارف ټول بارک راکوي نو د هغه د خپلوانو څخه زه څنگه کرايه اخيستاى سم؟

زه چي کله د موټره کښته سوم نو د بارک دفتر ته ور غلم هلته ډيره چوپتيا وه بيا مي د معلوماتو د څانگي څخه وپوښتل چي د بارک دفتر چيري دى؟

هغه راته وويل: لوړه دى خو بارک نن دفتر ته نه دى راغلى، ما پوښتنه تري وکړه چي چيري به يي پيدا کم؟

د معلوماتو د څانگي مدير وويل: نن د بارک په کور کي د هغه د زوى د پيدايښت په مناسبت ميلمستيا ده هلته به وي،

عاليي چي د بارک د زوى خبره واوريدل نو ټکان يي وخورى او ډيره خواږدې سوه چي بارک واده کړيدى نو ځکه د بارک د کمپني څخه د اوبنسکو ډکي سترگي راووتل، څه وخت يي هلته ژړل او بيا يي فکر وکى چي بايد بارک يو وار ووينم نو ځکه يي هغه موٽروان ته چي مخکي ور سره راغلي وه وويل: د بارک کور ته درځه!

عاليي ته د بارک کور نه وو ور معلوم نو ځکه يي موٽروان ته داسي وويل چي هغه نسو پوه چي دې ته د بارک کور نه دى ور معلوم، موٽروان عاليه د بارک کور ته راوستل، کله

چي عاليې د بارک کور ته وکتل نو د هغو ډير غټ کور وو
چي عاليه يي حيرانه کړه، بيا عاليې موټروان ته وويل چي ته
نور ولاړ سه، موټروان هم ولاړی او عاليه د بارک کور ته
ننوتل ميلمستيا دننه په کور کي جوړه وه عاليې حجاب کړی
وو او کرار کرار د ميلمستيا و خواته ور روانه وه کله چي د
کور ودانی ته نيردي سوه نو په دروازه کي يي ودریدل او
ميلمستيا ته يي کتل، عاليې په بارک او ميرمني پسي يي کتل
خو هغوی تر اوسه ميلمستيا ته نه وه راغلي، عاليه ورته
انتظار وه، خو شيبې وروسته بنخو نارې کړي چي هلی
بارک او ميرمن يي راغلل، کله چي عاليې ورته وکتل نو
بارک او تر څنگ يي فاطمه وليدل، عاليه په دې سره نوره
هم حيرانه او غمگينه سول د هغو په يو ځای ليدو يي ډير
وژړل او د بارک ترڅنگ يي د فاطمې پر ځای خپل ځان
وليدی خو شيبې هلته ولاړه وه، بارک د ډيري ميلمستيا څخه
څه خسته سو نو فاطمې ته يي په غور کي وويل چي زه
دباندي وځم، کله چي عاليې وليدل چي بارک دباندي راوځي
نو دې هم حجاب سره سم کی او غوښتل يي چي د کوره
ووځی د وتلو په وخت کي د عاليې څخه خپل دستمال لاندي
ولويدی چي د عاليې ورته فکر نسو او ولاړل د بارک د کور
ترڅنگ ودریدل او د بارک راوتلو ته يي کتل، کله چي بارک
دباندي راووتی نو غوښتل يي چي يو ځای کښيني چي په دې
وخت کي يي د عاليې پر دستمال سترگي ولگيدي، بارک فکر
وکی چي زور دستمال دی نو ځکه يي و غوښتل چي په کچه

دانی کی بی و غورخوی خو کله چي بی هغه راپورته کی نو
ډیر حیران سو او ژر بی هغه دستمال پزې ته نیږدې کی، کله
چي عالیې ولیدل چي ددې دستمال بارک راپورته کی نو ډیره
حیرانه سول چي څنگه ورڅخه لویدلی دی، بارک چي کله د
عالیې دستمال پزې ته نیږدې کی نو پوه سو چي دا د عالیې
دستمال دی نو ځکه بی د لیونیانو پخیر شااوخوا وکتل دننه
کور کي چي وکتل هلته څوک نه معلومیدل بیا دباندې راووتی
او غوښتل بی چي د کور دباندې وگورې نو ځکه د دروازي
پر طرف روان سو، عالیې چي ولیدی چي بارک په دې پسي
دباندې راوځي نو ژر روانه سول او لیري د یوې درختي
شاته ودریدل، کله چي بارک راووتی نو بیا بی د لیونیانو
پخیر شااوخوا وکتل خو څوک بی نه ولیدل د بارک تر سترگو
اوبنکې راغلي او د عالیې دستمال بی مچ (بنگل) کی په دې
سره د عالیې تر سترگو هم اوبنکې راغلي او ډیر بی وژړل
.....) د عالیې کیسه چي تر دې ځایه را ورسیدل نو په ژړا
بی وویل: په هغه ورځ ما او بارک ډیر سره وژړل خو دومره
جرات می نسوای کولای چي د هغه ومخته ورسم هغه زما او
زه د هغه اوبنکې ور پاکي کم،

عادل وویل: نو خاله ته ولي د بارک یعنی زما د پلار څخه
پته سوې ایا تا دا فکر کوی چي بارک به ما په بی عزتی سره
د کوره وباسي که څنگه؟

عاليې وويل: نه نه زويه په قسم چي كه زه د دومره زياتو غمو سره سره هم چي ما بارك ته ورکړي وه زه د بارك ومخته ورغلي وای نو يو ځل بيا به هغه وماته په خپل زړه کي ځای راکړی وای او زما لپاره به يي هر څه پری ايښی وای خو زه ځکه د هغه سره مخ نسوم ځکه چي ما نه غوښتل ستاسو د مور او بارک تر منځ راسم او ستاسو د مور ژوند ور تريخ کم،

امجد وويل: خاله بيا زما پلار په تاسو پسي نه درغلی؟

عاليې وويل: (.....مور پر هغه ځای څو شيبې سره وژړل بيا زه ولاړم ځکه چي ما د بارک په سترگو کي اوښکې نسوای زغملای او په سرو سترگو کورته ولاړم زه پوهيدم چي په نن او سبا کي به حتماً بارک په ما پسي راځي نو ځکه مي کورنی ته قسم ورکی چي بارک ته به نه وايست چي زه دلته يم هغه ته به وايست چي زه د خپل خاوند سره يم او د بارک سره به په تونده او سخته لهجه خبرې کوی، کله چي ماښام سو او د بارک د کور ميلمستيا ختمه سول نو بارک د استراحت لپاره د کور پارک ته ووتی، فاطمې خپل زوی بيده کی او دا هم دباندې په بارک پسي راووتل، فاطمې وليدل چي بارک ډير په فکرو کي غرق ناست وو نو ترڅنگ يي کښينستل او ورته وويل: څه خبره ده داسي پریشانه معلوميري؟

بارک تر څو شیبو وروسته ورته وویل: هغه نن دلته راغلي وه؟

فاطمې وویل: څوک راغلي وه؟

بارک وویل: عاليه،

فاطمه ډیره حیرانه سول بیا یې وویل: ته څنگه پوه سوې چې هغه دلته راغلي وه ایا تا د هغې سره ولیدل؟

بارک د جیب څخه د عاليې دستمال راوکنی او ویویل: د هغې دستمال نن دلته ما پیدا کی،

فاطمه پوه سول چې داسې دستمال عاليې استعمالوی خو بیا یې هم د بارک څخه وپوښتل: ته څنگه پوه سوې چې دا دستمال د عاليې دی؟

بارک وویل: اول دا چې داسې دستمال عاليې استعمالوی او بل ددې دستمال د عاليې د بدن د خوشبو بوی ځي او زه د هغې د بدن خوشبو تر اوسه پیژندلای سم،

سبا چې کله بارک خپل دفتر ته ولاړی نو هلته هم ډیر پریشانه ناست وو تر څه فکر وروسته د دفتر څخه ووتی او د عاليې د کور پر طرف ور روان سو کله چې د هغو کور ته ور ورسیدی نو دروازه یې ور وتکول، تر څو شیبو وروسته دروازه یې ته د عاليې ورور راغلی، د دروازه د خلاصیدو مخکې یې د دروازه تر یو سوړې یې دباندې وکتل چې

وگوري څوک دی، کله چې وکتل نو ویلیدل چې بارک دی نو
ژر کورته بیرته ولاړی او عالیې ته یې په حیرانی او په کښته
ږغ وویل: عالیې! عالیې بارک راغلی دی،

عالیې وویل: چیري؟

ورور یې وویل: زموږ د کور ومخته ولاړ دی،

عالیې ورته وویل: کورته یې راوله خو لکه څنگه چې ما
درته ویلي دي هم هغسې ورته ووايه!

ورور یې وویل: عالیې ته یو ځل بیا فکر وکه موقع تاته ستا
د کور مخته راغلي ده،

عالیې وویل: لالا چې څنگه ما درته ویلي دي هم هغسې وکه،

د عالیې ورور په مات زړه د دروازي وخوا ته ورغلی او
دروازه یې بارک ته ور خلاصه کړه تر روغبر وروسته د
عالیې ورور بارک ته د دننه ورتلو بلنه ورکړه، بارک هم
دننه ورسره ولاړی عالیې د دباندې څخه د بارک او د ورور
خبرو ته یې غوږ نیولی وو تر څو شیبو چوپتیا وروسته
بارک د عالیې ورور ته وویل: تاسو دا فکر مکوی چې زه
دلته په غلط فکر راغلی يم،

د عالیې ورور یې خبره ونیول او ورته ویویل: څه خبره ده؟

بارک وویل: عالیه چیري ده؟

د عالیې ورور په غوسه وویل: څه یې کوي؟

بارک چي کله د عاليي د ورور توند مزاجي ولیدل نو ورته ویویل: ما اول هم درته چي زه دلته په غلط فکر نه یم راغلی، د عاليي ورور ویویل: د خپل خاوند سره ده،

بارک ویویل: ته درواغ وايي،

د عاليي ورور ویویل: درواغ به ولي وایم زه رښتیا وایم هغه د خپل خاوند سره ده،

بارک د جیب څخه د عاليي دستمال راوکنی او ویویل: که هغه د خپل خاوند سره ده او د هغه سره خوشحاله ده نو بیا د هغې دستمال زموږ په کور کي څه کول هغه ولي زما لیدو ته راغلي وه؟

د عاليي ورور ډیر حیران سو چي اوس څه ووايم خو بیا يي ویویل: داسي دستمالان یوازي کمپنی د عاليي لپاره نه جوړوي بلکي دا یو عام شی دی هر څوک يي استعمالولای سي،

بارک ویویل: خو هر دستمال د عاليي د خوشبو پخیر بوی نکوي،

عاليي د بارک او خپل ورور خبرو ته غوږ نیولی وو کله چي بارک د عاليي ورور ته ویویل چي هر دستمال د عاليي د خوشبو بوی نلري نو د عاليي تر سترگو اوښکي رواني سوي، د بارک او د عاليي د ورور تر منځ تر څو شیبو پوري خبري رواني وي وروسـته بارک په مات زړه د عاليي د

ورور څخه رخصت واخيستی او ولاړی کله چې بارک د د عالیې د کور څخه ووتی نو عالیې د بام د سره څخه بارک ته وکتل بارک چې کله موټر ته ختی نو تر سترگو روانې او بښکې یې په لاس پاکې کړې او ولاړی په دې سره د عالیې غم نور هم زیات سو او بي اختیاره یې تر خولې د غم او فریاد چغې وتلې ورور یې ترڅنگ کښینستی او ورته ویویل: هغه چې موټر ته ختی ژړل یې او ته دلته ژاړې ته ولي نه ور سره مخ کیري زه پوهیږم د بارک زړه ډیر نرم او ساده دی هغه به دي حتماً وبخښي،

عالیې وویل: یا لالا که زه بیا د هغه سره مخ سوم نو د یو بل چا ژوند به خراب سي او بل زه اوس پر بارک هیڅ حق نلرم هغه د بل چا سویدی،

وختونه تیریدل عالیه به هره ورځ د بارک د لیدو لپاره د هغه کور ته ورتلل کله چې به یې هغه د لیرې ولیدی نو زړه به یې ارام سو خو کله چې به کور ته راغلل نو ډیره به نا ارامه وه او ژړل به یې هره شپه چې به بیدیدل نو د خوب گولۍ به یې خورلې د عالیې ژوند ډیر تغیر وکی او وار په وار یې ناروغی او روحې تشوشات زیاتیدل چې یو ورځ یې روحې تشوشات ډیر زیات سول او د خوب ټولې گولۍ یې په یو وار وخورلې تر څو شیبو وروسته چې یې کورنۍ په خبره سول نو ژر یې روغتون ته ورسول، کورنۍ یې د عالیې د صیحت په خاطر پریکړه وکړل چې عالیه باید د بارک څخه لیرې

ولاره سي که نه نو د هغه په ليدو به تل همداسي تر روجي او ذهني فشار لاندي وي نو خکه يي د عاليي د خور سره چي په امريکا کي اوسيدل خبري وکړي هغي د عاليي د امريکا ويزه ور واخيستل او عاليه خو ورخي وروسته د تل لپاره د بارک خخه ليري امريکا ته ولاړل.) عاليه او د بارک کورني راورسيدل عاليه چي کله د طياري خخه راکښته سول نو د خپل هيواد په ليدو يي ډير د ارامي احساس وکي او په فکر کي يي د مکتب د وخت د بارک برغونه راتلل چي ددي سره به يي خبري کولي او دي ته به يي ناري ور وهلي، کله چي د بارک کورني او عاليه په موټر کي د کور پر خوا روان سول په لاره کي عادل عاليي ته وويل: خاله تاسو دا کاروبار خنگه شروع کي او ستا خور او اخښي اوس چيري دي؟

عاليي وويل: کله چي زه امريکا ته ولاړم تر خو کلونو وروسته زما د خور خاوند د موټر ټکر وکي او په هغه ټکر کي زما خور د هغي خاوند او زوی مړه سول زما د خور خاوند همدا ستور دوکان درلودی چي د هغه تر مرگ وروسته ماته راپاته سو او ما ادامه ورکړه، په لاره کي تر خه خبرو وروسته کور را ورسيدی ټول د موټرانو راکښته سول او کور ته دننه سول تر خو ورخو استراحت وروسته ټولو نيت وکي چي د بارک قبر ته ولاړ سي نو ټول آماده سول او د بارک د قبر پر خوا روان سول تر خو شيبو وروسته د بارک قبر ته ور ورسيدل د بارک د قبر په ليدو د عاليي بدن په ريرديدو او ريږدو سو او تر سترگو يي اوبنکي رواني سوي

او د بارک د قبر تر څنگ کښینستل، د فاطمې تر سترگو هم اوښکې بهیدلې کله چې ټولو دعا وکړل نو فاطمې خپلو زامنو ته وویل: خاله مو د څو شیبو لپاره یوازې پریردی،

په دې سره فاطمه او زامن یې ټول د هدیره څخه ووتل او د هدیرې ومخته عالیې ته انتظار سول، عالیه د بارک تر څنگ ناسته وه او لاسونه یې د بارک پر قبر ایښي وه بیا یې وویل: ماته دې سزا رانه کړه او ولاړې تا باید ما ته سزا راکړې وای بارکه! ما ستا زړه ډیر در ازار کړی وو ډیر غمونه مې در کړي وه خو د دومره زیاتو غمو او تکلیفو باوجود هم تا زه غوښتم بارکه؟ ولي ولي دې دومره مینه زما سره کول؟ پوهیري چې تر ټولو زیات مې څه زوروي بارکه؟ ستا رښتینولي او بې حده زیاته مینه، ستا سره د بې وفایۍ راهیسي ما هیڅکله په هنداره کې ځانته نه دې کتلې او ځانته ډیر بد و رد وایم، بارک! تا ماته ډیر څه راکړيدي خونن یو اخیری غوښتنه در څخه کوم او یو څه در څخه غواړم هیله کوم اخیری غوښتنه مې ومنه بارکه..... د عالیې خبرې بارک ته جریان درلودی او د هدیرې دباندي فاطمه او د هغې زامن عالیې ته انتظار وه څو ساعتونه تیر سوه او ډیر ناوخته سو، فاطمه ډیره ستړې سوه یو دیوال ته کښینستل او عادل ته یې وویل: زویه ته ورسه عالیې خاله ته ووايه چې ډیر ناوخته سو اوس راځه سبا ته به بیا راسو!

عادل وویل: سمد مور،

کله چي عادل هديرې ته ننوتی نو څو شیبې وروسته یې لویه او حیرانه نارو وکړه، فاطمه او هغه نور زامن یې ژر هديرې ته ننوتل کله چي د بارک د قبر خواته ورغلل نو ویلیدل چي عالیې د بارک د قبر تر څنګ خپل روح حق ته سپارلې وه او وفات سوې وه، د فاطمې بدن په ریریدو سو تر سترگو یې اوبنګې روانې سوې او د عالیې تر څنګ کنبینستل د هغې سر یې خپل په غیر کې کنبینسوی او ویویل: عالیې ته ډیره بې وفا یې وگوره اول هم بارک ستا وو او په اخیږه کې هم ستا سو زما سره دي چم وکی،

وروسته یې د عالیې قبر د بارک د قبر تر څنګ جوړ کی او بغلته یې ور سره بنځه کړل.

پای

د ليکوال په اړه

ليکوال صاحب نیک محمد بارک د محمد عیسی زوی او د موسی جان لمسی دی چې د نن څخه ۲۲ کاله مخکې یې د کندهار په ولایت کې دې دنیا ته سترگې روڼې کړې، بارک صاحب دیني زده کړې د ۵ کلنۍ څخه د خپل کلي په یو دیني مدرسه کې راپیل کړې چې د قرانکریم په قاریتوب کې یې په لنډ وخت کې لنگوته وتړل او تر څنګ یې په علم حدیث او علم فقه کې څه ناڅه زده کړې وکړې او عصري لومړنۍ زده کړې یې په ملالی عالی لیسې کې شروع او په میرویس نیکه عالی لیسې کې یې پای ته ورسولې او د کانکور په امتحان کې د کندهار عمومي دولتي پوهنتون د انجینرۍ پوهنځی ته کامیاب سو چې تر څه وخت وروسته یې د یو لړ مشکلاتو په سبب نوموړې پوهنځی پرېښول او په یو شخصي انستیتوت کې یې د نرسینګ په څانګه کې زده کړې راپیل کړې چې د نوموړي رشتې څخه په ۲۰۲۱ کال د سپټمبر په میاشت کې فارغه سو، بارک صاحب اوس مهال ۲۲ کلن او مجرد دی د خوښې وړ میوه یې کیله د خوښې خواړه یې وریجې د خوښې وړ لوبه یې خپله وظیفه او کار ترڅنګ یې د

موتړ او موټرسیکل مسابقه، مینه یې د خپلې مور او
وطن سره عادتونه یې ژر غوسه کیدونکی او بیرته ژر
پخلا کیدونکی دی د بارک صاحب د لا بریاوو په هیله.

په درنښت

عبدالله احمدزی/کابل

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**